

Ordonanță de urgență nr. 99/2006

privind institutiile de credit si adecvarea capitalului¹

cu modificările și completările aduse prin:

- **Legea nr.227/2007** pentru aprobarea Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 99/2006 privind institutiile de credit si adecvarea capitalului (MO Partea I nr. 480 din 18.07.2007);
- **Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.215/2008** privind unele masuri pentru sustinerea programelor de dezvoltare a constructiei de locuinte la nivel national (MO Partea I nr.847 din 16.12.2008);
- **Ordonanța de urgență a Guvernului nr.25/2009** pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgenta a Guvernului nr. 99/2006 privind institutiile de credit si adecvarea capitalului (MO Partea I nr.179 din 23.03.2009);
- **Legea nr.270/2009** privind aprobarea Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 25/2009 pentru modificarea si completarea Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 99/2006 privind institutiile de credit si adecvarea capitalului (MO Partea I nr.483 din 13.07.2009);
- **Ordonanța de urgență a Guvernului nr.26/2010** pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind institutiile de credit și adecvarea capitalului și a altor acte normative (MO Partea I nr.208 din 01.04.2010);
- **Legea nr.231/2010** pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.26/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.99/2006 privind institutiile de credit și adecvarea capitalului și a altor acte normative (MO Partea I nr.826 din 10.12.2010);
- **Ordonanța nr.13/2011** privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar (MO Partea I 607 din 29.08.2011);
- **Legea nr.287/2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebancare** (MO Partea I nr. 894 din 16/12/2011)
- **Legea nr.71/2011** pentru punerea în aplicare a Legii nr.287/2009 privind Codul civil (MO, Partea I nr. 409 din 10/06/2011)
- **Ordonanța Guvernului nr.1/2012** pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul instituțiilor de credit (MO 41 Partea I din 18.01.2012);
- **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2012** pentru modificarea art. 240²⁸ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind institutiile de credit și adecvarea capitalului (MO Partea I nr.455 din 06.07.2012);
- **Legea nr.187/2012** pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal
- **Lege nr. 255/2013** pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale (MO, Partea I nr. 515 din 14/08/2013)

¹ OUG nr.99/2006 a fost publicată în Monitorul Oficial Partea I, nr.1027 la data de 27.12.2006, fiind ulterior modificată și completată

- **Legea nr. 271/2013** privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2012 pentru modificarea art. 240²⁸ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului (MO, Partea I nr. 652 din 23/10/2013)
- **Legea nr. 272/2013** pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2006 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a societăților de asigurare și/sau de reasigurare, a societăților de servicii de investiții financiare și a societăților de administrare a investițiilor dintr-un conglomerat financiar, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului și a Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor (MO, Partea I nr. 656 din 25/10/2013)
- **Ordonanță de urgență nr. 113/2013** privind unele măsuri bugetare și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului (MO, Partea I nr. 830 din 23/12/2013)
- **Legea nr.29/2015** pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2013 privind unele măsuri bugetare și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului (MO, Partea I nr. 171 din 12/03/2015)
- **Legea nr. 312/2015** privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar (MO, Partea I nr. 920 din 11/12/2015)
- **Legea nr. 164/2018** pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului (MO, Partea I nr. 626 din 19/07/2018)

PARTEA I

DISPOZIȚII COMUNE APLICABILE INSTITUȚIILOR DE CREDIT

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

CAPITOLUL I

Domeniul de aplicare și definiții

Secțiunea 1

Domeniul de aplicare

Art. 1. - (1) Prezenta ordonanță de urgență reglementează:

- a) condițiile de acces la activitate pentru instituțiile de credit și de desfășurare a acestora pe teritoriul României;
- b) competențele și instrumentele pentru supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și, respectiv, a societăților de servicii de investiții financiare;
- c) supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și, respectiv, a societăților de servicii de investiții financiare, într-o manieră care să corespundă cu regulile stabilite în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale

pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012;

d) cerințele de publicare pentru Banca Națională a României în domeniul reglementării și supravegherii prudențiale a instituțiilor de credit, respectiv cerințele de publicare pentru Autoritatea de Supraveghere Financiară în domeniul reglementării și supravegherii prudențiale a firmelor de investiții;

e) abrogat

f) supravegherea sistemelor de plăți și a sistemelor de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare.

(2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică instituțiilor de credit, persoane juridice române, inclusiv sucursalelor din străinătate ale acestora și instituțiilor de credit din alte state membre, respectiv din state terțe, în ceea ce privește activitatea acestora desfășurată în România.

(3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică societăților de servicii de investiții financiare și societăților de administrare a investițiilor care au în obiectul de activitate administrarea portofoliilor individuale de investiții, potrivit prevederilor Capitolului X din Titlul III, Partea I.

(4) Prevederile Titlului VI, Partea a II-a se aplică sistemelor de plăți, sistemelor de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare, participanților la aceste sisteme și administratorilor sistemelor și ai serviciilor de infrastructură utilizate în cadrul acestor sisteme.

(5) Nu intră sub incidența prezentei ordonanțe de urgență băncile centrale din statele membre. Alte instituții permanent excluse de la aplicarea Directivei 2013/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE, prevăzute la art. 2 paragraful 5 pct. 3-23 din această directivă, nu beneficiază de regimul instituțiilor de credit din alte state membre instituit potrivit prezentei ordonanțe de urgență. Pentru scopurile dispozițiilor cuprinse în cap. II din titlul III partea I, instituțiile prevăzute la art. 2 paragraful 5 din Directiva 2013/36/CE, cu excepția băncilor centrale din statele membre, sunt considerate instituții financiare.

(6) Prevederile prezentei ordonanțe de urgență nu se aplică accesului la activitatea firmelor de investiții, în măsura în care acesta este reglementat de Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, și de reglementările secundare emise în aplicarea acesteia.

Art. 2. - În scopul realizării supravegherii prudențiale a instituțiilor de credit, dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se aplică și altor categorii de persoane, după cum urmează:

a) Capitolul II din Titlul III, Partea I, se aplică societăților financiare holding, societăților financiare holding mixte și societăților holding cu activitate mixtă;

b) art. 54-58 se aplică instituțiilor financiare cu sediul în alte statele membre, care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 54;

c) art. 89-90 se aplică instituțiilor financiare cu sediul în România, care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 89;

d) Capitolul IV din Titlul II, Partea I se aplică auditorilor financiari ai instituției de credit și, potrivit art. 197, auditorilor financiari ai societăților financiare holding.

Art. 3. - Instituțiile de credit, persoane juridice române, se pot constitui și funcționa cu respectarea dispozițiilor generale aplicabile instituțiilor de credit și a cerințelor specifice prevăzute în Partea a II-a a prezentei ordonanțe de urgență, în una din următoarele categorii:

a) bănci;

b) organizații cooperatiste de credit;

c) bănci de economisire și creditare în domeniul locativ;

d) bănci de credit ipotecar.

e) abrogat

Art. 4. - (1) Banca Națională a României este autoritatea competentă cu privire la reglementarea, autorizarea și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013.

(2) Banca Națională a României monitorizează activitățile instituțiilor de credit, precum și, în cazul în care este autoritate responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată, activitățile societăților financiare holding și ale societăților financiare holding mixte, pentru prevederile aplicabile acestora, în scopul evaluării conformării la cerințele prudențiale prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și de reglementările emise în aplicarea acestora.

(3) În exercitarea competențelor sale prevăzute de lege, Banca Națională a României colectează și procesează orice date și informații relevante, inclusiv de natura datelor cu caracter personal, necesare pentru evaluarea conformării instituțiilor de credit, precum și, în cazul în care este autoritate responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată, a societăților financiare holding și a societăților financiare holding mixte, la cerințele prudențiale prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și de reglementările emise în aplicarea acestora, și pentru investigarea posibilelor încălcări ale acestor cerințe.

(4) În îndeplinirea funcțiilor cu privire la supravegherea prudențială, investigațiile și aplicarea sancțiunilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și de reglementările emise în aplicarea acestora, Băncii Naționale a României îi sunt conferite competențele necesare și acționează în mod independent. În acest sens, Banca Națională a României trebuie să dispună de cunoștințele de specialitate, resursele și capacitatea operațională necesare.

(5) În exercitarea atribuțiilor sale generale de supraveghere prudențială, Banca Națională a României are în vedere, în mod corespunzător, impactul potențial al deciziilor sale asupra stabilității sistemului financiar din toate celelalte state membre implicate, în special în situații de urgență, pe baza informațiilor disponibile la momentul respectiv.

(6) În exercitarea competențelor sale, Banca Națională a României se asigură că atribuțiile de supraveghere decurgând din prezenta ordonanță de urgență și din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și orice alte atribuții conferite prin lege acesteia sunt exercitate în mod distinct și independent de atribuțiile privind rezoluția instituțiilor de credit.

(7) Banca Națională a României informează Comisia și Autoritatea Bancară Europeană cu privire la orice delimitare a atribuțiilor prevăzute la alin. (6).

Art. 4¹. - (1) Autoritatea de Supraveghere Financiară este autoritatea competentă cu privire la reglementarea și supravegherea prudențială a societăților de servicii de investiții financiare, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013.

(2) Autoritatea de Supraveghere Financiară monitorizează activitățile societăților de servicii de investiții financiare, precum și, în cazul în care este autoritate responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată, activitățile societăților financiare holding și ale societăților financiare holding mixte, pentru prevederile aplicabile acestora, în scopul evaluării conformării la cerințele prudențiale prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și de reglementările emise în aplicarea acestora.

(2¹) În exercitarea competențelor sale prevăzute de lege, Autoritatea de Supraveghere Financiară colectează și procesează orice date și informații relevante, inclusiv de natura datelor cu caracter personal, necesare pentru evaluarea conformării societăților de servicii de investiții financiare, precum și, în cazul în care este autoritate responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată a societăților financiare holding și a societăților financiare holding mixte, la cerințele prudențiale prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și de

reglementările emise în aplicarea acestora, și pentru investigarea posibilelor încălcări ale acestor cerințe.

(3) În îndeplinirea funcțiilor cu privire la supravegherea prudențială, investigațiile și aplicarea sancțiunilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și de reglementările emise în aplicarea acestora, Autorității de Supraveghere Financiară îi sunt conferite competențele necesare și acționează în mod independent. În acest sens, Autoritatea de Supraveghere Financiară trebuie să dispună de cunoștințele de specialitate, resursele și capacitatea operațională necesare.

(4) În exercitarea atribuțiilor sale generale de supraveghere prudențială, Autoritatea de Supraveghere Financiară are în vedere, în mod corespunzător, impactul potențial al deciziilor sale asupra stabilității sistemului financiar din toate celelalte state membre implicate, în special în situații de urgență, pe baza informațiilor disponibile la momentul respectiv.

Art. 5. - (1) Se interzice oricărei persoane fizice, juridice sau entități fără personalitate juridică, ce nu este instituție de credit, să se angajeze într-o activitate de atragere de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la public ori într-o activitate de atragere și/sau gestionare de sume de bani provenite din contribuțiile membrilor unor grupuri de persoane constituite în vederea acumulării de fonduri colective și acordării de credite/împrumuturi din fondurile astfel acumulate pentru achiziționarea de bunuri și/sau servicii de către membrii acestora.

(2) Interdicția prevăzută la alin. (1) nu se aplică în cazul atragerii de depozite sau alte fonduri rambursabile:

a) de către un stat membru ori de către administrațiile regionale sau autoritățile administrației publice locale ale unui stat membru;

b) de către organisme publice internaționale la care participă unul sau mai multe state membre;

c) în cazurile expres prevăzute de legislația românească sau de legislația Uniunii, cu condiția ca aceste activități să fie supuse unor reglementări și supravegheri aplicabile acestor cazuri în scopul protejării deponenților și investitorilor.

(3) În aplicarea dispozițiilor alin. (1) și (2), o emisiune de obligațiuni sau, alte instrumente financiare similare este considerată atragere de fonduri rambursabile de la public dacă este îndeplinită cel puțin una din următoarele condiții:

a) constituie activitatea exclusivă sau principală a emitentului;

b) emitentul desfășoară cu titlu profesional activitate de acordare de credite sau una ori mai multe din activitățile prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. c)-l).

(4) Dispozițiile alin. (3) nu sunt aplicabile în cazul în care emisiunea se adresează exclusiv investitorilor calificați, în înțelesul legislației privind piața de capital.

(5) Banca Națională a României este abilitată să determine dacă o activitate reprezintă ori nu atragere de depozite sau alte fonduri rambursabile de la public, activitate bancară ori activitate de atragere și/sau gestionare de sume de bani provenite din contribuțiile membrilor unor grupuri de persoane constituite în vederea acumulării de fonduri colective și acordării de credite/împrumuturi din fondurile astfel acumulate pentru achiziționarea de bunuri și/sau servicii de către membrii acestora. Determinarea naturii activității, exprimată de Banca Națională a României, este obligatorie pentru părțile interesate.

(6) Prin noțiunea de public se înțelege orice persoană fizică, persoană juridică sau entitate fără personalitate juridică ce nu are cunoștințele și experiența necesare pentru evaluarea riscului de nerambursare a plasamentelor efectuate. Nu intră în categoria de public: statul, autoritățile administrației publice centrale, regionale și locale, agențiile guvernamentale, băncile centrale, instituțiile de credit, instituțiile financiare, alte instituții similare.

Art. 6. - (1) Se interzice oricărei persoane, alta decât o instituție de credit autorizată, să utilizeze denumirea de «bancă» sau «organizație cooperatistă de credit», «cooperativă de credit», «casa centrală a cooperativelor de credit», «bancă cooperatistă», «bancă centrală cooperatistă», «bancă ipotecară/bancă de credit ipotecar», «bancă de economisire și creditare în domeniul locativ» sau derivate ori traduceri ale acestor denumiri, în legătură cu o activitate, un produs sau un serviciu, cu excepția cazului în care această utilizare este stabilită sau recunoscută prin lege ori printr-un acord internațional sau când din contextul în care este utilizată denumirea respectivă rezultă neîndoiește că nu este vorba despre desfășurarea unei activități bancare.

(2) Fără a se aduce atingere prevederilor alin. (1), entitățile, persoane juridice române, din grupul din care face parte o instituție de credit pot utiliza în denumirea acestora inițialele, sigla, emblema, denumirea ori alte elemente de identificare utilizate la nivel de grup.

Secțiunea a 2-a

Definiții

Art. 7. - (1) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. activitate bancară - atragerea de depozite sau alte fonduri rambursabile de la public și acordarea de credite în cont propriu;

1¹. achizitor potențial - orice persoană fizică sau juridică ori grupul de astfel de persoane care acționează concertat în legătură cu o achiziție propusă;

1². achiziție propusă - decizia luată de un achizitor potențial de a achiziționa, direct sau indirect, o participație calificată într-o instituție de credit, persoană juridică română, ori de a-și majora participația calificată astfel încât proporția drepturilor sale de vot sau a deținerii la capitalul social să atingă ori să depășească nivelul de 20%, o treime sau 50% ori astfel încât instituția de credit să devină o filială a sa;

1³. a achiziționa - în sensul prevederilor pct. 1², a dobândi prin orice modalitate o participație calificată într-o instituție de credit;

1⁴. instituție de importanță sistemică - o instituție-mamă din Uniunea Europeană, o societate financiară holding-mamă din Uniunea Europeană, o societate financiară holding mixtă mamă din Uniunea Europeană sau o instituție al cărei faliment sau a cărei funcționare defectuoasă ar putea declanșa riscul sistemic;

2 – 15 – abrogate

16. - abrogat

17 – 26 abrogate

27. stat membru - orice stat membru al Uniunii Europene, precum și un stat aparținând Spațiului Economic European;

28 - 29 abrogate

30. stat terț - orice stat care nu este stat membru;

30¹. risc sistemic - riscul de perturbare a sistemului financiar care poate genera consecințe negative grave pentru sistemul financiar și economia reală;

30². abrogat

30³. măsuri de reorganizare - măsurile prevăzute la art. 320 alin. (3) - (3¹) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență;

31. abrogat

(1¹) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile: instituție de credit, firmă de investiții, întreprindere de asigurare, întreprindere de reasigurare, întreprindere-mamă, filială, sucursală, întreprindere prestatoare de servicii auxiliare, societate de administrare a activelor,

societate financiară holding, societate financiară holding mixtă, societate holding cu activitate mixtă, instituție financiară, instituție-mamă dintr-un stat membru, instituție-mamă din Uniunea Europeană, societate financiară holding-mamă dintr-un stat membru, societate financiară holding-mamă din Uniunea Europeană, societate financiară holding mixtă-mamă dintr-un stat membru, societate financiară holding mixtă-mamă din Uniunea Europeană, participație, deținere calificată, control, legături strânse, autoritate competentă, supraveghetor consolidant, autorizație, stat membru de origine, stat membru gazdă, bănci centrale din cadrul Sistemului European al Băncilor Centrale, bănci centrale și instrument financiar au înțelesul prevăzut la art. 4 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(1²) O societate de servicii de investiții financiare este o firmă de investiții, persoană juridică română, în sensul prevăzut la art. 4 alin. (1) pct. (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(1³) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile: rezoluție, autoritate de rezoluție și drept de încetare au înțelesul prevăzut de legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.

(2) - (4) – abrogate

Art. 8. - abrogat

Art. 9. - abrogat

CAPITOLUL II

Cerințe minime de acces și de desfășurare a activității

Secțiunea 1

Cerințe minime de acces la activitate

1.1. Necesitatea obținerii unei autorizații și condiții minime de autorizare

Art. 10. - (1) În vederea desfășurării activității în România, fiecare instituție de credit trebuie să dispună de o autorizație potrivit prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Fără a se aduce atingere dispozițiilor din prezenta secțiune, Banca Națională a României stabilește prin reglementări și notifică Autorității Bancare Europene, înființată prin Regulamentul nr. 1.093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei, condițiile în care poate acorda autorizație și documentația care trebuie să însoțească cererea pentru obținerea autorizației.

Art. 11. - Banca Națională a României nu poate acorda autorizație unei instituții de credit, dacă aceasta nu dispune de fonduri proprii distincte sau de un nivel al capitalului inițial cel puțin egal cu nivelul minim stabilit prin reglementări, care nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 5 milioane euro.

Art. 12. - (1) La constituirea unei instituții de credit, persoană juridică română, capitalul inițial este reprezentat de capitalul social, cu excepția cazurilor în care instituția de credit care se constituie este rezultată dintr-un proces de reorganizare prin fuziune sau divizare.

(2) Capitalul social al unei instituții de credit, persoană juridică română, trebuie vărsat integral și în numerar la momentul subscrierii, inclusiv în cazul majorării acestuia, aporturile în natură nefiind permise. Acțiunile/părțile sociale ale unei instituții de credit, persoană juridică română, pot fi numai nominative. În actele lor constitutive, instituțiile de credit, persoane juridice române, nu vor putea stabili excepții de la principiul potrivit căruia o acțiune dă dreptul la un singur vot.

(3) La constituire, aporturile la capitalul social trebuie să fie vărsate într-un cont deschis la o instituție de credit. Acest cont este blocat până la înmatricularea instituției de credit, persoană juridică română, în registrul comerțului.

Art. 13. - Persoanele cărora le sunt încredințate responsabilități de administrare și/sau conducere a instituției de credit, în calitate de administratori, directori, respectiv membri ai consiliului de supraveghere sau ai directoratului trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la cap. I din titlul II partea I.

Art. 14. - (1) Sediul social și, după caz, sediul real, al instituției de credit, persoană juridică română, trebuie să fie situate pe teritoriul României. Sediul real reprezintă locația în care se situează centrul de conducere și de gestiune a activității statutare, în cazul în care acesta nu este situat la sediul social.

(2) Instituția de credit trebuie să desfășoare efectiv și cu preponderență pe teritoriul României activitatea pentru care a fost autorizată.

Art. 15. - (1) În vederea autorizării unei instituții de credit, persoană juridică română, Banca Națională a României trebuie să fie informată cu privire la identitatea acționarilor sau a membrilor, persoane fizice ori juridice, care urmează să dețină direct sau indirect dețineri calificate la instituția de credit, și cu privire la valoarea acestor dețineri. În cazul în care nu există dețineri calificate, Banca Națională a României trebuie să fie informată cu privire la identitatea celor mai mari 20 de acționari sau membri și la valoarea participațiilor deținute de aceștia. Banca Națională a României acordă autorizație numai dacă este încredințată că, din perspectiva necesității asigurării unui management prudent și sănătos al instituției de credit, calitatea persoanelor respective este adecvată.

(1¹) La evaluarea persoanelor prevăzute la alin. (1) se au în vedere prevederile art. 25 alin. (2), art. 26 alin. (1)-(3), art. 26¹ și cele ale art. 26².

(2) Dacă între instituția de credit, persoană juridică română, și alte persoane fizice sau juridice există legături strânse, Banca Națională a României acordă autorizație numai dacă aceste legături ori dispozițiile legale, măsurile de natură administrativă din jurisdicția unui stat terț ce guvernează una sau mai multe persoane fizice sau juridice cu care instituția de credit are legături strânse sau dificultățile în aplicarea dispozițiilor sau măsurilor respective nu împiedică exercitarea eficientă a funcțiilor sale de supraveghere.

Art. 16. - În aplicarea prevederilor art. 15 alin. (1), modalitatea de determinare a drepturilor de vot se stabilește de Banca Națională a României prin reglementări, cu respectarea prevederilor referitoare la obligațiile de transparență a informațiilor privind emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată.

Art. 17. - Orice cerere de autorizare a unei instituții de credit trebuie să fie însoțită de un plan de activitate, care să cuprindă cel puțin tipurile de activități propuse a fi desfășurate și structura organizatorică a instituției de credit, și din care să rezulte capacitatea acestuia de a-și realiza obiectivele propuse în condiții compatibile cu regulile unei practici bancare prudente și sănătoase, prin adecvarea cadrului de conducere, a procedurilor, a mecanismelor interne și a structurii capitalului la tipul, volumul și complexitatea activităților pe care își propune să le desfășoare.

1.2. Activitățile permise instituțiilor de credit

Art. 18. - (1) Instituțiile de credit pot desfășura, în limita autorizației acordate, următoarele activități:

- a) atragere de depozite și de alte fonduri rambursabile;
- b) acordare de credite, incluzând printre altele: credite de consum, credite ipotecare, factoring cu sau fără regres, finanțarea tranzacțiilor comerciale, inclusiv forfetare;
- c) leasing financiar;
- d) servicii de plată așa cum sunt definite la art.8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113 /2009 privind serviciile de plată;
- e) emiterea și administrarea altor mijloace de plată, cum ar fi cekuri, cambii și bilete la ordin, în măsura în care nu se încadrează la lit. d);
- f) emitere de garanții și asumare de angajamente;
- g) tranzacționare în cont propriu și/sau pe contul clienților, în condițiile legii, cu:
 1. instrumente ale pieței monetare, cum ar fi: cekuri, cambii, bilete la ordin, certificate de depozit;
 2. valută;
 3. contracte futures și options financiare;
 4. instrumente având la bază cursul de schimb și rata dobânzii;
 5. valori mobiliare și alte instrumente financiare transferabile;
- h) participare la emisiunea de valori mobiliare și alte instrumente financiare, prin subscrierea și plasamentul acestora ori prin plasament și prestarea de servicii legate de astfel de emisiuni;
- i) servicii de consultanță cu privire la structura capitalului, strategia de afaceri și alte aspecte legate de afaceri comerciale, servicii legate de fuziuni și achiziții și prestarea altor servicii de consultanță;
- j) administrare de portofolii și consultanță legată de aceasta;
- k) custodie și administrare de instrumente financiare;
- l) intermediere pe piața interbancară;
- m) prestare de servicii privind furnizarea de date și referințe în domeniul creditării;
- n) închiriere de casete de siguranță;
- n¹) emitere de monedă electronică;
- o) operațiuni cu metale și pietre prețioase și obiecte confecționate din acestea;
- p) dobândirea de participații la capitalul altor entități;
- r) orice alte activități sau servicii, în măsura în care acestea se circumscriu domeniului financiar, cu respectarea prevederilor legale speciale care reglementează respectivele activități, dacă este cazul.

(2) Sfera activităților prevăzute la alin. (1) lit. g) -k) acoperă toate serviciile de investiții financiare prevăzute la art. 5 alin. (1) și (1¹) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, atunci când acestea au ca obiect instrumentele financiare prevăzute la art. 2 alin. (1) pct. 11 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Dispozițiile alin. (1) se interpretează și se aplică astfel încât activitățile enumerate la alin. (1) să acopere orice operațiuni, tranzacții, produse și servicii care se înscriu în sfera acestor activități sau pot fi asimilate acestora, inclusiv serviciile auxiliare acestor activități.

(4) Activitățile care, potrivit unor legi speciale, sunt supuse unor autorizări, aprobări sau avize specifice, pot fi desfășurate de instituția de credit numai după obținerea acestora.

Art. 18¹. - (1) Instituțiilor de credit autorizate de Banca Națională a României le este interzis să atragă depozite dacă nu participă la o schemă de garantare a depozitelor recunoscută oficial pe teritoriul României potrivit legislației în domeniu. Ele sunt obligate să participe la schema de garantare pentru depozitele pe care le acceptă, inclusiv pentru cele atrase de sucursalele acestora din străinătate.

(2) Prin excepție de la dispozițiile alin. (1), instituțiile de credit persoane juridice române nu participă la schema de garantare a depozitelor menționată la alin. (1) pentru depozitele atrase de sucursalele lor din state terțe care impun obligația participării la o schemă de garantare a depozitelor din respectivul stat terț.

Art. 19. - (1) Activitatea de acordare de credite ipotecare finanțate prin emisiune de obligațiuni ipotecare poate fi desfășurată cu respectarea legislației speciale în materie.

(2) Activitatea de economisire și creditare în sistem colectiv pentru domeniul locativ poate fi desfășurată cu respectarea dispozițiilor cuprinse în Titlul III al Părții a II-a.

Art. 20. - (1) Instituțiile de credit pot desfășura și alte activități, permise potrivit autorizației acordate de Banca Națională a României, după cum urmează:

a) operațiuni ne-financiare în mandat sau de comision, în special pe contul altor entități din cadrul grupului din care face parte instituția de credit;

b) operațiuni de administrare a patrimoniului constând din bunuri mobile și/sau imobile aflate în proprietatea acestora, dar neafectate desfășurării activităților financiare;

c) prestarea de servicii clienței proprii care, deși nu sunt conexe activității desfășurate, reprezintă o prelungire a operațiunilor bancare.

(2) Activitățile prevăzute la alin. (1) trebuie să fie compatibile cu cerințele activității bancare, în special cu cele referitoare la menținerea bunei reputații a instituției de credit și protejarea intereselor deponenților.

(3) Nivelul total al veniturilor obținute din activitățile prevăzute la alin. (1), nu poate depăși 10% din veniturile obținute de o instituție de credit din activitățile prevăzute la art. 18.

Art. 21. - În afară de operațiunile prevăzute la art. 20 alin. (1) lit. b), instituțiile de credit se pot angaja în operațiuni cu bunuri mobile și imobile dacă:

a) operațiunile sunt necesare desfășurării în condiții adecvate a activităților pentru care instituția de credit a fost autorizată, și în măsura în care bunurile respective sunt necesare în acest scop;

b) operațiunile, au ca obiect bunuri mobile și imobile destinate perfecționării pregătirii profesionale a salariaților, organizării unor spații de odihnă și recreare sau asigurării de locuințe pentru salariați și familiile acestora;

c) operațiunile au ca obiect bunuri mobile și imobile dobândite în urma executării creanțelor, cu respectarea, în privința operațiunilor de închiriere a unor asemenea bunuri, a prevederilor art. 20 alin. (2) și (3).

Art. 22. - (1) Instituțiile de credit nu pot desfășura alte activități în afara celor permise potrivit prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Instituțiile de credit nu se pot angaja în operațiuni cum ar fi:

a) gajarea propriilor acțiuni pe contul datoriilor băncii;

b) acordarea de credite garantate cu acțiuni, alte titluri de capital sau cu obligațiuni emise de instituția de credit însăși sau de o altă entitate aparținând grupului din care face parte instituția de credit;

c) atragerea de depozite sau de alte fonduri rambursabile, titluri sau alte valori, de la public, când instituția de credit se află în stare de insolvență.

Secțiunea a 2-a

Condiții minime de desfășurare a activității

2.1. Cerințe de administrare a riscurilor

Art. 23. - abrogat

Art. 24. - (1) Fiecare instituție de credit trebuie să dispună de un cadru formal de administrare a activității riguros conceput, care să includă o structură organizatorică clară cu linii de responsabilitate bine definite, transparente și coerente, procese eficiente de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor la care este sau ar putea fi expusă, mecanisme adecvate de control intern, inclusiv proceduri administrative și contabile riguroase și politici și practici de remunerare care să promoveze și să fie în concordanță cu o administrare sănătoasă și eficace a riscurilor.

(2) Cadrul de administrare, procesele și mecanismele prevăzute la alin. (1) trebuie să fie cuprinzătoare și adaptate la natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente modelului de afaceri și activităților desfășurate de instituția de credit. Principiile, criteriile tehnice și alte cerințe care trebuie avute în vedere se stabilesc prin reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență. Mecanismele de control intern trebuie să asigure cel puțin organizarea funcțiilor de administrare a riscurilor, de asigurare a conformității și de audit intern.

(2¹) În sensul alin. (1), sunt avute în vedere riscuri precum: riscul de credit și al contrapartidei, riscul rezidual, riscul de concentrare, riscul de securitizare, riscul de piață, riscul de rată a dobânzii din activități în afara portofoliului de tranzacționare, riscul operațional, riscul de lichiditate și riscul efectului de levier excesiv.

(2²) Banca Națională a României stabilește, prin reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență, cerințele privind politica de remunerare a unei instituții de credit, inclusiv principiile de acordare și ajustare a remunerației, precum și principiile de remunerare aplicabile instituțiilor de credit care beneficiază de asistență guvernamentală excepțională.

(3) Banca Națională a României colectează informații cu privire la numărul persoanelor pe instituție de credit care sunt remunerate cu cel puțin 1 milion de euro sau echivalent într-un exercițiu financiar, defalcate pe intervale valorice de 1 milion de euro, inclusiv informații cu privire la responsabilitățile și domeniul de activitate în care sunt implicate aceste persoane și la principalele elemente ale remunerației, incluzând, fără a se limita la: salarii, bonusuri, compensații pe termen lung, contribuții la pensii, și comunică aceste informații Autorității Bancare Europene.

(4) Banca Națională a României colectează informațiile cantitative agregate cu privire la remunerare, publicate potrivit criteriilor de transparență și de publicare prevăzute la art. 450 alin. (1) lit. g), h) și i) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și le utilizează pentru a determina tendințele și practicile în materie de remunerare. Banca Națională a României comunică aceste informații Autorității Bancare Europene.

(5) Banca Națională a României colectează informațiile publicate în conformitate cu art. 435 alin. (2) lit. (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și le utilizează pentru a compara practicile în materie de diversitate a selecției membrilor consiliilor de administrație și directorilor, respectiv ai consiliilor de supraveghere și ai directoratelor instituțiilor de credit. Banca Națională a României comunică aceste informații Autorității Bancare Europene.

Art. 24¹. - abrogat

2.2. Acționariat

Art. 25. - (1) Orice achizitor potențial trebuie să notifice în prealabil, în scris, Băncii Naționale a României în legătură cu orice achiziție propusă, cu indicarea valorii participației vizate și furnizarea informațiilor relevante la care se face referire în art. 26 alin. (4).

(1¹) Dacă, din motive obiective, notificarea nu poate fi făcută în prealabil, obligația de notificare incumbă de la data achiziționării.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), condițiile în care se consideră că mai multe persoane acționează concertat în calitate de achizitor potențial se stabilesc prin reglementări emise de Banca Națională a României.

(3) Banca Națională a României confirmă în scris achizitorului potențial, de îndată, dar nu mai târziu de două zile lucrătoare, primirea notificării și, dacă este cazul, primirea ulterioară a oricăror informații suplimentare solicitate în condițiile alin. (5) și comunică achizitorului potențial, în fiecare caz, data la care expiră termenul de evaluare.

(4) Banca Națională a României realizează evaluarea prevăzută la art. 26 alin. (1) în termen de cel mult 60 de zile lucrătoare de la data confirmării scrise a primirii notificării și a tuturor documentelor care trebuie transmise acesteia pe baza listei informațiilor la care se face referire la art. 26 alin. (4). Dacă notificarea nu este însoțită de toate documentele cerute potrivit reglementărilor aplicabile, termenul de evaluare începe să curgă de la data confirmării de către Banca Națională a României a primirii tuturor documentelor respective.

(5) Dacă este necesar, Banca Națională a României poate solicita în scris, dar nu mai târziu de expirarea celor 50 de zile lucrătoare din termenul de evaluare prevăzut la alin. (4), orice informații suplimentare necesare pentru finalizarea evaluării, cu indicarea informațiilor cerute.

(6) Achizitorul potențial trebuie să transmită informațiile suplimentare solicitate în termen de 20 de zile lucrătoare de la data comunicării solicitării, în cazul neîndeplinirii acestei obligații fiind incidente prevederile art. 26 alin. (2). Pe perioada respectivă, termenul de evaluare prevăzut la alin. (4) se suspendă. Orice altă solicitare din partea Băncii Naționale a României de completare sau de clarificare a informațiilor primite nu mai are ca efect suspendarea termenului de evaluare.

(7) Banca Națională a României poate hotărî prelungirea perioadei de suspendare a termenului, prevăzută la alin. (6), până la 30 de zile lucrătoare, dacă achizitorul potențial este:

a) situat sau reglementat într-un stat terț;

b) o persoană fizică sau juridică ori o altă entitate situată într-un stat membru și care nu este supusă supravegherii prudențiale aplicabile instituțiilor de credit, organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare, societăților de asigurări de viață, de asigurări generale, pieței de capital sau intermediarilor în asigurări.

(8) Dacă la finalizarea evaluării Banca Națională a României hotărăște să se opună achiziției propuse, comunică în scris achizitorului potențial hotărârea sa, în termen de două zile lucrătoare de la data adoptării acesteia și fără a depăși termenul prevăzut pentru realizarea evaluării, indicând și motivele care au stat la baza hotărârii. La cererea achizitorului potențial, poate fi făcută publică o motivație corespunzătoare a hotărârii.

(9) Dacă până la expirarea termenului de evaluare Banca Națională a României nu se opune în scris achiziției propuse, aceasta se consideră aprobată.

(10) În cazul aprobării achiziției propuse, Banca Națională a României poate stabili un termen maxim pentru finalizarea acesteia și poate prelungi acest termen dacă este necesar.

Art. 26. - (1) La examinarea notificării prevăzute la art. 25 alin. (1) și a informațiilor suplimentare prevăzute la art. 25 alin. (5), în vederea asigurării unui management prudent și sănătos

al instituției de credit vizate de achiziția propusă și luând în considerare posibilă influență a achizitorului potențial asupra instituției de credit, Banca Națională a României evaluează în ce măsură calitatea achizitorului potențial este adecvată, precum și soliditatea financiară a acestuia în raport cu achiziția propusă, pe baza următoarelor criterii îndeplinite cumulativ:

a) reputația achizitorului potențial, respectiv integritatea și competența profesională a acestuia;
b) reputația, cunoștințele, aptitudinile și experiența oricărei persoane care va exercita responsabilități de administrare și/sau de conducere a instituției de credit, ca rezultat al achiziției propuse;

c) soliditatea financiară a achizitorului potențial, în special în raport cu tipul de activitate desfășurată în prezent și cu cea preconizată a fi desfășurată de instituția de credit vizată de achiziția propusă;

d) capacitatea instituției de credit de a respecta cerințele prudențiale prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și de reglementările emise în aplicarea acestora și, după caz, pe cele prevăzute de alte acte normative aplicabile, în special de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2006 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a societăților de asigurare și/sau de reasigurare, a societăților de servicii de investiții financiare și a societăților de administrare a investițiilor dintr-un conglomerat financiar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 152/2007, cu modificările și completările ulterioare, și de Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv reglementările emise în aplicarea acestora, precum și de a se conforma permanent acestor cerințe și, în special, cerinței ca grupul din care va face parte să aibă o structură care să permită exercitarea unei supravegheri eficiente, realizarea schimbului eficient de informații între autoritățile competente și împărțirea responsabilităților între aceste autorități;

e) existența unor motive rezonabile de a suspecta că, în ceea ce privește achiziția propusă, este sau a fost săvârșită o infracțiune ori o tentativă a infracțiunii de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism, în sensul prevederilor art. 2 lit. a), respectiv lit. a¹) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare, sau că achiziția propusă ar putea crește un astfel de risc.

(2) Banca Națională a României se poate opune achiziției propuse numai dacă există motive rezonabile în acest sens, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), sau dacă informațiile furnizate de achizitorul potențial sunt incomplete.

(3) Banca Națională a României nu poate impune nicio condiție prealabilă privind nivelul participației care trebuie să fie achiziționată și nici nu poate evalua achiziția propusă pe criteriul necesităților economice ale pieței.

(4) Banca Națională a României face publică o listă cuprinzând informațiile necesare pentru realizarea evaluării, care trebuie să îi fie furnizate la momentul notificării prevăzute la art. 25 alin. (1). Informațiile solicitate trebuie să fie proporționale și adaptate la natura achizitorului potențial și a achiziției propuse și să prezinte relevanță din perspectiva unei evaluări prudențiale.

(5) Criteriile prevăzute la alin. (1), lista de informații prevăzută la alin. (4) pentru realizarea evaluării și documentația aferentă se detaliază de Banca Națională a României prin reglementări.

(6) Fără a aduce atingere prevederilor art. 25 alin. (3)-(7), în cazul în care Banca Națională a României este notificată în legătură cu două sau mai multe intenții de achiziție a unor participații calificate sau de majorare a unor astfel de participații în aceeași instituție de credit, aceasta asigură tratament nediscriminatoriu tuturor achizitorilor potențiali.

Art. 26¹. - (1) În realizarea evaluării prevăzute la art. 26 alin. (1), Banca Națională a României colaborează prin consultare reciprocă în toate privințele cu alte autorități de supraveghere naționale sau din alte state membre implicate, în cazurile în care achizitorul potențial este:

a) o instituție de credit, o societate de asigurări de viață, o societate de asigurări generale, o societate de reasigurare, o firmă de investiții sau o societate de administrare a investițiilor, autorizată într-un alt stat membru ori în alt sector al sistemului financiar;

b) societatea-mamă a unei entități din categoria celor prevăzute la lit. a) care sunt autorizate într-un alt stat membru sau în alt sector al sistemului financiar;

c) o persoană fizică sau juridică ce controlează o entitate din categoria celor prevăzute la lit. a) care sunt autorizate într-un alt stat membru sau în alt sector al sistemului financiar.

(2) În sensul prevederilor alin. (1), Banca Națională a României asigură, fără întârziere, schimbul de informații care sunt esențiale și relevante pentru realizarea evaluării cu autoritățile de supraveghere implicate. În calitate de autoritate competentă a instituției de credit vizate de achiziția propusă, Banca Națională a României ia în considerare toate informațiile esențiale furnizate de autoritățile de supraveghere în cauză și poate solicita acestora toate informațiile pe care le consideră relevante pentru realizarea evaluării. Hotărârea Băncii Naționale a României cu privire la achiziția propusă trebuie să indice orice opinie sau rezervă exprimată de autoritatea competentă a achizitorului potențial.

Art. 26². - (1) În cazurile în care achizitorul potențial este o entitate reglementată dintr-un stat terț, Banca Națională a României poate colabora cu autoritatea de supraveghere implicată dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) cadrul de supraveghere din statul terț poate fi considerat echivalent de către Banca Națională a României;

b) nu există legi, reglementări sau măsuri de natură administrativă din statul terț care să împiedice schimbul de informații;

c) autoritatea de supraveghere din statul terț și-a exprimat disponibilitatea privind încheierea unui acord de colaborare cu Banca Națională a României pentru asigurarea schimbului de informații.

(2) Entitate reglementată reprezintă o entitate reglementată în sensul art. 2 alin. (1) pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 152/2007, precum și orice entitate similară dintr-un stat terț.

Art. 27. - Orice persoană fizică sau juridică ce a decis să cedeze, direct ori indirect, o participație calificată într-o instituție de credit, persoană juridică română, sau să își reducă participația calificată astfel încât proporția drepturilor sale de vot ori a deținerii la capitalul social să se situeze sub nivelurile de 20%, o treime ori de 50% sau astfel încât instituția de credit în cauză să înceteze să mai fie o filială a persoanei în cauză trebuie să notifice în prealabil, în scris, Banca Națională a României în legătură cu această decizie, conform reglementărilor emise în acest sens.

Art. 28. - În aplicarea prevederilor art. 25 și 27, pentru calculul drepturilor de vot se au în vedere reglementările emise de Banca Națională a României în temeiul art. 16.

Art. 29. - (1) Instituțiile de credit, persoane juridice române, trebuie să informeze Banca Națională a României, de îndată ce iau cunoștință de orice dobândire sau înstrăinare a participațiilor în capitalul lor care depășește nivelurile prevăzute la art. 25 alin. (1) și (2), respectiv se situează sub nivelurile prevăzute la art. 27.

(2) Cel puțin o dată pe an, instituțiile de credit, persoane juridice române, listate pe o piață reglementată, trebuie să comunice Băncii Naționale a României identitatea persoanelor care au dețineri calificate și nivelul acestora, astfel cum acestea apar, de exemplu, în informațiile primite în cadrul adunărilor generale anuale ale acționarilor sau ca rezultat al respectării reglementărilor referitoare la societățile listate pe o piață reglementată.

Art. 30. –abrogat

Art. 31. - (1) Banca Națională a României nu poate stabili prin reglementări cerințe mai stricte decât cele prevăzute în prezenta subsecțiune pentru efectuarea notificării și pentru evaluarea achizițiilor directe sau indirecte de participații calificate la o instituție de credit, persoană juridică română.

(2) Banca Națională a României asigură urmărirea respectării în mod permanent a cerințelor la care se face referire în prezenta subsecțiune, putând solicita în acest sens orice informații pe care le consideră necesare, și poate dispune sancțiuni și măsuri sancționatoare corespunzătoare, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, în cazul în care aceste cerințe nu sunt respectate.

CAPITOLUL III

Autorizarea instituțiilor de credit, persoane juridice române

Secțiunea 1

Procedura de autorizare și motive de respingere a cererii

Art. 32. - (1) Instituțiile de credit, persoane juridice române, se pot constitui și pot funcționa numai pe baza autorizației emise de Banca Națională a României.

(2) Instituțiile de credit, persoane juridice române, se constituie în forma juridică prevăzută pentru fiecare dintre categoriile de instituții de credit reglementate în Partea a II-a. Ele nu se pot constitui prin subscripție publică.

(3) Banca Națională a României acordă autorizație unei instituții de credit, persoană juridică română, numai dacă este încredințată că instituția de credit poate asigura desfășurarea unei activități în condiții de siguranță și de respectare a cerințelor unei administrări prudente și sănătoase, care să asigure protejarea intereselor deponenților și ale altor creditori și buna funcționare a sistemului bancar, sens în care trebuie să fie respectate dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora.

Art. 33. - (1) Banca Națională a României hotărăște cu privire la o cerere de autorizare a unei instituții de credit, în sensul acordării aprobării de constituire a instituției de credit sau al respingerii cererii, în termen de 4 luni de la data primirii cererii de autorizare însoțite de documentația stabilită potrivit prevederilor art. 10 alin. (2).

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la primirea cererii, Banca Națională a României comunică titularului, dacă este cazul, documentele care nu au fost prezentate conform alin. (1), în vederea depunerii de îndată a acestora.

(3) Banca Națională a României poate solicita în scris, pe parcursul termenului prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de trecerea a 3 luni de la primirea cererii de autorizare, orice informații sau documente suplimentare, dacă cele prezentate nu sunt suficiente ori relevante pentru realizarea evaluării sau dacă documentația prezintă alte deficiențe.

(4) Titularul cererii are la dispoziție un termen de o lună de la data comunicării solicitării formulate potrivit alin. (3), pentru prezentarea informațiilor și/sau a documentelor cerute, respectiv pentru remedierea deficiențelor constatate, perioadă pe parcursul căreia termenul de 4 luni prevăzut la alin. (1) se suspendă. Titularul poate furniza din proprie inițiativă orice alte informații și/sau

documente considerate relevante, însă acestea trebuie să fie prezentate cel târziu cu 30 de zile anterior datei expirării termenului în care Banca Națională a României trebuie să se pronunțe asupra cererii de autorizare.

(5) Dacă Banca Națională a României hotărăște acordarea aprobării de constituire, pentru obținerea autorizației de funcționare, instituția de credit trebuie ca în cel mult două luni de la data comunicării hotărârii Băncii Naționale a României să îi prezinte acesteia documentele care atestă constituirea legală a instituției de credit, conform dispozițiilor aplicabile și proiectului prezentat.

(6) Banca Națională a României hotărăște cu privire la acordarea autorizației de funcționare a instituției de credit în termen de cel mult 4 luni de la data primirii documentelor prevăzute la alin.(5).

(7) Banca Națională a României poate solicita în scris orice informații și documente suplimentare necesare evaluării și/sau, după caz, remedierea altor deficiențe constatate, în termen de o lună de la data primirii documentației prevăzute la alin. (5), iar titularul are la dispoziție un termen de o lună de la data comunicării solicitării pentru prezentarea acestora. Titularul poate furniza din proprie inițiativă orice alte informații și documente considerate relevante, dar acestea trebuie să fie prezentate cel târziu cu 30 de zile anterior datei expirării termenului prevăzut la alin. (6).

(8) Informațiile și documentele prezentate cu depășirea termenelor prevăzute pentru depunerea acestora nu sunt luate în considerare la evaluarea cererii de autorizare și se restituie titularului cererii.

(9) În oricare dintre etapele procesului de autorizare prevăzute la alin. (1) și (6), Banca Națională a României comunică în scris titularului cererii hotărârea sa, indicând și motivele care au stat la baza acesteia în cazul respingerii cererii de autorizare.

Art. 34. - În procesul de analiză a unei cereri de autorizare, Banca Națională a României poate solicita orice informație și documente suplimentare, dacă cele prezentate sunt incomplete sau insuficiente pentru evaluarea respectării condițiilor prevăzute pentru acordarea autorizației.

Art. 35. - (1) Autorizația acordată este valabilă pe o perioadă nedeterminată și nu poate fi transferată unei alte entități.

(2) Instituțiile de credit autorizate sunt înregistrate în registrul ținut de Banca Națională a României conform prevederilor art. 417.

Art. 36. - Banca Națională a României notifică Autorității Bancare Europene orice autorizație acordată, pentru ca denumirea instituției de credit să fie inclusă în lista instituțiilor de credit întocmită și actualizată de Autoritatea Bancară Europeană, care se publică pe website-ul acesteia.

Art. 36¹. - Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, furnizează autorităților competente implicate și Autorității Bancare Europene toate informațiile referitoare la grupurile bancare, respectiv informații privind entitățile între care există legături strânse, precum și referitor la cadrul formal de administrare a activității, în particular în ceea ce privește structura juridică, de guvernanță și organizatorică la nivel de grup.

Art. 37. - (1) Înainte de a autoriza o instituție de credit, persoană juridică română, Banca Națională a României se consultă cu autoritățile competente ale unui alt stat membru implicat, dacă:

a) instituția de credit, persoană juridică română, este o filială a unei instituții de credit autorizate în statul membru respectiv;

b) instituția de credit, persoană juridică română, este o filială a societății-mamă a unei instituții de credit autorizate în statul membru respectiv;

c) instituția de credit, persoană juridică română, este controlată de aceleași persoane care controlează o instituție de credit autorizată în statul membru respectiv.

(2) Înainte de a autoriza o instituție de credit, persoană juridică română, Banca Națională a României se consultă cu Comisia Națională a Valorilor Mobiliare sau cu Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, respectiv cu autoritatea responsabilă cu supravegherea societăților de asigurare sau a firmelor de investiții dintr-un alt stat membru implicat, dacă:

a) instituția de credit, persoană juridică română, este o filială a unei societăți de asigurare, a unei societăți de servicii de investiții financiare sau a unei firme de investiții autorizate într-un alt stat membru;

b) instituția de credit, persoană juridică română, este o filială a societății-mamă a unei societăți de asigurare, a unei societăți de servicii de investiții financiare sau a unei firme de investiții autorizate într-un alt stat membru;

c) instituția de credit, persoană juridică română, este controlată de aceeași persoană care controlează o societate de asigurare, o societate de servicii de investiții financiare sau o firmă de investiții autorizată într-un alt stat membru.

(3) Autoritățile prevăzute la alin. (1) și (2) trebuie să fie consultate în mod special în contextul evaluării calității acționarilor/membrilor instituției de credit, persoană juridică română, și al reputației și experienței persoanelor implicate în administrarea și/sau conducerea unei alte entități din cadrul aceluiași grup, cărora urmează să li se încredințeze responsabilități în administrarea și/sau conducerea instituției de credit, persoană juridică română. În acest sens, se asigură schimbul de informații care sunt relevante pentru acordarea autorizației, dar și pentru evaluarea pe bază continuă a îndeplinirii condițiilor de desfășurare a activității.

(4) În scopul evaluării calității persoanelor și entităților implicate sau având legătură cu proiectul de autorizare prezentat, la cererea Băncii Naționale a României, Oficiul Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor furnizează acesteia informații cu privire la riscul de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului referitoare la persoanele sau entitățile în cauză.

Art. 38. - (1) Banca Națională a României respinge o cerere de autorizare, dacă:

a) documentația prezentată este incompletă ori nu este întocmită în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare și/sau informațiile furnizate nu prezintă relevanță ori sunt insuficiente pentru evaluarea respectării condițiilor prevăzute pentru acordarea autorizației;

b) instituția de credit nu dispune de fonduri proprii separate sau capitalul inițial se situează sub nivelul minim stabilit de Banca Națională a României;

c) forma juridică este alta decât cea prevăzută pentru categoria instituției de credit care se intenționează a fi constituită;

d) din evaluarea planului de activitate prezentat rezultă că instituția de credit nu poate asigura realizarea obiectivelor propuse în condițiile respectării cerințelor cuprinse în prezenta ordonanță de urgență, în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în reglementările emise în aplicarea acestora;

e) Banca Națională a României nu este satisfăcută de calitatea persoanelor care asigură administrarea și/sau conducerea instituției de credit, întrucât reputația sau experiența profesională a acestora nu este adecvată naturii, volumului și complexității activității instituției de credit sau nu corespunde necesității asigurării unui management prudent și sănătos;

f) calitatea acționarilor/membrilor instituției de credit nu corespunde cerințelor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență și în reglementările emise în aplicarea acesteia;

g) legăturile strânse dintre instituția de credit și alte persoane fizice sau juridice ori dispozițiile legale, măsurile de natură administrativă din jurisdicția unui stat terț ce guvernează una sau mai multe persoane fizice sau juridice cu care instituția de credit are legături strânse sau dificultăți în aplicarea acestor dispoziții sau măsuri sunt de natură să împiedice exercitarea eficientă a supravegherii prudentiale;

h) înainte de obținerea aprobării de constituire, fondatorii au făcut comunicări publice cu privire la funcționarea instituției de credit;

i) nu sunt respectate alte condiții prevăzute de lege sau de reglementările emise în aplicarea acestora.

(2) Necesitățile economice ale pieței nu pot constitui, în nici o situație, un criteriu de evaluare a unei cereri de autorizare sau un motiv de respingere a acesteia.

Secțiunea a 2-a

Retragerea autorizației și încetarea valabilității autorizației

Art. 39. - Banca Națională a României poate retrage autorizația acordată unei instituții de credit în următoarele situații:

a) instituția de credit nu și-a început activitatea pentru care a fost autorizată în termen de 1 an de la data acordării autorizației sau a încetat să mai desfășoare activitate de mai mult de 6 luni;

b) autorizația a fost obținută pe baza unor informații false sau prin orice alt mijloc ilegal;

c) instituția de credit nu mai îndeplinește condițiile care au stat la baza acordării autorizației;

d) instituția de credit nu mai îndeplinește cerințele prudențiale prevăzute în părțile a III-a, a IV-a și a VI-a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau dispuse potrivit art. 226 alin. (3) și (6) din prezenta ordonanță de urgență sau există elemente care conduc la concluzia că într-un termen scurt instituția de credit nu își va mai putea îndeplini obligațiile față de creditorii săi și, în special, nu mai poate garanta siguranța activelor care i-au fost încredințate de către deponenții săi;

e) instituția de credit săvârșește una dintre faptele prevăzute la art. 228.

Art. 40. - (1) Acționarii sau membrii instituției de credit pot renunța la autorizație, hotărând dizolvarea și lichidarea instituției de credit.

(2) Lichidarea la inițiativa acționarilor sau a membrilor este permisă numai în cazul în care instituția de credit nu se află în vreuna din situațiile de insolvență prevăzute de lege pentru declanșarea falimentului.

(3) Instituția de credit va comunica Băncii Naționale a României hotărârea adunării generale a acționarilor, respectiv, a membrilor privind dizolvarea și lichidarea instituției de credit, însoțită cel puțin de un plan de lichidare a activului și de stingere a pasivului, care să asigure plata integrală a creanțelor deponenților și ale altor creditori.

(4) Pe baza evaluării planului de lichidare, Banca Națională a României aprobă dizolvarea și lichidarea instituției de credit, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (2) și (3), confirmând, în acest sens, încetarea valabilității autorizației.

Art. 41. - (1) Autorizația unei instituții de credit își încetează de drept valabilitatea în următoarele situații:

a) a avut loc o fuziune sau o divizare a instituției de credit în urma căreia aceasta își încetează existența;

b) a avut loc o transformare a instituției de credit în altă categorie de instituție credit;

c) s-a pronunțat o hotărâre de declanșare a procedurii falimentului instituției de credit;

d) în alte cazuri prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(2) Încetarea valabilității autorizației unei instituții de credit, atât în situațiile prevăzute la alin. (1), cât și în situația prevăzută la art. 40, se publică de către Banca Națională a României în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și în cel puțin două cotidiane de circulație națională.

Art. 42. - (1) Hotărârea Băncii Naționale a României de retragere a autorizației se comunică în scris instituției de credit, împreună cu motivele care au stat la baza hotărârii, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și în cel puțin în două cotidiene de circulație națională.

(2) Hotărârea de retragere a autorizației produce efecte de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a sau de la o dată ulterioară, specificată în hotărârea respectivă.

Art. 43. - Retragerea autorizației unei instituții de credit, împreună cu motivele care au stat la baza hotărârii de retragere a autorizației, și, după caz, încetarea valabilității acesteia se notifică Autorității Bancare Europene.

Art. 44. - (1) Ca urmare a retragerii autorizației, dacă instituția de credit nu se află în vreuna dintre situațiile de insolvență prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2004 privind falimentul instituțiilor de credit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 278/2004 sau, ca urmare a încetării valabilității autorizației instituției de credit, în situația prevăzută la art. 40 alin. (1), aceasta intră în lichidare, dispozițiile cuprinse în secțiunea a 3-a a Capitolului VIII din Titlul III, Partea I, referitoare la lichidare fiind aplicabile în consecință.

(2) De la data intrării în vigoare a hotărârii de retragere a autorizației, respectiv a încetării valabilității autorizației în cazurile prevăzute la art. 40 alin. (1) și la art. 41 lit. c), instituția de credit nu poate desfășura alte activități decât cele strict legate de lichidare.

CAPITOLUL IV

Regimul instituțiilor de credit și al instituțiilor financiare din alte state membre

Secțiunea 1

Instituțiile de credit din alte state membre

Art. 45. - (1) Instituțiile de credit autorizate și supravegheate de autoritatea competentă dintr-un alt stat membru pot desfășura în România activitățile prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. a)-n)¹, prin înființarea de sucursale sau prin prestarea de servicii în mod direct, dacă activitățile respective se regăsesc în autorizația acordată de autoritatea competentă din statul membru de origine și se asigură respectarea legislației românești adoptate în scopul protejării interesului general.

(2) Toate sucursalele înființate pe teritoriul României de către o instituție de credit cu sediul în alt stat membru sunt considerate o singură sucursală.

Art. 46. - (1) Pentru înființarea unei sucursale de către o instituție de credit dintr-un stat membru nu este necesară obținerea unei autorizații din partea Băncii Naționale a României și nici asigurarea unui capital de dotare la nivelul sucursalei. Supravegherea sucursalei se realizează potrivit dispozițiilor cuprinse în Capitolul III și V din Titlul III, Partea I.

(2) Banca Națională a României efectuează înregistrarea în registrul instituțiilor de credit a sucursalelor prevăzute la alin. (1) pe baza notificării prevăzute la art. 48.

Art. 47. - abrogat

Art. 48. - (1) O instituție de credit autorizată și supravegheată într-un alt stat membru poate înființa o sucursală în România pe baza notificării transmise Băncii Naționale a României de către autoritatea competentă din statul membru de origine. Înainte de începerea activității, în termen de 2 luni de la primirea notificării, Banca Națională a României comunică instituției de credit în cauză, dacă este cazul, lista actelor normative din România, adoptate în scopul protejării interesului general, care reglementează condiții specifice în care anumite activități pot fi desfășurate.

(2) Notificarea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie însoțită de următoarele date și informații:

a) un program de activitate al sucursalei, incluzând cel puțin tipurile de activități care urmează să fie desfășurate de aceasta și structura organizatorică a sucursalei;

b) adresa sediului sucursalei de unde pot fi obținute documente;

c) identitatea persoanelor responsabile cu conducerea activității sucursalei;

d) nivelul și structura fondurilor proprii, precum și suma cerințelor de fonduri proprii ale instituției de credit, potrivit art. 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(3) De la data primirii comunicării Băncii Naționale a României cu privire la lista actelor normative prevăzute la alin. (1) sau, în lipsa unei comunicări, de la data expirării termenului de 2 luni prevăzut la alin. (1), sucursala poate să înceapă activitatea.

(4) Orice intenție de modificare a informațiilor prevăzute la alin. (2) lit. a)-c), se notifică în scris Băncii Naționale a României de către instituția de credit în cauză, cu cel puțin o lună înainte de data la care modificarea urmează să fie efectuată; în acest termen Banca Națională a României comunică instituției de credit, dacă este necesar, noile condiții în care activitatea urmează să fie desfășurată pe teritoriul României.

Art. 49. - Furnizarea de servicii în mod direct de către o instituție de credit autorizată și supravegheată într-un alt stat membru poate fi realizată pe baza notificării transmise Băncii Naționale a României de către autoritatea competentă din statul membru de origine, cuprinzând activitățile pe care instituția de credit intenționează să le desfășoare în România.

Art. 50. - În scopul exercitării activităților specifice, instituția de credit dintr-un alt stat membru poate utiliza pe teritoriul României denumirea pe care o utilizează și în statul membru de origine. Dacă există pericolul unor confuzii, în scopul asigurării unei clarificări corespunzătoare, Banca Națională a României poate solicita ca denumirea să fie însoțită de o mențiune explicativă.

Art. 51. - (1) Sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din alte state membre le sunt aplicabile:

a) dispozițiile privind secretul profesional în domeniul bancar cuprinse în Capitolul II din Titlul II, Partea I;

b) dispozițiile art. 102 alin. (2) privind deschiderea contului curent la Banca Națională a României;

c) dispozițiile art. 103;

d) **abrogat**

e) **abrogat**

(2) Dispozițiile alin. (1) lit. a) se aplică și instituțiilor de credit din alte state membre care furnizează servicii în mod direct în România.

Art. 52. - (1) Sucursalele instituțiilor de credit din alte state membre publică în limba română documentele contabile ale instituției de credit de care aparțin - situațiile financiare anuale, situațiile financiare anuale consolidate, raportul întocmit de organele de administrare și/sau conducere și, după caz, raportul consolidat, întocmit de organele de administrare și/sau conducere, opiniile

persoanelor responsabile pentru auditarea situațiilor financiare anuale și a situațiilor financiare anuale consolidate - întocmite și auditate conform legislației din statul membru de origine.

(2) Sucursalele prevăzute la alin. (1) nu sunt obligate să publice situații financiare anuale referitoare la activitatea proprie. Totuși acestor sucursale li se poate solicita să publice anumite date și informații legate de activitatea proprie, conform reglementărilor specifice emise în domeniu.

Art. 53. - (1) Instituțiile de credit din alte state membre notifică Banca Națională a României deschiderea de reprezentanțe în România potrivit reglementărilor emise de aceasta.

(2) Reprezentanțele sunt obligate să-și limiteze activitatea la acte de cercetare a pieței, de reprezentare și de publicitate și nu pot efectua nici un fel de activități supuse dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență.

Secțiunea a 2-a

Instituțiile financiare din alte state membre

Art. 54. - (1) Instituțiile financiare cu sediul într-un alt stat membru pot desfășura în România activitățile prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. b)-n)¹, prin înființarea de sucursale sau prin prestarea de servicii în mod direct, dacă aceste instituții financiare sunt filiale ale uneia sau mai multor instituții de credit, dacă activitățile respective sunt prevăzute în actele lor constitutive și dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) societatea-mamă sau societățile-mamă ale instituției financiare sunt autorizate ca instituții de credit în statul membru a cărui legislație guvernează statutul instituției financiare-filială;

b) activitățile în cauză sunt efective desfășurate pe teritoriul aceluiași stat membru;

c) societatea-mamă sau societățile-mamă ale instituției financiare dețin 90% sau mai mult din drepturile de vot atașate acțiunilor la capitalul social al acesteia;

d) societatea-mamă sau societățile-mamă ale instituției financiare trebuie să îndeplinească cerințele autorității competente din statul membru de origine cu privire la administrarea prudentă a instituției financiare-filială și trebuie să declare, cu acordul acestei autorități, că garantează în solidar obligațiile asumate de instituția financiară-filială;

e) instituția financiară-filială este inclusă, în special în ceea ce privește activitățile pe care urmează să le desfășoare în România, în supravegherea pe bază consolidată a societății mamă sau, după caz, a fiecărei societăți-mamă, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și celor cuprinse în partea I titlul II cap. II din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în mod deosebit pentru calculul cerințelor de fonduri proprii, prevăzut la art. 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, pentru controlul expunerilor mari, prevăzut în partea a IV-a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și în scopul limitării deținerilor calificate din afara sectorului financiar, potrivit dispozițiilor art. 89 și 90 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) Dispozițiile art. 45 alin. (2), 48 și 49 se aplică în mod corespunzător și în cazul înființării unei sucursale, respectiv al furnizării de servicii în mod direct în România de către o instituție financiară dintr-un alt stat membru. Notificarea transmisă Băncii Naționale a României include în acest caz și atestarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (f).

(3) În cazul înființării unei sucursale, prin excepție de la dispozițiile art. 48 alin. (2) lit. d), informațiile care se notifică sunt cele referitoare la nivelul și structura fondurilor proprii ale instituției financiare-filială și valoarea totală a expunerilor la risc ale instituției de credit, societate-mamă, calculată potrivit art. 92 alin. (3) și (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Art. 55. - Supravegherea instituției financiare-filială, inclusiv a sucursalei înființate pe teritoriul României, se asigură de către autoritatea competentă din statul membru de origine, în condițiile

prevăzute în Capitolul III și Capitolul V din Titlul III, Partea I și cu aplicarea corespunzătoare a secțiunii a 3-a din prezentul capitol.

Art. 56. - În cazul în care Banca Națională a României este informată de către autoritatea competentă din statul membru de origine cu privire la faptul că o instituție financiară nu mai îndeplinește oricare dintre condițiile prevăzute la art. 54 alin. (1), activitățile desfășurate în România de respectiva instituție financiară nu mai beneficiază de regimul prevăzut în prezenta secțiune, intrând sub incidența legislației românești care reglementează desfășurarea respectivelor activități, dacă este cazul.

Art. 57. - Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică în mod corespunzător și filialelor dintr-un stat membru ale instituțiilor financiare prevăzute la art. 54.

Art. 58. - abrogat

Secțiunea a 3-a

Competențele Băncii Naționale a României

Art. 59. - (1) Instituțiile de credit din alte state membre care au deschis o sucursală pe teritoriul României trebuie să raporteze periodic Băncii Naționale a României, în scop statistic sau informativ ori în scopuri de supraveghere potrivit prezentei secțiuni, date și informații privind activitățile desfășurate în România, potrivit reglementărilor emise de aceasta. Aceste date și informații intră sub incidența dispozițiilor art. 214 referitoare la păstrarea secretului profesional.

(1¹) Banca Națională a României poate solicita instituțiilor de credit prevăzute la alin. (1) informații și date, în special pentru a evalua dacă sucursala din România este semnificativă, potrivit art. 173¹, 210¹, 210² și 210³.

(2) abrogat

Art. 60. - (1) Banca Națională a României informează autoritatea competentă din statul membru de origine în cazul în care, pe baza informațiilor primite de la această autoritate potrivit art. 210 alin. (1) și (2), constată că o instituție de credit din statul membru în cauză, care are o sucursală sau prestează servicii în mod direct în România, în legătură cu activitățile desfășurate pe teritoriul României, se află în una dintre următoarele situații:

a) instituția de credit nu respectă dispozițiile din prezenta ordonanță de urgență sau dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și nici reglementările emise în aplicarea acestora;

b) există un risc semnificativ ca instituția de credit să nu respecte dispozițiile din prezenta ordonanță de urgență sau dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și nici reglementările emise în aplicarea acestora.

(1¹) Dacă Banca Națională a României consideră că autoritatea competentă din statul membru de origine nu și-a îndeplinit sau nu își va îndeplini obligația de a lua fără întârziere toate măsurile necesare pentru a se asigura că instituția de credit remediază situația de nerespectare sau pentru a evita riscul de nerespectare, aceasta poate să supună cazul spre soluționare Autorității Bancare Europene și să ceară sprijinul acesteia, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010. Autoritatea Bancară Europeană va lua orice decizie, potrivit art. 19 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010, în termen de 24 de ore. Banca Națională a României și autoritatea competentă implicată pot beneficia de asistența acordată, din proprie inițiativă, de Autoritatea Bancară Europeană, în temeiul art. 19 alin. (1) paragraful 2 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010, în vederea ajungerii la un acord cu autoritatea competentă din statul membru de origine.

(2) abrogat

(3) abrogat

Art. 61. - Dispozițiile art. 59 și 60 nu aduc atingere competențelor autorităților române de a dispune măsurile corespunzătoare pentru prevenirea sau sancționarea încălcărilor de pe teritoriul României, ale prevederilor acestei ordonanțe de urgență, reglementărilor emise în aplicarea acesteia ori ale dispozițiilor legale în vigoare adoptate în scopul protejării interesului general și altor dispoziții de ordine publică, astfel de măsuri putând include interzicerea desfășurării de către instituția de credit în culpă a oricăror activități viitoare pe teritoriul României.

Art. 62. - abrogat

Art. 63. - (1) Înainte de a urma procedura prevăzută la art. 60, în situații de urgență, până la luarea unor măsuri de către autoritatea competentă din statul membru de origine sau a unor măsuri de reorganizare, Banca Națională a României poate lua orice măsuri preventive necesare protejării împotriva instabilității financiare care ar amenința grav interesele colective ale deponenților, ale investitorilor și ale celorlalți clienți din România ai instituției de credit.

(1¹) Orice măsură preventivă trebuie să fie proporțională cu obiectivul urmărit, de a proteja împotriva instabilității financiare care ar amenința grav interesele colective ale deponenților, investitorilor și ale celorlalți clienți ai instituției de credit.

(1²) Măsurile preventive pot include suspendarea plăților.

(1³) Măsurile preventive nu pot avea ca efect favorizarea creditorilor din România ai instituției de credit față de creditorii din alte state membre.

(1⁴) Măsurile preventive își încetează efectele la adoptarea unei măsuri de reorganizare de către autoritățile administrative sau judecătorești din statul membru de origine.

(1⁵) Banca Națională a României decide încetarea măsurilor preventive în cazul în care consideră că au devenit caduce în raport cu situațiile prevăzute la art. 60, dacă aceste măsuri nu și-au încetat efectele ca urmare a adoptării unei măsuri de reorganizare, potrivit alin. (1⁴).

(1⁶) Măsurile preventive dispuse se comunică de îndată Comisiei Europene, Autorității Bancare Europene și autorităților competente din alte state membre interesate.

(2) abrogat

Art. 63¹. - (1) Orice măsură adoptată potrivit prevederilor art. 61 și 63 ce implică sancțiuni sau restricții ale dreptului de liberă prestare de servicii ori a dreptului de stabilire trebuie motivată corespunzător și comunicată instituției de credit în cauză.

(2) Măsurile dispuse de Banca Națională a României potrivit alin. (1) pot fi contestate în condițiile prevăzute în cap. IX din titlul III, partea I.

(3) Măsurile luate de alte autorități române ori de Banca Națională a României, potrivit prevederilor art. 61 și 63, față de o instituție de credit din alt stat membru care desfășoară activitate în România nu pot institui un tratament discriminator sau restrictiv pe considerente legate de faptul că instituția de credit respectivă este autorizată în alt stat membru.

Art. 64. - De la data la care Banca Națională a României este informată de autoritatea competentă din statul membru de origine asupra faptului că autorizația unei instituții de credit care desfășoară activitate pe teritoriul României a fost retrasă sau și-a încetat valabilitatea în orice alt mod, Banca Națională a României întreprinde măsurile necesare pentru a împiedica instituția de credit în cauză să mai inițieze noi tranzacții pe teritoriul României și pentru a asigura protejarea interesului deponenților și al altor creditori.

Art. 65. - abrogat

Art. 66. - Dispozițiile prezentei secțiuni nu împiedică instituțiile de credit cu sediul în alte state membre să-și facă publicitate în România prin intermediul oricăror mijloace de comunicare disponibile, în condițiile respectării prevederilor legale de interes general din România privind forma și conținutul publicității.

CAPITOLUL V

Regimul instituțiilor de credit din state terțe

Art. 67. - (1) Instituțiile de credit având sediul social în state terțe pot desfășura activități în România numai dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

- a) activitatea se desfășoară prin înființarea unei sucursale, cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor art. 45 alin. (2);
- b) sucursala este autorizată de Banca Națională a României;
- c) autoritatea competentă din statul de origine nu se opune înființării sucursalei în România;
- d) sunt respectate dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora.

(2) Activitățile ce pot fi desfășurate prin intermediul sucursalei din România sunt prevăzute în autorizația acordată de Banca Națională a României, cu respectarea dispozițiilor Secțiunii 1 a Capitolului II din prezentul Titlu și nu pot excede obiectului de activitate al instituției de credit, autorizat de autoritatea competentă din statul terț de origine.

(3) Activitatea sucursalei din România este supusă supravegherii prudențiale a Băncii Naționale a României, în condițiile prevăzute în Capitolul IV din Titlul III, Partea I.

Art. 68. - Sucursala înființată în România poate utiliza denumirea instituției de credit utilizată în statul terț de origine. Dacă există pericolul unor confuzii, în scopul asigurării unei clarificări corespunzătoare, Banca Națională a României solicită ca această denumire să fie însoțită de o mențiune explicativă.

Art. 69. - (1) Cerințele de autorizare și cele privind desfășurarea activității cuprinse în Capitolele II și III din prezentul titlu se aplică în mod corespunzător sucursalelor instituțiilor de credit din state terțe, cu precizările cuprinse în dispozițiile care urmează.

(2) Banca Națională a României acordă autorizație sucursalei din România a unei instituții de credit dintr-un stat terț numai dacă este încredințată că instituția de credit poate asigura desfășurarea activității pe teritoriul României în condiții de siguranță și cu respectarea cerințelor unei administrări prudente și sănătoase și că sunt asigurate condiții adecvate pentru realizarea supravegherii.

(2¹) Prevederile art.37 alin.(4) se aplică în mod corespunzător și în ceea ce privește solicitarea de informații referitoare la persoanele și entitățile implicate sau având legătură cu proiectul de autorizare a sucursalei instituției de credit din statul terț.

(3) Banca Națională a României notifică Comisia Europeană, Autoritatea Bancară Europeană și Comitetul Bancar European orice autorizație acordată unei sucursale a unei instituții de credit cu sediul într-un stat terț.

Art. 70. - Capitalul inițial al sucursalei se asigură prin punerea la dispoziția acesteia, în formă bănească, a capitalului de dotare de către instituția de credit din statul terț, la nivelul prevăzut prin

reglementările Băncii Naționale a României, care nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 5 milioane euro.

Art. 71. - (1) Instituția de credit din statul terț trebuie să desemneze cel puțin două persoane care să asigure conducerea activității sucursalei din România și care sunt împuternicite să angajeze legal, în România, instituția de credit. Aceste persoane trebuie să dispună de reputație și experiență adecvate pentru exercitarea responsabilităților încredințate. Dispozițiile cuprinse în cap. I din titlul II partea I referitoare la persoanele care asigură conducerea instituțiilor de credit se aplică în mod corespunzător.

(2) Conducerea sucursalei și documentele necesare pentru realizarea supravegherii trebuie să fie situate pe teritoriul României, la adresa sediului înregistrat.

Art. 72. - (1) La evaluarea calității instituției de credit din statul terț, inclusiv a persoanelor care dețin participații calificate la respectiva instituție de credit, se au în vedere criteriile prevăzute la art. 26 alin. (1), care se aplică în mod corespunzător, precum și cel puțin următoarele:

a) nivelul fondurilor proprii, al cerințelor de capital și lichiditatea instituției de credit;

b) dispozițiile legale sau măsuri de natură administrativă existente în statul de origine al instituției de credit sau dificultăți în aplicarea acestor dispoziții sau măsuri, din perspectiva eventualelor impedimente în exercitarea de către Banca Națională a României a supravegherii sucursalei.

(2) Dacă între instituția de credit din statul terț și alte persoane fizice sau juridice există legături strânse, Banca Națională a României acordă autorizație numai dacă aceste legături nu împiedică exercitarea eficientă a funcțiilor sale de supraveghere.

Art. 73. - Orice modificări semnificative la nivelul acționariatului instituției de credit din statul terț sau ale persoanelor aflate în legături strânse cu aceasta, inclusiv cele decurgând dintr-un proces de fuziune sau de divizare în care este implicată instituția de credit din statul terț, implică o nouă evaluare din partea Băncii Naționale a României, putând atrage retragerea autorizației acordate sucursalei din România, dacă nu mai sunt îndeplinite condițiile care au stat la baza autorizării acesteia.

Art. 74. - Autorizația acordată unei sucursale a unei instituții de credit dintr-un stat terț poate fi retrasă de Banca Națională a României, în condițiile prevăzute la art. 39.

Art. 75. - (1) Autorizația sucursalei unei instituții de credit dintr-un stat terț își încetează valabilitatea în următoarele situații:

a) instituția de credit în cauză sau, în situația în care aceasta este implicată într-un proces de fuziune/divizare în urma căreia își încetează existența, entitatea, rezultată, renunță la autorizație, hotărând dizolvarea și lichidarea sucursalei;

b) în urma unor procese de reorganizare la nivelul instituției de credit sau al grupului din care face parte, inclusiv procese de fuziune sau de divizare, activitatea sucursalei din România este preluată de o altă instituție de credit sau de o sucursală din România a unei instituții de credit dintr-un alt stat membru sau dintr-un stat terț;

c) autorizația acordată instituției de credit este retrasă de autoritatea competentă din statul de origine sau își încetează valabilitatea în orice mod;

d) s-a pronunțat o hotărâre de deschidere a procedurii falimentului instituției de credit sau o altă procedură care implică lichidarea acesteia.

(2) În cazurile prevăzute la lit. a) și b), instituția de credit trebuie să notifice Băncii Naționale a României decizia sa privind dizolvarea și lichidarea sucursalei din România și să transmită acesteia

cel puțin un plan de lichidare a activului și de stingere a pasivului, care să asigure plata integrală a creanțelor deponenților și ale altor creditori.

(3) Hotărârea de dizolvare și lichidare nu produce efecte decât după confirmarea de către Banca Națională a României a încetării valabilității autorizației, care se comunică instituției de credit în cauză.

(4) Dispozițiile art. 41 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Art. 76. - (1) Sucursalele instituțiilor de credit din state terțe trebuie să publice în limba română documentele contabile ale instituției de credit de care aparțin - situațiile financiare anuale, situațiile financiare anuale consolidate, raportul întocmit de organele de administrare și/sau conducere și, după caz, raportul consolidat, întocmit de organele de administrare și/sau conducere, opiniile persoanelor responsabile cu auditarea situațiilor financiare anuale și a situațiilor financiare anuale consolidate - întocmite și auditate conform legislației din statul terț.

(2) Dacă cerințele din statul terț cu privire la întocmirea documentelor contabile prevăzute la alin. (1) sunt conforme sau echivalente cu cele prevăzute de reglementările contabile adoptate la nivelul Uniunii Europene, sucursala din România a instituției de credit din statul terț respectiv nu este obligată să publice situațiile financiare anuale referitoare la activitatea proprie, dacă, în condiții de reciprocitate, instituțiile de credit din statele membre beneficiază de același tratament în statul terț respectiv. Acestor sucursale li se poate solicita să publice anumite date și informații legate de activitatea proprie, conform reglementărilor contabile emise în temeiul prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În cazul neîndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (2), sucursalele instituțiilor de credit din state terțe trebuie să publice situații financiare anuale referitoare la activitatea proprie.

Art. 77. - (1) Dispozițiile cuprinse în Titlul II, Partea I se aplică în mod corespunzător sucursalelor instituțiilor de credit din state terțe care au fost autorizate să-și desfășoare activitatea în România, în condițiile prevăzute prin reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Banca Națională a României poate excepta de la aplicarea unor cerințe prudențiale, sucursalele instituțiilor de credit din unele state terțe, dacă în urma evaluării efectuate se constată că în statul terț de origine există un cadru de reglementare prudențial echivalent celui stabilit prin prezenta ordonanță de urgență și prin reglementările emise în aplicarea acesteia și că autoritatea competentă din acest stat exercită o supraveghere adecvată a instituției de credit, inclusiv în ceea ce privește activitatea sucursalei din România.

(3) Regimul prevăzut la alin. (2) poate fi aplicat numai în condiții de reciprocitate și fără ca prin acesta să se instituie un tratament mai favorabil decât cel prevăzut pentru instituțiile de credit din alte state membre care desfășoară activitate în România.

Art. 78. - (1) Instituțiile de credit din state terțe notifică Băncii Naționale a României deschiderea de reprezentanțe în România, în condițiile prevăzute prin reglementările emise de aceasta.

(2) Reprezentanțele trebuie să-și limiteze activitatea la cercetarea pieței, reprezentare și publicitate și nu pot efectua nici un fel de activități prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

Art. 79. - Dacă prin acordurile încheiate, la nivelul Uniunii Europene cu state terțe este prevăzut un alt regim în privința instituțiilor de credit din aceste state care desfășoară activitate în statele membre, decât cel prevăzut în prezenta ordonanță de urgență, prevederile acestor acorduri se aplică cu prioritate.

CAPITOLUL VI

Desfășurarea activității în afara teritoriului României

Secțiunea 1

Înființarea de sucursale și prestarea de servicii în alte state membre

Art. 80. - (1) Instituțiile de credit autorizate și supravegheate de Banca Națională a României pot desfășura în alte state membre activitățile prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. a)-n¹), prin înființarea de sucursale sau prin prestarea de servicii în mod direct, fără a fi necesară autorizarea lor de către autoritatea competentă din statul membru gazdă, dacă activitățile respective se regăsesc în autorizația acordată de Banca Națională a României.

(2) Dispozițiile art. 45 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Art. 81. - (1) Instituția de credit, persoană juridică română, care intenționează să înființeze o sucursală într-un alt stat membru, trebuie să transmită Băncii Naționale a României o notificare în acest sens, însoțită de următoarele date și informații:

- a) statul membru pe teritoriul căruia urmează să fie înființată sucursala;
- b) un program de activitate al sucursalei, incluzând cel puțin tipurile de activități care urmează să fie desfășurate de aceasta și structura organizatorică a sucursalei;
- c) adresa sediului sucursalei de unde pot fi obținute documente;
- d) identitatea persoanelor desemnate să asigure conducerea sucursalei și informații privind reputația și experiența profesională a acestora.

(2) În termen de 3 luni de la primirea notificării, Banca Națională a României transmite autorității competente din statul membru gazdă informațiile primite și informează în consecință instituția de credit, cu excepția cazului în care, având în vedere activitățile ce urmează să fie desfășurate de sucursală, are motive să considere că structura administrativă sau situația financiară a instituției de credit sunt inadecvate; în acest caz, poate să se opună înființării sucursalei, refuzând, în consecință, să transmită informații către autoritatea competentă din statul membru gazdă.

(3) Pe lângă informațiile furnizate de instituția de credit potrivit alin. (1), Banca Națională a României comunică autorității competente din statul membru gazdă și informații privind nivelul și structura fondurilor proprii, precum și suma cerințelor de fonduri proprii ale instituției de credit, calculate potrivit art. 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(4) Dacă Banca Națională a României refuză transmiterea informațiilor către autoritatea competentă din statul membru gazdă informează în consecință instituția de credit și comunică acesteia motivele care au stat la baza deciziei sale, în termenul prevăzut la alin. (2).

(5) Actul prin care se comunică refuzul transmiterii informațiilor, precum și lipsa unui răspuns din partea Băncii Naționale a României în termen de 3 luni de la primirea notificării din partea instituției de credit, pot fi contestate în condițiile prevăzute în Capitolul IX din Titlul III, Partea I.

Art. 82. - (1) Sucursala poate să înceapă activitatea de la data la care instituției de credit, persoană juridică română, i se comunică de către autoritatea competentă din statul membru gazdă, dacă este cazul, condițiile în care, în scopul protejării interesului general, activitățile pot fi desfășurate în statul membru gazdă sau, în lipsa unei asemenea comunicări, la expirarea unui termen de 2 luni de la primirea de către autoritatea competentă respectivă a informațiilor comunicate de Banca Națională a României.

(2) Orice intenție de modificare a informațiilor furnizate de instituția de credit, persoană juridică română, potrivit art. 81 alin. (1) lit. b)-d) se notifică de către aceasta Băncii Naționale a României și autorității competente din statul membru gazdă, cu cel puțin o lună înainte de data la care modificarea urmează să fie efectuată; în acest termen, Banca Națională a României decide potrivit art. 81 alin. (2), putând să se opună continuării activității sucursalei în noile condiții.

Art. 83. - (1) Instituția de credit, persoană juridică română, care intenționează să presteze pentru prima dată servicii în mod direct într-un alt stat membru, notifică acest lucru Băncii Naționale a României. Notificarea trebuie să indice statul membru gazdă și activitățile prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. a)-n) pe care instituția de credit intenționează să le desfășoare în acest stat membru.

(2) Instituția de credit, persoană juridică română, poate să presteze servicii în mod direct într-un alt stat membru din momentul efectuării notificării prevăzute la alin. (1).

(3) În termen de o lună de la primirea notificării conform alin. (1), Banca Națională a României o transmite autorității competente din statul membru gazdă.

Art. 84. - Banca Națională a României informează Comisia Europeană și Autoritatea Bancară Europeană cu privire la numărul și natura cazurilor în care aceasta s-a opus înființării de către o instituție de credit, persoană juridică română, a unei sucursale într-un alt stat membru sau continuării desfășurării activității unei astfel de sucursale.

Art. 85. - (1) Dacă Banca Națională a României este informată de către autoritatea competentă din statul membru gazdă că o instituție de credit, persoană juridică română, care are o sucursală sau care prestează în mod direct servicii pe teritoriul statului membru respectiv, nu respectă sau există un risc semnificativ să nu respecte, în ceea ce privește activitățile desfășurate pe teritoriul statului membru gazdă, prevederile legale adoptate în acel stat membru pentru transpunerea Directivei 2013/36/UE sau dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 575/2013, aceasta dispune, de îndată, toate măsurile pentru a se asigura că instituția de credit respectivă remediază situația sau acționează în vederea prevenirii riscului de neconformare.

(1¹) Măsurile luate de Banca Națională a României, potrivit alin. (1), sunt comunicate fără întârziere autorității competente din statul membru gazdă.

(1²) Orice măsură dispusă potrivit prevederilor alin. (1) ce implică sancțiuni sau restricții ale dreptului de prestare de servicii în mod direct sau de deschidere de sucursale, pe teritoriul altui stat membru, trebuie motivată corespunzător și comunicată instituției de credit în cauză.

(2) abrogat

(3) abrogat

Art. 86. - Instituția de credit, persoană juridică română, care desfășoară activitate pe teritoriul altui stat membru este supusă dispozițiilor legale în vigoare în statul membru gazdă, adoptate pentru transpunerea Directivei 2013/36/UE sau în scopul protejării interesului general și măsurilor sau sancțiunilor dispuse de autoritățile statului membru respectiv, pentru prevenirea sau sancționarea încălcărilor dispozițiilor legale respective, astfel de măsuri putând să includă interzicerea desfășurării de către instituția de credit în culpă a oricăror activități viitoare pe teritoriul statului membru gazdă.

Art. 87. - (1) Înainte de a urma procedura prevăzută la art. 85, autoritatea competentă din statul membru gazdă poate lua, în situații de urgență, până la dispunerea de către Banca Națională a României a măsurilor corespunzătoare, potrivit art. 85 alin. (1), sau până la aplicarea unor măsuri de reorganizare, măsuri preventive necesare protejării împotriva instabilității financiare care ar amenința grav interesele colective ale deponenților, ale investitorilor și ale celorlalți clienți, de pe

teritoriul statului membru respectiv, ai instituției de credit, persoană juridică română, care își desfășoară activitatea în statul membru gazdă. Asupra acestor măsuri Banca Națională a României este informată în cel mai scurt timp.

(1¹) Dacă Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă din statul membru de origine sau în calitate de autoritate competentă din statul membru afectat, are obiecțiuni față de măsurile preventive dispuse de autoritatea competentă din statul membru gazdă, poate să supună cazul spre soluționare Autorității Bancare Europene și să ceară sprijinul acesteia, potrivit art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010. Banca Națională a României poate beneficia de asistența acordată, din proprie inițiativă, de Autoritatea Bancară Europeană, în temeiul art. 19 alin. (1) paragraful 2 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010, în vederea ajungerii la un acord cu autoritatea competentă din statul membru gazdă.

(2) La solicitarea Comisiei Europene, Banca Națională a României comunică opinia sa cu privire la măsurile preventive adoptate potrivit alin. (1).

Art. 88. - Banca Națională a României informează, de îndată, autoritățile competente din statele membre gazdă cu privire la retragerea autorizației unei instituții de credit, persoană juridică română, care desfășoară activitate pe teritoriul altor state membre, inclusiv cu privire la consecințele retragerii autorizației sau cu privire la încetarea valabilității autorizației, după caz.

Art. 89. - **(1)** Instituțiile financiare, persoane juridice române, pot desfășura în alte state membre, activitățile prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. b)-n), prin deschiderea de sucursale sau prin prestarea de servicii în mod direct, dacă:

a) aceste instituții financiare sunt filiale ale uneia sau mai multor instituții de credit, persoane juridice române;

b) activitățile respective sunt prevăzute în actele constitutive ale instituției financiare;

c) sunt îndeplinite în mod cumulativ condițiile prevăzute la art. 54 alin. (1) lit. a)-e), care se aplică în mod corespunzător.

(2) Dispozițiile art. 45 alin. (2) și 81-83 se aplică în mod corespunzător instituțiilor financiare din România prevăzute la alin. (1).

(3) Verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1) se realizează de către Banca Națională a României, care atestă îndeplinirea acestora concomitent cu efectuarea notificării potrivit dispozițiilor art. 81, respectiv ale art. 83. Prin excepție de la dispozițiile art. 81 alin. (3), notificarea cuprinde informații privind nivelul și structura fondurilor proprii ale instituției financiare-filială și valoarea totală a expunerilor la risc ale instituției de credit, persoană juridică română, societate-mamă, calculată potrivit art. 92 alin. (3) și (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(4) Supravegherea instituției financiare-filială se asigură de către Banca Națională a României în conformitate cu dispozițiile art. 23-31, 172-174, 234-223 și 225.

(5) În situația în care instituția financiară nu mai îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la alin. (1), Banca Națională a României notifică autoritatea competentă din statul membru gazdă, caz în care activitățile desfășurate în statul membru gazdă de către respectiva instituție financiară intră sub incidența legislației aceluși stat, dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență nemaifiind incidente.

(6) Dispozițiile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și filialelor din România ale instituțiilor financiare prevăzute la alin. (1).

(7) - abrogat

Art. 90. - Dispozițiile art. 84-88 se aplică în mod corespunzător și în cazul înființării de sucursale sau prestării de servicii într-un alt stat membru de către instituțiile financiare cu sediul în România prevăzute la art. 89.

Secțiunea a 2-a

Deschiderea de sucursale în state terțe

Art. 91. - (1) Instituțiile de credit, persoane juridice române, pot desfășura activitățile prevăzute în autorizația acordată de Banca Națională a României pe teritoriul unui stat terț, numai prin înființarea unei sucursale. Pentru scopurile prezentei ordonanțe de urgență, toate unitățile operaționale înființate pe teritoriul unui stat terț sunt considerate o singură sucursală.

(2) Înființarea unei sucursale într-un stat terț este supusă aprobării prealabile a Băncii Naționale a României, conform reglementărilor emise de aceasta.

(3) Banca Națională a României poate respinge cererea de aprobare a înființării sucursalei dacă, pe baza informațiilor deținute și a documentației prezentate de instituția de credit, persoană juridică română, consideră ca:

a) instituția de credit nu dispune de un management adecvat sau de o situație financiară corespunzătoare, în raport cu activitatea propusă a fi desfășurată prin intermediul sucursalei;

b) cadrul legislativ existent în statul terț și/sau modul de aplicare a acestuia împiedică exercitarea de către Banca Națională a României a funcțiilor sale de supraveghere;

c) instituția de credit înregistrează o evoluție necorespunzătoare a indicatorilor de prudență bancară sau nu îndeplinește alte cerințe stabilite prin prezenta ordonanță de urgență sau prin reglementările emise în aplicarea acesteia.

(4) Orice modificare a elementelor care sunt avute în vedere la aprobarea înființării sucursalei este supusă aprobării prealabile a Băncii Naționale a României.

CAPITOLUL VII

Autorizarea în situații speciale

Secțiunea 1

Fuziunea și divizarea

Art. 92. - Fuziunea sau divizarea instituțiilor de credit, persoane juridice române, se efectuează potrivit dispozițiilor legale în materie și cu respectarea reglementărilor Băncii Naționale a României.

Art. 93. - (1) Fuziunea se poate realiza:

a) între două sau mai multe instituții de credit;

a¹) între instituții de credit și firme de investiții;

b) între instituții de credit și instituții financiare;

c) între instituții de credit și societăți prestatoare de servicii auxiliare.

(2) Operațiunile de fuziune și de divizare sunt supuse aprobării prealabile a Băncii Naționale a României potrivit reglementărilor emise de aceasta.

(3) Fuziunea sau divizarea pot fi înregistrate în Registrul Comerțului numai după obținerea aprobării prealabile din partea Băncii Naționale a României.

(4) În cadrul procesului de aprobare prealabilă, Banca Națională a României analizează documentele prezentate, precum și toate celelalte informații disponibile pentru a se asigura că sunt îndeplinite cerințele prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 94. - La evaluarea unei operațiuni de fuziune sau de divizare se au în vedere, după caz, fără a fi limitative, următoarele:

- a) îndeplinirea condițiilor pentru autorizarea unei instituții de credit;
- b) adecvarea capitalului la nivelul instituției/instituțiilor de credit rezultate;
- c) transparența structurii instituției/instituțiilor de credit rezultate, astfel încât aceasta să permită desfășurarea unei supravegheri eficiente;
- d) calitatea persoanelor care asigură administrarea și/sau conducerea instituției/instituțiilor de credit rezultate.
- e) existența acordului autorității competente din statul membru în situația înființării de sucursale în România ale instituțiilor de credit din statele membre ca rezultat al fuziunii sau al divizării cu instituții de credit, persoane juridice române;
- f) îndeplinirea condițiilor pentru autorizarea sucursalelor instituțiilor de credit din state terțe care se înființează ca rezultat al fuziunii sau al divizării cu instituții de credit, persoane juridice române;
- g) existența unui acord de cooperare între Banca Națională a României și autoritatea competentă din statul terț a instituției de credit implicate în operațiunea de fuziune/divizare.

Art. 95. - (1) Instituțiile de credit, persoane juridice române, care se înființează ca rezultat al fuziunii sau al divizării, precum și instituțiile de credit, persoane juridice române, care continuă să existe în urma unei asemenea operațiuni, trebuie să îndeplinească toate condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și de reglementările emise în aplicarea acestora.

(2) Instituțiile de credit, persoane juridice române, și sucursalele instituțiilor de credit din state terțe, care se înființează ca rezultat al fuziunii sau al divizării, trebuie să obțină autorizație din partea Băncii Naționale a României.

Art. 95¹. - Instituțiile de credit, persoane juridice române, și sucursalele instituțiilor de credit din state terțe, care se înființează ca rezultat al fuziunii sau al divizării, trebuie să obțină autorizație din partea Băncii Naționale a României.

Art. 96. - Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică în mod corespunzător oricărei operațiuni care presupune un transfer total sau semnificativ de patrimoniu de la, respectiv către o instituție de credit, persoană juridică română, indiferent de modalitatea în care se realizează o astfel de operațiune, dacă aceasta este hotărâtă de organele statutare ale instituțiilor de credit implicate în operațiune.

Secțiunea a 2-a

Transformarea unei alte entități la instituție de credit
Abrogată

Art. 97 – 100 - abrogate

TITLUL II

Cerințe prudențiale și secretul profesional

CAPITOLUL I

Organizare și conducere

Art. 101. - (1) În activitatea lor, instituțiile de credit se supun reglementărilor și măsurilor adoptate de Banca Națională a României în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență și a Regulamentului (UE) nr. 575/2013.

(2) Instituțiile de credit trebuie să își organizeze întreaga activitate în conformitate cu regulile unei practici bancare prudente și sănătoase, cu cerințele legii, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora.

Art. 102. - (1) Instituțiile de credit se constituie și funcționează în condițiile prevăzute de legislația aplicabilă societăților comerciale și cu respectarea prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Fiecare instituție de credit are obligația de a deschide cont curent la Banca Națională a României, înainte de începerea activității, conform reglementărilor emise de aceasta.

Art. 103. - (1) În toate actele sale oficiale, instituția de credit se identifică printr-un minim de date, conform legislației aplicabile, cu menționarea numărului și datei de înmatriculare în registrul instituțiilor de credit prevăzut la art. 417.

(2) abrogat

(3) abrogat

Art. 104. - Cadrul de administrare al unei instituții de credit, procesele de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor, mecanismele de control intern, precum și politicile și practicile de remunerare ale acesteia se stabilesc prin actele constitutive și reglementările sale interne, în conformitate cu legislația aplicabilă societăților și cu respectarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora.

Art. 105. - Actul constitutiv și reglementările interne ale instituției de credit se transmit Băncii Naționale a României, în condițiile prevăzute prin reglementări, în scopul evaluării respectării cerințelor prudențiale prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și de reglementările emise în aplicarea acestora.

Art. 106. - Fără a se aduce atingere principiilor, regulilor și practicilor agreeate la nivelul Uniunii Europene în materie de guvernare corporatistă în instituțiile de credit, așa cum rezultă acestea din reglementările emise de Banca Națională a României, consiliul de administrație și directorii sau, după caz, comitetul de supraveghere și directoratul instituției de credit au competențele și atribuțiile prevăzute de legislația aplicabilă societăților comerciale, și sunt responsabili de ducerea la îndeplinire a tuturor cerințelor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență și de reglementările emise în aplicarea acesteia.

Art. 107. - (1) Dacă instituția de credit optează pentru sistemul unitar de administrare, în conformitate cu legislația aplicabilă societăților comerciale, conducerea instituției de credit este delegată de către consiliul de administrație la cel puțin 2 directori.

(2) Dacă instituția de credit optează pentru sistemul dualist de administrare, directoratul este format din cel puțin 3 membri, în conformitate cu legislația aplicabilă societăților comerciale.

(2¹) În cazul unei instituții de credit administrate în sistem unitar, președintele consiliului de administrație nu trebuie să exercite simultan și funcția de director general în cadrul aceleiași instituții de credit. În mod excepțional, cu aprobarea Băncii Naționale a României, acest cumul de funcții poate fi exercitat în cazuri bine justificate de către instituția de credit.

(3) - abrogat

(4) - abrogat

Art. 108. - (1) Fiecare dintre membrii consiliului de administrație și directorii sau, după caz, membrii consiliului de supraveghere și ai directoratului unei instituții de credit, precum și persoanele desemnate să asigure conducerea structurilor care privesc activitățile de administrare și control al riscurilor, audit intern, juridice, conformitate, trezorerie, creditare, precum și orice alte activități care pot expune instituția de credit unor riscuri semnificative trebuie să dispună în orice moment de o bună reputație, de cunoștințe, aptitudini și experiență adecvate naturii, extinderii și complexității activității instituției de credit și responsabilităților încredințate și trebuie să își desfășoare activitatea în conformitate cu regulile unei practici bancare prudente și sănătoase. Componenta respectivelor organe ale instituției de credit trebuie să reflecte în ansamblu o gamă suficient de largă de experiențe profesionale relevante.

(2) Responsabilitățile de conducere și/sau administrare pot fi exercitate numai de persoane fizice.

(3) Fiecare dintre persoanele prevăzute la alin. (1) trebuie să fie aprobată de Banca Națională a României înainte de începerea exercitării responsabilităților, potrivit reglementărilor emise în acest sens.

(4) Membrii consiliului de administrație și directorii sau, după caz, membrii consiliului de supraveghere și ai directoratului trebuie să dispună, la nivel colectiv, de cunoștințe, aptitudini și experiență adecvate pentru a fi în măsură să înțeleagă activitățile desfășurate de instituția de credit, inclusiv principalele riscuri ale acestora, și să se pronunțe în deplină cunoștință de cauză cu privire la toate aspectele asupra cărora trebuie să decidă potrivit competențelor lor.

(4¹) Fiecare membru al consiliului de administrație sau, după caz, al consiliului de supraveghere al unei instituții de credit trebuie să își exercite responsabilitățile cu onestitate, integritate și obiectivitate pentru a putea evalua și pune în discuție în mod eficient deciziile luate de către directori sau de către membrii directoratului, după caz, atunci când este necesar, și pentru a controla și monitoriza în mod eficace procesul de luare a respectivelor decizii.

(5) Persoanele desemnate în calitate de administratori, directori, membri ai consiliului de supraveghere sau ai directoratului, după caz, trebuie să exercite efectiv responsabilitățile de administrare și/sau de conducere ce le revin.

Art. 108¹. - (1) Membrii consiliului de administrație și directorii sau, după caz, membrii consiliului de supraveghere și ai directoratului trebuie să aloce timp suficient pentru îndeplinirea atribuțiilor ce le revin.

(2) În aplicarea alin. (1), numărul mandatelor pe care o persoană le poate deține, în același timp, se apreciază în funcție de circumstanțele individuale, precum și de natura, extinderea și complexitatea activității instituției de credit.

(2¹) În cazul instituțiilor de credit semnificative din perspectiva dimensiunii, a organizării interne și a naturii, extinderii și complexității activităților desfășurate, cu excepția cazului în care reprezintă statul, persoanele prevăzute la alin. (1), atunci când cumulează mai multe mandate, nu se pot afla în mai mult de una dintre următoarele situații:

a) exercită un mandat într-o funcție executivă, concomitent cu două mandate în funcții neexecutive;

b) exercită concomitent patru mandate în funcții neexecutive.

(2²) În scopul aplicării alin. (2¹), se consideră ca fiind un singur mandat:

a) mandatele în funcții executive sau neexecutive deținute în cadrul aceleiași grup;

b) mandatele în funcții executive sau neexecutive deținute în cadrul instituțiilor de credit și firmelor de investiții care sunt membre ale aceleiași scheme de protecție instituțională, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 113 alin. (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

c) mandatele în funcții executive sau neexecutive deținute în cadrul entităților, financiare sau nefinanciare, în care instituția de credit are o deținere calificată.

(2³) Mandatele deținute în organizații sau entități care nu urmăresc, în mod predominant, obiective comerciale nu trebuie avute în vedere în sensul alin. (2¹).

(3) Banca Națională a României poate aproba deținerea unui mandat suplimentar într-o funcție neexecutivă de către persoanele prevăzute la alin. (1), luând în considerare complexitatea atribuțiilor conferite de toate mandatele deținute, și informează periodic Autoritatea Bancară Europeană în legătură cu astfel de aprobări.

Art. 109. - Banca Națională a României are autoritatea de a analiza în ce măsură sunt respectate condițiile minime prevăzute în prezenta ordonanță de urgență și reglementările emise în aplicarea acesteia, de a evalua toate circumstanțele și informațiile legate de activitatea, reputația, integritatea morală și de experiența persoanelor prevăzute la art. 108 și de a decide dacă, atât la nivel individual, cât și la nivel colectiv, cerințele prevăzute sunt îndeplinite.

Art. 110. - (1) În afară de condițiile prevăzute de legislația în vigoare referitoare la administratorii sau, după caz, la membrii consiliului de supraveghere, o persoană nu poate fi aleasă în consiliul de administrație sau, după caz, în consiliul de supraveghere al unei instituții de credit, iar dacă a fost aleasă, decede din mandatul său în următoarele situații:

a) persoana îndeplinește o altă funcție în cadrul instituției de credit în cauză, cu excepția cazului în care, în cazul sistemului unitar, este și director al acesteia;

b) în ultimii 5 ani, persoanei i s-a retras de către autoritatea de supraveghere aprobarea de a exercita responsabilități de administrare și/sau conducere într-o instituție de credit, o instituție financiară sau o societate de asigurare/reasigurare sau o altă entitate care desfășoară activitate în sectorul financiar ori a fost înlocuită din funcția exercitată în astfel de entități din motive care îi pot fi imputate;

c) îi este interzis, printr-o dispoziție legală, o hotărâre judecătorească sau o decizie a unei alte autorități, să exercite responsabilități de administrare și/sau conducere într-o entitate de natura celor prevăzute la lit. b) ori să desfășoare activitate în unul dintre domeniile specifice acestor entități.

(2) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) se aplică, în mod corespunzător, și directorilor care nu sunt membri ai consiliului de administrație și, după caz, membrilor directoratului.

CAPITOLUL II

Secretul profesional în domeniul bancar și relația cu clientela

Art. 111. - (1) Instituția de credit este obligată să păstreze confidențialitatea asupra tuturor faptelor, datelor și informațiilor referitoare la activitatea desfășurată, precum și asupra oricărui fapt, dată sau informație, aflate la dispoziția sa, care privesc persoana, proprietatea, activitatea, afacerea, relațiile personale sau de afaceri ale clienților ori informații referitoare la conturile clienților - solduri, rulaje, operațiuni derulate -, la serviciile prestate sau la contractele încheiate cu clienții.

(2) În înțelesul prezentului capitol se consideră client al unei instituții de credit, orice persoană cu care, în desfășurarea activităților prevăzute la art. 18 și la art. 20, instituția de credit a negociat o tranzacție, chiar dacă respectiva tranzacție nu s-a finalizat și orice persoană care beneficiază de

serviciile unei instituții de credit, inclusiv persoanele care au beneficiat în trecut de serviciile unei instituții de credit.

Art. 112. - (1) Orice persoană care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere ori care participă la activitatea unei instituții de credit are obligația să păstreze confidențialitatea asupra oricărui fapt, date sau informații la care se referă art. 111, de care a luat cunoștință în cursul exercitării responsabilităților ei în legătură cu instituția de credit.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) nu au dreptul de a folosi sau de a dezvălui nici în timpul activității și nici după încetarea acesteia, fapte sau date care, dacă ar deveni publice, ar dăuna intereselor ori prestigiului unei instituții de credit sau ale unui client al acesteia.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică și persoanelor care obțin informații de natura celor arătate, din rapoarte ori alte documente ale instituției de credit.

Art. 113. - (1) Obligația de păstrare a secretului profesional în domeniul bancar nu poate fi opusă unei autorități competente în exercitarea atribuțiilor sale de supraveghere la nivel individual sau, după caz, consolidat ori subconsolidat.

(2) Informații de natura secretului bancar pot fi furnizate, în măsura în care acestea sunt justificate de scopul pentru care sunt cerute ori furnizate, în următoarele situații:

a) la solicitarea titularului de cont sau a moștenitorilor acestuia, inclusiv a reprezentanților legali și/sau statutari, ori cu acordul expres al acestora;

b) în cazurile în care instituția de credit justifică un interes legitim;

c) la solicitarea scrisă a altor autorități sau instituții ori din oficiu, dacă prin lege specială aceste autorități sau instituții sunt îndrituite, în scopul îndeplinirii atribuțiilor lor specifice, să solicite și/sau să primească astfel de informații și sunt identificate clar informațiile care pot fi furnizate de către instituțiile de credit în acest scop;

d) la solicitarea scrisă a soțului titularului de cont, atunci când face dovada că a introdus în instanța o cerere de împărțire a bunurilor comune, sau la solicitarea instanței;

e) la solicitarea instanței, în scopul soluționării diferitelor cauze deduse judecății;

f) la solicitarea executorului judecătoresc, în scopul realizării executării silite, pentru existența conturilor debitorilor urmăriți.

g) la solicitarea notarului, în cadrul procedurii succesorale notariale.

(3) În cererea scrisă adresată instituției de credit, conform alin. (2) lit. c), trebuie să se precizeze temeiul legal al solicitării de informații, identitatea clientului la care se referă informațiile confidențiale care se solicită, categoria informațiilor solicitate și scopul pentru care se solicită acestea.

(4) Personalul instituției de credit nu poate utiliza în folos personal sau în folosul altuia, direct ori indirect, informații confidențiale de natura celor prevăzute la art. 111, pe care le deține sau de care a luat cunoștință în orice mod.

Art. 114. - Instituțiile de credit sunt obligate să furnizeze procurorului sau instanței de judecată, la solicitarea acestora, informații de natura secretului bancar, dispozițiile privind metodele speciale de supraveghere sau cercetare din Codul de procedură penală aplicându-se în mod corespunzător.

Art. 115. - Nu se consideră încălcări ale obligației de păstrare a secretului bancar:

a) furnizarea de date agregate, astfel încât identitatea și informațiile privind activitatea fiecărui client nu pot fi identificate;

b) furnizarea de date structurilor constituite sub forma centralei riscurilor bancare, centralei incidentelor de plată sau fondului de garantare a depozitelor, organizate în condițiile legii;

c) furnizarea de date auditorului financiar al instituției de credit;

d) furnizarea de informații la cererea instituțiilor de credit corespondente, dacă aceste informații au legătură cu operațiunile derulate prin conturile de corespondent;

e) furnizarea de date și informații entităților aparținând grupului din care face parte instituția de credit, necesare pentru organizarea supravegherii pe bază consolidată și pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului;

f) transmiterea de către Centrala riscurilor bancare a Băncii Naționale a României a informațiilor existente în baza sa de date instituțiilor de credit.

Art. 116. - Persoanele abilitate să solicite și/sau să primească informații de natura secretului bancar potrivit prezentului capitol, sunt obligate să păstreze confidențialitatea acestora și le pot utiliza numai în scopul pentru care le-au solicitat sau le-au fost furnizate, potrivit legii.

Art. 117. – abrogat

Art. 117¹. - În vederea aplicării prevederilor art. 1.049 din Codul civil, condițiile de formă necesare pentru valabilitatea dispozițiilor testamentare privind sumele de bani, valorile sau titlurile de valoare depuse de clienții instituțiilor de credit se vor stabili prin ordin al ministrului justiției, după consultarea Băncii Naționale a României.

Art. 117². - (1) Instituțiile de credit pot derula tranzacții cu clienții doar pe baze contractuale, acționând într-o manieră prudentă și cu respectarea legislației specifice în domeniul protecției consumatorului.

(2) Documentele contractuale trebuie să fie redactate astfel încât să permită clienților înțelegerea tuturor termenilor și condițiilor contractuale, în special a prestațiilor la care aceștia se obligă potrivit contractului încheiat. Instituțiile de credit nu pot pretinde clientului dobânzi, penalități, comisioane ori alte costuri și speze bancare, dacă plata acestora nu este stipulată în contract.

Art. 118. – abrogat

Art. 119. – abrogat

Art. 119¹. - Instituțiile de credit nu pot condiționa acordarea de credite sau furnizarea altor produse/servicii clienților de vânzarea ori cumpărarea acțiunilor sau a altor titluri de capital/instrumentelor financiare emise de instituția de credit ori de o altă entitate aparținând grupului din care face parte instituția de credit sau de acceptarea de către client a altor produse/servicii oferite de instituția de credit ori de o entitate aparținând grupului acesteia, care nu au legătură cu operațiunea de creditare sau cu produsul/serviciul solicitat.

Art. 120. - Contractele de credit, inclusiv contractele de garanție reală sau personală, încheiate de o instituție de credit constituie titluri executorii.

Art. 121. – (1) Fiecare instituție de credit întocmește și păstrează la sediul social sau la sucursalele acesteia un exemplar al documentelor contractuale, documentația internă aferentă tranzacțiilor derulate, evidența zilnică a înregistrărilor pentru fiecare client din care să rezulte cel puțin caracteristicile tranzacțiilor derulate și soldul datorat clientului sau instituției de credit și orice informații privitoare la relațiile sale de afaceri cu clienții și cu alte persoane pe care Banca Națională a României le poate prevedea prin reglementări.

(2) Instituțiile de credit, persoane juridice române, înregistrează toate tranzacțiile și formalizează toate sistemele și procesele prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și de reglementările emise în aplicarea acestora, astfel încât Banca Națională a României să poată realiza verificarea conformității cu respectivele cerințe prudențiale.

CAPITOLUL III

Cerințe pentru acoperirea riscurilor

Secțiunea 1

Nivelul de aplicare

Art. 122. - Instituțiile de credit trebuie să respecte cerințele prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 575/2013, la nivel individual și/sau, după caz, consolidat ori subconsolidat. Aplicarea de către o instituție de credit a acestor cerințe, la nivel individual și/sau, după caz, consolidat ori subconsolidat, se stabilește prin regulamentul mai sus menționat, precum și prin reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

Secțiunea a 2-a

Fondurile proprii și nivelul minimul acestora pentru acoperirea riscurilor

Art. 123. - În scopul asigurării stabilității și siguranței activității desfășurate și/sau îndeplinirii obligațiilor asumate, fiecare instituție de credit trebuie să mențină un nivel adecvat al fondurilor sale proprii, potrivit art. 126.

Art. 124. - abrogat

Art. 125. - abrogat

Art. 126. - (1) Instituțiile de credit trebuie să dispună, în măsura și în condițiile prevăzute prin reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență, de un nivel al fondurilor proprii care să se situeze în permanență cel puțin la nivelul cerințelor de fonduri proprii prevăzute la art. 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) Prin Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și alte reglementări emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență se stabilesc metodologiile de determinare a nivelului cerințelor de fonduri proprii pentru acoperirea riscurilor prevăzute la art. 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, criteriile în funcție de care acestea se aplică și segmentele de activitate vizate de respectivele metodologii.

Art. 126¹. - (1) Instituțiile de credit trebuie să dispună de fonduri proprii care să acopere, pe lângă cerințele minime de fonduri proprii menționate la art. 126, amortizoarele de capital impuse de Banca Națională a României, la recomandarea structurii interinstituționale de coordonare în domeniul supravegherii macroprudențiale a sistemului financiar național.

(2) În sensul alin. (1), instituțiile de credit dispun de fonduri proprii pentru amortizorul de conservare a capitalului, amortizorul anticiclic de capital, amortizorul de capital pentru risc sistemic și amortizorul aferent importanței lor sistemice, în măsura și în condițiile prevăzute de reglementările emise în acest scop în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 126². - În situația în care instituțiile de credit nu dețin un nivel suficient al fondurilor proprii care să permită conformarea cu cerința de acoperire a amortizoarelor de capital menționată la art. 126¹, acestea sunt supuse restricțiilor asupra distribuțiilor din elementele distribuibile definite la art. 4 alin. (1) pct. 128 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în conformitate cu reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

Secțiunea a 3-a

Riscul de credit – **abrogată**

Secțiunea a 4-a

Riscurile de piață – **abrogată**

Secțiunea a 5-a

Riscul operațional – **abrogată**

Secțiunea a 6-a

Expuneri mari – **abrogată**

Secțiunea a 7-a

Participații calificate ale instituțiilor de credit

Art. 143. - abrogat

Art. 144. - Instituțiile de credit, persoane juridice române, nu pot dobândi dețineri calificate într-o entitate de natura celor prevăzute la art. 89 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, dacă în acest fel instituția de credit poate exercita controlul asupra entității respective.

Art. 145. – abrogat

Art. 146. - (1) Este supusă aprobării prealabile a Băncii Naționale a României dobândirea de către instituția de credit, persoană juridică română, a oricărei participații calificate într-o entitate dintr-un stat terț dacă, în urma dobândirii, entitatea ar intra în sfera de consolidare prudențială a instituției de credit, persoană juridică română, conform reglementărilor aplicabile.

(2) Criteriile care stau la baza evaluării intenției de dobândire a participațiilor calificate prevăzute la alin. (1), au în vedere următoarele:

a) dobândirea participației calificate să nu supună instituția de credit, persoană juridică română, la riscuri nejustificate sau să nu împiedice realizarea unei supravegheri eficiente pe bază consolidată;

b) instituția de credit, persoană juridică română, să dispună de suficiente resurse financiare și de natură organizatorică pentru dobândirea și administrarea participației calificate.

(3) În cazul în care entitatea din statul terț prevăzută la alin.(1) este entitate reglementată, Banca Națională a României poate colabora cu autoritatea de supraveghere implicată, în condițiile prevăzute la art. 26².

Art. 147. – (1) Deținerile calificate, altele decât cele supuse aprobării prealabile a Băncii Naționale a României conform art. 146, inclusiv cele care, în situații excepționale, depășesc limitele stabilite în condițiile art. 89 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se notifică acesteia în termen de 5 zile de la data dobândirii lor de către instituția de credit, persoană juridică română.

(2) În cazul în care o instituție de credit, persoană juridică română, sau, după caz, societatea-mamă a acesteia ori persoana fizică sau juridică ce controlează instituția de credit decide să achiziționeze ori să majoreze o participație calificată, direct sau indirect, într-o altă instituție de credit, o societate de asigurări de viață, o societate de asigurări generale, o societate de reasigurare, o firmă de investiții sau o societate de administrare a investițiilor, autorizată într-un alt stat membru sau, după caz, în alt sector al sistemului financiar, Banca Națională a României asigură colaborarea prin consultare reciprocă în toate privințele cu celelalte autorități de supraveghere naționale sau din alte state membre implicate, la sesizarea acestora. În acest sens, Banca Națională a României furnizează la cerere orice informație relevantă și din oficiu orice informație esențială și comunică celorlalte autorități de supraveghere implicate opinia sa și orice rezervă cu privire la decizia de achiziție.

Secțiunea a 8-a

Procesul intern de evaluare a adecvării capitalului la riscuri

Art. 148. - (1) Fiecare instituție de credit trebuie să dispună de strategii și procese interne formalizate, solide, eficiente și complete de evaluare și menținere în permanență a nivelului, structurii și distribuției capitalului, care, din perspectiva instituției de credit, sunt considerate adecvate pentru acoperirea tuturor riscurilor la care aceasta este sau poate fi expusă, într-un mod corespunzător naturii și nivelului acestor riscuri. În acest sens, instituția de credit trebuie să aibă în vedere, pe lângă riscurile prevăzute la art. 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, orice alte riscuri aferente activității desfășurate, precum și cele datorate unor factori externi acesteia.

(1¹) Prevederile alin.(1) se aplică cu respectarea dispozițiilor art. 122.

(2) Procesele și strategiile prevăzute la alin. (1) trebuie să fie supuse unor revizuri interne regulate de către instituția de credit, astfel încât să se asigure că ele rămân în permanență cuprinzătoare și proporționale în raport cu natura, extinderea și complexitatea activităților desfășurate de respectiva instituție de credit.

Art. 149. - Instituțiile de credit sunt responsabile pentru procesul intern de evaluare a adecvării capitalului la profilul de risc propriu.

Secțiunea a 9-a

Alte cerințe prudentiale

Art. 150. - (1) Banca Națională a României poate stabili prin reglementări și alte cerințe de natură prudentială, precum și nivelul de aplicare al acestora la instituțiile de credit. Aceste cerințe pot viza, fără a fi limitative, următoarele:

- a) **abrogat**
- b) operațiunile instituției de credit cu persoanele aflate în relații speciale cu aceasta;
- c) externalizarea activităților instituției de credit;
- d) ajustările prudentiale de valoare;
- e) modificările operate la nivelul instituției de credit față de condițiile care au stat la baza autorizării acesteia.

(2) În aplicarea dispozițiilor alin. (1) lit. e), modificările pentru care este necesară obținerea aprobării prealabile a Băncii Naționale a României, respectiv cele pentru care notificarea ulterioară este suficientă se stabilesc prin reglementările emise în baza prezentei ordonanțe de urgență. Înregistrarea în registrul comerțului a mențiunilor corespunzătoare modificărilor supuse aprobării prealabile, se realizează numai după obținerea acestei aprobări.

(3) Prevederile art.37 alin.(4) se aplică și în privința solicitării de informații referitoare la persoanele sau entitățile implicate ori având legătură cu modificările operate în situația instituției de credit față de condițiile care au stat la baza autorizării.

Art. 151. - Înființarea de sucursale pe teritoriul României de către instituțiile de credit, persoane juridice române, și deschiderea de reprezentanțe în țară sau în străinătate de către acestea se realizează în condițiile prevăzute de reglementările Băncii Naționale a României. Dispozițiile art. 53 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL IV

Situații financiare și audit

Art. 152. - (1) Instituțiile de credit trebuie să organizeze și să conducă contabilitatea în conformitate cu prevederile Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, și să întocmească situații financiare anuale și, după caz, situații financiare anuale consolidate, care să ofere o imagine fidelă a poziției financiare, a performanței financiare, a fluxurilor de trezorerie și a celorlalte aspecte legate de activitatea desfășurată. Evidența contabilă și situațiile financiare ale unei instituții de credit trebuie să reflecte, de asemenea, operațiunile și situația financiară a sucursalelor și a filialelor, pe bază individuală și, respectiv, pe bază consolidată.

(2) Situațiile financiare anuale ale instituțiilor de credit și, după caz, situațiile financiare anuale consolidate, trebuie să fie auditate de auditori financiari, în conformitate cu standarde și practici acceptate pe plan internațional.

(3) - abrogat

Art. 152¹. - (1) Fiecare instituție de credit trebuie să publice anual, pe lângă situațiile financiare, informațiile prevăzute de reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Reglementările prevăzute la alin. (1) vor stabili sfera de aplicare și cerințele specifice de publicare.

Art. 153. - Instituțiile de credit sunt obligate să prezinte Băncii Naționale a României situațiile lor financiare, precum și alte date și informații cerute la termenele și în forma stabilite prin reglementări și instrucțiuni de către Banca Națională a României, în calitate de autoritate de supraveghere.

Art. 154. - Banca Națională a României poate stabili prin reglementări efectuarea de activități de audit la instituțiile de credit în alte scopuri decât cel prevăzut la art. 152 alin. (2) și standardele aplicabile în aceste cazuri.

Art. 155. - (1) Auditorii financiari ai instituțiilor de credit trebuie să fie aprobați de Banca Națională a României.

(2) Banca Națională a României poate respinge numirea unui auditor financiar dacă apreciază că acesta nu dispune de experiență și/sau independență adecvate pentru îndeplinirea sarcinilor specifice sau dacă există constatări potrivit cărora acesta nu a respectat cerințele de conduită etică și profesională specifice.

(3) Instituțiile de credit au obligația să înlocuiască periodic auditorul financiar sau să solicite auditorului financiar înlocuirea periodică a coordonatorului echipei care realizează auditul financiar, conform cerințelor Băncii Naționale a României.

Art. 156. - (1) Auditorul financiar al unei instituții de credit trebuie să informeze Banca Națională a României de îndată ce, în exercitarea atribuțiilor sale, a luat cunoștință despre orice fapt sau decizie în legătură cu instituția de credit care:

a) reprezintă o încălcare semnificativă a legii și/sau a reglementărilor ori a altor acte emise în aplicarea acesteia, prin care sunt stabilite condițiile de autorizare sau cerințe privind desfășurarea activității;

b) este de natură să afecteze capacitatea instituției de credit de a funcționa în continuare;

c) poate conduce la un refuz din partea auditorului financiar de a-și exprima opinia asupra situațiilor financiare sau la exprimarea de către acesta a unei opinii cu rezerve.

(2) La solicitarea Băncii Naționale a României, auditorul financiar al instituției de credit are obligația să furnizeze orice detalii, clarificări, explicații legate de activitatea de audit financiar desfășurată.

(3) Obligațiile prevăzute la alin. (1) și (2) revin auditorului financiar al instituției de credit și în situația în care exercită sarcini specifice într-o entitate care are legături strânse decurgând dintr-o relație de control cu instituția de credit.

(4) Îndeplinirea cu bună-credință de către auditorul financiar a obligației de a informa Banca Națională a României conform alin. (1)-(3) nu constituie o încălcare a obligației de păstrare a secretului profesional, care revine acestuia potrivit legii sau clauzelor contractuale, și nu poate atrage răspunderea de orice natură a acestuia.

(4¹) Auditorul financiar informează în același timp și consiliul de administrație, și directorii sau, după caz, consiliul de supraveghere și directoratul instituției de credit, cu excepția cazului în care există motive întemeiate care îl constrâng să nu procedeze astfel.

(5) Banca Națională a României are acces la orice documente întocmite de auditorii financiari pe parcursul acțiunii de audit.

Art. 157. - Banca Națională a României poate retrage aprobarea acordată unui auditor financiar, în situația în care acesta nu își îndeplinește în mod corespunzător atribuțiile prevăzute de lege sau nu respectă cerințele de conduită etică și profesională specifice.

Art. 158. - Banca Națională a României poate emite reglementări specifice cu privire la relația auditor financiar - autoritate competentă.

CAPITOLUL V

Cerințe de publicare pentru instituțiile de credit

Art. 159. - abrogat

Art. 160. - abrogat

Art. 161. - abrogat

Art. 162. - abrogat

Art. 163. - Pentru asigurarea transparenței și disciplinei de piață și fără a se aduce atingere obligațiilor de publicare a informațiilor ce revin instituțiilor de credit potrivit dispozițiilor cuprinse în partea a VIII-a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, Banca Națională a României poate impune unei instituții de credit măsuri specifice referitoare la:

a) publicarea informațiilor prevăzute în partea a VIII-a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu o frecvență mai ridicată decât cea anuală, și stabilirea termenelor de publicare;

b) utilizarea unor modalități și forme de publicare specifice, altele decât situațiile financiare.

Art. 163¹ – Instituțiile de credit care mențin un website trebuie să explice prin intermediul acestuia modul în care se conformează cu cerințele referitoare la cadrul de administrare a activității și remunerare prevăzute la art. 24 și art. 106-108¹ și cu cerințele de publicare prevăzute la art. 152¹ din prezenta ordonanță de urgență și, respectiv, în reglementările emise în aplicarea acesteia.

TITLUL III

SUPRAVEGHEREA ȘI CERINȚE DE PUBLICARE PENTRU BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CAPITOLUL I

Supravegherea instituțiilor de credit, persoane juridice române

Art. 164. – (1) În scopul protejării intereselor deponenților și al asigurării stabilității și viabilității întregului sistem bancar, Banca Națională a României asigură supravegherea prudențială a instituțiilor de credit persoane juridice române, inclusiv a sucursalelor acestora înființate în alte state membre ori în state terțe, urmărind respectarea cerințelor prevăzute de lege și de reglementările aplicabile, atât la nivel individual, cât și la nivel consolidat sau subconsolidat, după caz, în vederea prevenirii și limitării riscurilor specifice activității bancare.

(2) Banca Națională a României aplică prevederile referitoare la verificarea cadrului de administrare, a strategiilor, proceselor și mecanismelor implementate de o instituție de credit, persoană juridică română, precum și măsurile de supraveghere, în mod corespunzător nivelului de aplicare a cerințelor prudențiale prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 575/2013, astfel cum este acesta prevăzut în partea I titlul II din regulamentul respectiv."

Art. 164¹. - abrogat

Art. 164². - abrogat

Art. 165. - Instituțiile de credit, persoane juridice române, sunt obligate să raporteze Băncii Naționale a României datele și informațiile necesare pentru evaluarea respectării dispozițiilor cuprinse în prezenta ordonanță de urgență și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, potrivit prevederilor regulamentulului menționat.

Art. 166. - (1) Banca Națională a României asigură verificarea cadrului de administrare, a strategiilor, proceselor și mecanismelor implementate de fiecare instituție de credit, persoană juridică română, pentru respectarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora și realizează propria evaluare a următoarelor riscuri:

a) riscurile la care instituția de credit este sau poate fi expusă;

b) riscurile la care instituția de credit expune sistemul financiar, luând în considerare riscul sistemic identificat și cuantificat potrivit art. 23 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010 sau, după caz, recomandările Comitetului European pentru Risc Sistemic, înființat prin Regulamentul (UE) nr. 1.092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de instituire a Comitetului european pentru risc sistemic;

c) riscurile identificate prin simulări de criză, cu luarea în considerare a naturii, extinderii și complexității activităților instituției de credit.

(2) Pe baza verificării și evaluării efectuate, Banca Națională a României determină în ce măsură cadrul de administrare, strategiile, procesele și mecanismele implementate de o instituție de credit, persoană juridică română, fondurile proprii deținute și lichiditatea acesteia asigură o administrare prudentă și o acoperire adecvată a riscurilor în raport cu profilul de risc al instituției de credit.

(3) Banca Națională a României stabilește frecvența și gradul de detaliere a verificărilor și evaluărilor, cu luarea în considerare a principiului proporționalității, respectiv având în vedere mărimea, importanța sistemică, natura, extinderea și complexitatea activităților desfășurate de fiecare instituție de credit, persoană juridică română. Verificările și evaluările se realizează cel puțin o dată pe an pentru instituțiile de credit în privința cărora s-a stabilit un program de supraveghere prudențială, potrivit prevederilor art. 169¹.

(4) Banca Națională a României realizează simulări de criză în privința instituțiilor de credit pe care le supraveghează, când le consideră adecvate, dar cel puțin anual, în vederea efectuării verificării și evaluării prevăzute la alin. (1)-(3).

(5) Banca Națională a României informează fără întârziere Autoritatea Bancară Europeană în legătură cu rezultatele verificărilor prevăzute la alin. (1), ori de câte ori în urma efectuării acestora rezultă că o instituție de credit poate prezenta un risc sistemic în conformitate cu art. 23 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010.

Art. 166¹. - (1) Banca Națională a României verifică în mod regulat, cel puțin o dată la 3 ani, respectarea de către instituțiile de credit a cerințelor referitoare la abordările interne care necesită o aprobare înainte de a fi utilizate pentru calculul cerințelor de fonduri proprii, potrivit prevederilor cuprinse în partea a III-a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) Condițiile pentru efectuarea verificării prevăzute la alin. (1), precum și pentru revocarea sau limitarea utilizării abordărilor interne se stabilesc prin reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Pentru scopurile alin. (1), în cazul în care Banca Națională a României identifică deficiențe semnificative în surprinderea riscurilor de către abordarea internă a unei instituții de credit, aceasta se asigură că respectivele deficiențe sunt corectate sau ia măsurile adecvate pentru atenuarea consecințelor acestora, inclusiv prin impunerea unor factori de multiplicare mai ridicați sau prin impunerea de cerințe suplimentare de fonduri proprii sau prin luarea altor măsuri adecvate și eficiente.

(4) Dacă o instituție de credit a primit aprobarea de a aplica o abordare internă care necesită aprobarea din partea Băncii Naționale a României înainte de utilizarea unei astfel de abordări pentru calculul cerințelor de fonduri proprii, potrivit prevederilor cuprinse în partea a III-a din

Regulamentul (UE) nr. 575/2013, însă nu mai îndeplinește cerințele referitoare la aplicarea respectivei abordări, Banca Națională a României solicită instituției de credit în cauză fie să demonstreze, într-un mod pe care îl consideră satisfăcător, că efectul neconformării este nesemnificativ atunci când abordarea se aplică potrivit Regulamentului (UE) nr. 575/2013, fie să prezinte un plan de restabilire în timp util a conformării la cerințele menționate anterior și să stabilească un termen-limită pentru punerea în aplicare a acestuia.

(5) Pentru scopurile alin. (4), Banca Națională a României solicită îmbunătățirea planului de restabilire în cazul în care este puțin probabil ca acesta să aibă drept rezultat o conformare deplină sau în cazul în care termenul este inadecvat. În situația în care este puțin probabil ca instituția de credit să poată restabili conformitatea într-un termen adecvat și, după caz, nu a demonstrat în mod satisfăcător că efectul neconformării este nesemnificativ, Banca Națională a României revocă aprobarea de a utiliza abordarea sau impune limitarea acesteia la domeniile conforme sau la acele domenii pentru care conformarea poate fi realizată într-un termen adecvat.

Art. 166². - (1) Dacă, potrivit prevederilor art. 166, Banca Națională a României stabilește că instituții de credit cu profil de risc similar, cu modele de afaceri asemănătoare sau localizări geografice similare ale expunerilor sunt sau ar putea fi expuse unor riscuri similare ori ar putea expune sistemul financiar unor riscuri similare, aceasta poate realiza verificarea cadrului de administrare, a strategiilor, proceselor și mecanismelor implementate de aceste instituții de credit în același mod sau într-un mod asemănător.

(2) Banca Națională a României notifică Autoritatea Bancară Europeană în legătură cu aplicarea prevederilor alin. (1).

Art. 166³. - (1) Banca Națională a României furnizează Autorității Bancare Europene informații cu privire la:

a) desfășurarea procesului de verificare și evaluare în sensul prevederilor art. 166;

b) metodologia utilizată în cadrul procesului de verificare și evaluare pentru fundamentarea deciziilor prevăzute la art. 166, 166¹ și 226 din prezenta ordonanță de urgență și din reglementările emise în aplicarea acesteia.

(2) Banca Națională a României furnizează Autorității Bancare Europene orice alte informații suplimentare la solicitarea acesteia, în vederea dezvoltării de către Autoritatea Bancară Europeană a unei abordări coerente în privința procesului de verificare și evaluare, cu respectarea principiului proporționalității, în conformitate cu prevederile art. 35 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010.

Art. 166⁴. - Fără a aduce atingere îndeplinirii criteriilor prevăzute în partea a III-a titlul I cap. 3, secțiunea 1 și celor prevăzute în partea a III-a titlul IV cap. 5, secțiunile 1-5 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, Banca Națională a României încurajează instituțiile de credit semnificative din punctul de vedere al dimensiunii, organizării interne, precum și al naturii, extinderii și complexității propriilor activități să dezvolte o capacitate de evaluare internă a riscului de credit și a riscului de piață în cazul în care expunerile lor sunt semnificative în termeni absoluți și în cazul în care au, în același timp, un număr mare de contrapartide importante.

Art. 166⁵. - (1) Banca Națională a României se consultă cu Autoritatea Bancară Europeană în situația în care decide să dezvolte propriile portofolii de referință aferente abordărilor interne utilizate de instituțiile de credit în vederea determinării cerințelor de fonduri proprii.

(2) În baza informațiilor furnizate de instituțiile de credit raportoare în legătură cu cerințele de fonduri proprii aferente expunerilor din portofoliile de referință, Banca Națională a României monitorizează, după caz, diferitele valori ponderate la risc ale expunerilor sau diferitele cerințe de fonduri proprii, cu excepția celor aferente riscului operațional, pentru expunerile sau tranzacțiile din

portofoliul de referință, rezultate din abordările interne ale instituțiilor de credit respective. Cel puțin o dată pe an, Banca Națională a României realizează o evaluare a calității abordărilor respective, acordând o atenție deosebită următoarelor:

a) abordări care evidențiază diferențe semnificative în ceea ce privește cerințele de fonduri proprii pentru aceeași expunere;

b) abordări în cazul cărora gradul de diversificare este deosebit de mare sau de scăzut, precum și în cazul cărora subestimarea cerințelor de fonduri proprii este semnificativă și sistematică.

(3) În situația în care anumite instituții de credit prezintă discrepanțe semnificative față de majoritatea instituțiilor de credit similare sau în cazul în care există puține elemente comune în abordările utilizate, ceea ce conduce la rezultate foarte variate, Banca Națională a României investighează motivele acestui fapt și, dacă se poate stabili în mod clar că abordarea unei instituții de credit duce la o subestimare a cerințelor de fonduri proprii care nu poate fi atribuită diferențelor în materie de riscuri ale expunerilor sau pozițiilor aferente, adoptă măsurile corective necesare.

(4) În scopul asigurării unui caracter adecvat al măsurilor corective prevăzute la alin. (3), deciziile Băncii Naționale a României privind adoptarea unor astfel de măsuri trebuie să respecte principiul conform căruia măsurile trebuie să susțină obiectivele unei abordări interne și, prin urmare, nu trebuie să conducă la standardizare sau metode preferate, să creeze stimulente incorecte ori să cauzeze un comportament lipsit de inițiativă.

Art. 166⁶. - (1) Banca Națională a României monitorizează evoluțiile înregistrate în legătură cu profilurile de risc de lichiditate, cum ar fi cele privind caracteristicile și volumul aferente unui produs, administrarea riscului, politicile de finanțare și concentrările finanțării.

(2) Banca Națională a României adoptă măsuri eficiente în cazul în care evoluțiile menționate la alin. (1) pot conduce la instabilitatea instituției de credit la nivel individual sau la instabilitate sistemică.

(3) Banca Națională a României informează Autoritatea Bancară Europeană cu privire la eventualele măsuri aplicate în conformitate cu alin. (2).

Art. 167. - Banca Națională a României urmărește realizarea unei comunicări eficiente cu fiecare instituție de credit, persoană juridică română, care să asigure o cunoaștere aprofundată a activității, organizării și procesului intern al instituției de credit de evaluare a adecvării capitalului la profilul său de risc.

Art. 168. - (1) Banca Națională a României poate face recomandări instituției de credit, persoană juridică română, în vederea adoptării de măsuri corespunzătoare de către aceasta pentru îmbunătățirea cadrului de administrare, a strategiilor, proceselor și mecanismelor implementate, pentru asigurarea unei organizări adecvate a activității desfășurate ori pentru restabilirea sau susținerea situației sale financiare, inclusiv în cazul constatării deteriorării indicatorilor financiari și de prudență ai acesteia. Instituția de credit trebuie să comunice Băncii Naționale a României măsurile întreprinse, în termenele stabilite de aceasta.

(2) Independent de formularea unor recomandări, Banca Națională a României poate dispune măsuri și/sau aplicarea de sancțiuni și măsuri sancționatoare, potrivit prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 169. - Urmărirea respectării de către instituțiile de credit, persoane juridice române, a cerințelor de natură prudentială și a altor cerințe prevăzute, de prezenta ordonanța de urgență și de reglementările aplicabile se realizează de către Banca Națională a României pe baza raportărilor transmise de instituțiile de credit și prin verificări la fața locului desfășurate la sediul instituțiilor de credit și al sucursalelor acestora din țară și din străinătate.

Art. 169¹. - (1) Banca Națională a României stabilește, cel puțin anual, un program de supraveghere prudențială în privința instituțiilor de credit pe care le supraveghează. Elementele de conținut al unui program de supraveghere prudențială și categoriile de instituții de credit avute în vedere sunt stabilite prin reglementări emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Atunci când consideră necesar, potrivit art. 166, Banca Națională a României ia, în special, următoarele măsuri specifice:

- a) o creștere a numărului sau a frecvenței verificărilor la fața locului vizând instituția de credit;
- b) o prezență permanentă a reprezentanților Băncii Naționale a României în cadrul instituției de credit;
- c) raportări suplimentare sau mai frecvente din partea instituției de credit;
- d) evaluări suplimentare sau mai frecvente ale planurilor operaționale, strategice sau de afaceri ale instituției de credit;
- e) controale tematice de monitorizare a riscurilor specifice cu probabilitate mai mare de materializare.

Art. 170. - (1) Verificările la fața locului se efectuează de către personalul Băncii Naționale a României, împuternicit în acest sens, sau de către auditori financiari sau experți numiți de Banca Națională a României.

(2) Banca Națională a României poate stabili, în anumite situații, scopul auditului financiar și standardele ce trebuie luate în considerare, în condițiile menținerii acestuia în aria de competență a auditorului financiar.

Art. 171. - (1) Instituțiile de credit, persoane juridice române, sunt obligate să permită personalului Băncii Naționale a României și altor persoane împuternicite să efectueze verificarea să le examineze evidențele, conturile și operațiunile și să furnizeze toate documentele și informațiile legate de desfășurarea activității, după cum sunt solicitate de către aceștia.

(2) Instituțiile de credit, persoane juridice române, furnizează Băncii Naționale a României orice informație necesară pentru evaluarea conformării lor la cerințele prudențiale prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și de reglementările emise în aplicarea acestora. Mecanismele de control intern și procedurile contabile și administrative ale instituțiilor de credit, persoane juridice române, trebuie să permită verificarea în orice moment a conformării la cerințele prudențiale.

Art. 172. - (1) Supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, persoane juridice române, care desfășoară activități în alte state membre în condițiile prevăzute în Capitolul VI din Titlul I, Partea I, în special prin înființarea unei sucursale, este asigurată de Banca Națională a României, având în vedere dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență.

- (2) abrogat
- (2¹) abrogat
- (3) abrogat

Art. 173. - (1) Pentru supravegherea prudențială a instituțiilor de credit din România, care desfășoară activitate în alte state membre, în special printr-o sucursală, Banca Națională a României colaborează cu autoritățile competente din statele membre gazdă.

(2) În cadrul colaborării prevăzute la alin. (1) se asigură schimbul tuturor informațiilor referitoare la administrarea și/sau conducerea și la acționariatul instituției de credit, persoană juridică română, de natură să faciliteze supravegherea acesteia și evaluarea îndeplinirii condițiilor care au stat la baza autorizării, precum și schimbul tuturor informațiilor de natură să faciliteze

verificarea pe o bază continuă a activității instituției de credit, în special în ceea ce privește lichiditatea, solvabilitatea, schema de garantare a depozitelor, limitarea expunerilor mari, alți factori care pot influența riscul sistemic pe care îl prezintă instituția de credit, procedurile administrative și contabile și mecanismele de control intern.

(2¹) Banca Națională a României furnizează, de îndată, autorităților competente din statele membre gazdă orice informații și constatări referitoare la supravegherea lichidității, potrivit părții a VI-a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și potrivit părții I titlul III cap. II din prezenta ordonanță de urgență, în privința activității desfășurate de o instituție de credit, persoană juridică română, prin intermediul sucursalelor din statele membre respective, în măsura în care informațiile și constatările respective sunt relevante pentru protecția deponenților și a investitorilor din statele membre gazdă.

(2²) Banca Națională a României informează, de îndată, autoritățile competente din toate statele membre gazdă în cazul în care apare o criză de lichiditate sau se poate estima în mod rezonabil că va apărea o astfel de criză. Informațiile furnizate includ detalii despre elaborarea și punerea în aplicare a unui plan de redresare, precum și despre orice măsuri de supraveghere prudențială luate în contextul respectiv.

(2³) Banca Națională a României comunică și explică, la cererea autorităților competente din statele membre gazdă, modul în care au fost avute în vedere informațiile și constatările prevăzute la alin. (2¹), aceste autorități putând lua măsurile pe care le consideră adecvate.

(2⁴) Dacă Banca Națională a României nu este de acord cu măsurile luate de autoritățile competente din statele membre gazdă, aceasta poate supune cazul spre soluționare Autorității Bancare Europene, în conformitate cu prevederile art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010.

(3) Banca Națională a României poate sesiza, cu privire la situațiile în care o cerere de colaborare, în special în vederea schimbului de informații, a fost respinsă sau acesteia nu i s-a dat curs într-un termen rezonabil, Autoritatea Bancară Europeană, care acționează potrivit competențelor atribuite în temeiul art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010. Banca Națională a României poate beneficia de asistența acordată, din proprie inițiativă, de Autoritatea Bancară Europeană, în temeiul art. 19 alin. (1) paragraful 2 din regulamentul respectiv, în vederea ajungerii la un acord privind schimbul de informații cu autoritățile competente implicate.

Art. 173¹ – (1) În cazul în care i se solicită considerarea unei sucursale dintr-un alt stat membru a unei instituții de credit, persoană juridică română, ca fiind semnificativă, Banca Națională a României trebuie să depună toate diligențele pentru a ajunge la o decizie comună cu autoritatea competentă din statul membru gazdă și, dacă este cazul, cu autoritatea competentă cu supravegherea consolidată, în considerarea atribuțiilor acesteia din urmă similare celor prevăzute la art. 181 alin. (1).

(2) Prevederile art. 210¹ alin.(2) se aplică în mod corespunzător.

(3) Dacă nu se ajunge la o decizie comună potrivit prevederilor alin.(1), decizia luată de autoritățile competente din statul membru gazdă este definitivă și opozabilă Băncii Naționale a României, care trebuie să o aplice în mod corespunzător.

(4) Desemnarea unei sucursale ca fiind semnificativă nu aduce atingere drepturilor și responsabilităților autorităților competente implicate.

Art. 173² – (1) Banca Națională a României comunică autorităților competente din statul membru gazdă pe teritoriul căruia este înființată o sucursală semnificativă de către o instituție de credit, persoană juridică română, informațiile prevăzute la art. 186 alin.(4) lit. c) și d) și îndeplinește atribuțiile prevăzute la art. 181 lit. c), în cooperare cu autoritățile competente din statul membru gazdă.

(2) În cazul în care Banca Națională a României constată prezența unei situații de urgență la nivelul unei instituții de credit, potrivit prevederilor art. 183 alin.(1), aceasta alertează în cel mai scurt timp posibil autoritățile prevăzute la art. 222 alin.(6) și la art. 222¹ alin. (1).

(3) Banca Națională a României comunică autorităților competente din statele membre gazdă pe teritoriul cărora funcționează sucursale semnificative ale unor instituții de credit, persoane juridice române, rezultatele evaluării riscurilor, realizate potrivit prevederilor art. 166 și, dacă este cazul, ale art. 182¹ și 182². Banca Națională a României comunică, de asemenea, deciziile adoptate potrivit prevederilor art. 225 alin. (1) și art. 226 alin. (3)-(6), în măsura în care evaluările și deciziile respective sunt relevante pentru acele sucursale.

(4) Banca Națională a României se consultă cu autoritățile competente din statele membre gazdă în care sunt deschise sucursale semnificative de către instituții de credit, persoane juridice române, în legătură cu etapele operaționale de întreprins pentru întocmirea planurilor de redresare privind lichiditatea, potrivit reglementărilor emise de Banca Națională a României, dacă aceasta este relevantă din perspectiva riscurilor de lichiditate în moneda națională a statului membru gazdă.

Art. 173³ – (1) În cazul unei instituții de credit, persoană juridică română, având sucursale semnificative în alte state membre, dacă nu se aplică prevederile art. 185¹ - 185⁵, Banca Națională a României stabilește și conduce un colegiu al supraveghetorilor pentru a facilita cooperarea potrivit prevederilor art. 173 și ale art. 173².

(2) Stabilirea și funcționarea colegiului se bazează pe acorduri scrise stabilite, după consultarea celorlalte autorități competente implicate, de către Banca Națională a României. Stabilirea modului de funcționare operațională a colegiilor de supraveghetori are în vedere și ghidurile elaborate în acest sens de Comitetul Supraveghetorilor Bancari Europeni.

(3) Banca Națională a României decide autoritățile competente participante la o reuniune sau activitate a colegiului.

(4) Decizia Băncii Naționale a României trebuie să aibă în vedere relevanța activității de supraveghere ce urmează a fi planificată sau coordonată de aceste autorități, în special impactul potențial asupra stabilității financiare a sistemului financiar al statelor membre în cauză, prevăzut la art. 4 alin. (5), precum și obligațiile Băncii Naționale a României prevăzute la art. 173².

(5) Banca Națională a României îi informează complet, în prealabil, pe toți membrii colegiului cu privire la organizarea reuniunilor, la aspectele principale de discutat și la activitățile ce urmează a fi analizate. De asemenea, Banca Națională a României îi informează complet și la timp pe toți membrii colegiului în legătură cu măsurile și acțiunile întreprinse în cadrul respectivelor reuniuni.

Art. 173⁴ – În exercitarea competențelor sale, Banca Națională a României trebuie să aibă în vedere convergența instrumentelor și practicilor de supraveghere în aplicarea legii, reglementărilor și cerințelor autorităților competente, adoptate în domeniu la nivel național și la nivelul Uniunii Europene. În acest scop:

a) Banca Națională a României trebuie să participe la activitățile Autorității Bancare Europene și, după caz, în colegiile de supraveghetori;

b) Banca Națională a României, ca parte a Sistemului European de Supraveghere Financiară menționat la art. 2 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010, cooperează în spiritul încrederii și al respectului deplin și reciproc, în special la asigurarea fluxului de informații corespunzătoare și credibile cu celelalte părți ale Sistemului European de Supraveghere Financiară, în conformitate cu principiul cooperării loiale prevăzut la art. 4 alin. (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană;

c) Banca Națională a României depune toate eforturile pentru a se conforma ghidurilor și recomandărilor emise de Autoritatea Bancară Europeană, potrivit art. 16 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010 și pentru a da curs avertismentelor și recomandărilor emise de Comitetul European pentru Risc Sistemic, potrivit art. 16 din Regulamentul (UE) nr. 1.092/2010;

d) Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă, cooperează în mod strâns cu celelalte autorități competente în cadrul Comitetului European pentru Risc Sistemic;

e) atribuțiile prevăzute de lege, conferite Băncii Naționale a României în calitate de autoritate competentă la nivel național, nu împiedică respectarea obligațiilor care îi revin în calitate de membru al Autorității Bancare Europene și al Comitetului European pentru Risc Sistemic sau a altor obligații la nivelul Uniunii Europene în domeniul supravegherii prudențiale a instituțiilor de credit, în special a celor decurgând din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Art. 174. - (1) Pentru verificarea activității sucursalelor înființate în alte state membre de către instituțiile de credit, persoane juridice române, Banca Națională a României poate efectua verificări la fața locului și inspecții la sediul acestor sucursale, direct sau prin intermediul unor persoane împuternicite în acest scop, cu informarea prealabilă a autorităților competente din statele membre gazdă, sau poate solicita efectuarea verificării la fața locului sau a inspecției de către aceste autorități, situație în care poate participa la efectuarea verificării la fața locului sau a inspecției, dacă consideră necesar.

(2) Autoritatea competentă din statul membru gazdă poate efectua, de la caz la caz, după consultarea Băncii Naționale a României, verificări la fața locului și inspecții la sediul sucursalelor înființate pe teritoriul statului membru respectiv de instituțiile de credit, persoane juridice române, și poate solicita respectivelor sucursale, în scop de supraveghere, informații despre activitățile acestora, pe care le consideră relevante din considerente de stabilitate a sistemului financiar din statul membru gazdă.

(3) Informațiile și constatările relevante pentru evaluarea riscurilor instituției de credit sau pentru stabilitatea sistemului financiar din statul membru gazdă, comunicate Băncii Naționale a României de către autoritatea competentă din statul membru gazdă în urma verificărilor la fața locului și a inspecțiilor efectuate potrivit prevederilor alin. (2), sunt avute în vedere de Banca Națională a României în mod corespunzător la stabilirea programului de supraveghere prudențială prevăzut la art. 169¹, cu luarea în considerare și a stabilității sistemului financiar din statul membru gazdă.

(4) Verificările la fața locului și inspecțiile la sediul sucursalelor înființate în alte state membre de instituțiile de credit, persoane juridice române, se desfășoară în conformitate cu legislația statelor membre în care este efectuată verificarea sau inspecția.

Art. 175. - Pentru supravegherea activității sucursalelor înființate în state terțe de instituțiile de credit, persoane juridice române, Banca Națională a României cooperează cu autoritățile competente din aceste state, în condițiile prevăzute prin **acorduri de cooperare** încheiate cu acestea.

CAPITOLUL II

Supravegherea pe bază consolidată

Secțiunea 1

Autoritatea competentă cu supravegherea pe bază consolidată

Art. 176. - (1) Supravegherea pe bază consolidată a unei instituții de credit, persoană juridică română, este exercitată de Banca Națională a României în următoarele situații:

a) instituția de credit autorizată de Banca Națională a României este instituție de credit-mamă la nivelul României sau instituție de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene;

b) instituția de credit autorizată de Banca Națională a României are ca societate-mamă o societate financiară holding mamă la nivelul României sau o societate financiară holding mixtă-mamă la nivelul României ori o societate financiară holding-mamă la nivelul altui stat membru ori o societate financiară holding mixtă-mamă la nivelul unui stat membru ori o societate financiară holding-mamă la nivelul Uniunii Europene sau o societate financiară holding mixtă-mamă la nivelul Uniunii Europene, fără ca, în aceste din urmă 4 cazuri, societatea mamă să mai aibă ca filiale alte instituții de credit sau firme de investiții în statele membre;

c) instituția de credit autorizată de Banca Națională a României are ca societate-mamă, înființată în România, o societate financiară holding-mamă la nivelul României sau o societate financiară holding mixtă-mamă la nivelul României ori o societate financiară holding-mamă la nivelul Uniunii Europene sau o societate financiară holding mixtă-mamă la nivelul Uniunii Europene și care este societate-mamă pentru cel puțin încă o instituție de credit sau o firmă de investiții autorizate într-un alt stat membru;

d) există instituții de credit autorizate în două sau mai multe state membre, printre care și România, care au ca societăți-mamă mai multe societăți financiare holding sau societăți financiare holding mixte având sediul social în state membre diferite și există o instituție de credit filială în fiecare dintre aceste state, iar dintre aceste filiale, instituția de credit, persoană juridică română, are cel mai mare total al activului bilanțier;

e) instituția de credit autorizată de Banca Națională a României are ca societate-mamă o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă, care este societatemamă și pentru cel puțin o altă instituție de credit sau firmă de investiții autorizate în oricare alt stat membru, niciuna dintre aceste instituții de credit, respectiv firme de investiții, nefiind autorizată în statul membru în care este înființată societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă, iar instituția de credit autorizată în România are cel mai mare total al activului bilanțier; această instituție de credit este considerată, pentru scopurile supravegherii pe bază consolidată, instituție de credit controlată de către o societate financiară holding-mamă la nivelul Uniunii Europene sau de către o societate financiară holding mixtă-mamă la nivelul Uniunii Europene.

(2) În anumite cazuri, Banca Națională a României poate, de comun acord cu autoritățile competente din alte state membre, să nu aplice criteriile prevăzute la alin. (1) lit. c)-e), dacă aplicarea acestora ar fi necorespunzătoare, având în vedere instituțiile de credit respective și importanța activității desfășurate de acestea în diferite state, și să desemneze o altă autoritate responsabilă cu exercitarea supravegherii pe bază consolidată. În aceste cazuri, înaintea luării unei decizii, autoritățile competente trebuie să acorde posibilitatea de a-și exprima opinia asupra deciziei respective instituției de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene, societății financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene, societății financiare holding mixte-mamă la nivelul Uniunii Europene ori instituției de credit cu cel mai mare total al activului bilanțier, după caz. Autoritățile competente notifică Comisiei și Autorității Bancare Europene orice acord încheiat potrivit prevederilor prezentului alineat.

Art. 177. - Instituțiile de credit, persoane juridice române, filiale în România, sunt supravegheate pe bază subconsolidată de către Banca Națională a României, dacă ele însele sau societățile-mamă ale acestora, în cazul în care acestea sunt societăți financiare holding sau societăți financiare holding mixte și supravegherea pe bază consolidată este exercitată de Banca Națională a României, potrivit dispozițiilor art. 176 alin. (1) lit. c), d) sau e), au într-un stat terț o filială instituție de credit, instituție financiară sau societate de administrare a investițiilor ori dețin o participație în astfel de entități.

Art. 178. - abrogat

Art. 179. - (1) Societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte sunt incluse în supravegherea pe bază consolidată.

(2) abrogat

Art. 180. - (1) În cazul în care o instituție de credit filială, persoană juridică română, nu este inclusă în aria de cuprindere a supravegherii pe bază consolidată exercitată de o autoritate competentă dintr-un alt stat membru, potrivit prevederilor art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, Banca Națională a României poate solicita societății-mamă informații care pot facilita supravegherea respectivei instituții de credit.

(2) În cazul în care, în supravegherea pe bază consolidată a unei instituții de credit, persoană juridică română, nu este inclusă o instituție de credit sau o firmă de investiții filială dintr-un alt stat membru, instituția de credit-mamă la nivelul României, societatea financiară holding-mamă la nivelul României sau societatea financiară holding mixtă-mamă la nivelul României, după caz, trebuie să furnizeze informații care pot facilita supravegherea respectivei instituții de credit sau a firmei de investiții filială, la solicitarea autorităților competente din acel stat membru.

(3) Banca Națională a României, în calitate de autoritate responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată, poate solicita filialelor unei instituții de credit, ale unei societăți financiare holding sau ale unei societăți financiare holding mixte, care nu sunt incluse în aria de cuprindere a consolidării prudențiale, informații de natura celor prevăzute la art. 194. În acest caz, se aplică procedurile pentru transmiterea și verificarea informațiilor prevăzute la art. 194 și 195.

(4) Filialele, persoane juridice române, ale unei instituții de credit sau ale unei societăți financiare holding, care nu sunt incluse în aria de cuprindere a consolidării prudențiale, trebuie să furnizeze informații de natura celor prevăzute la art. 194, la solicitarea autorității responsabile cu supravegherea pe bază consolidată, inclusiv în situația în care aceasta este o autoritate competentă dintr-un alt stat membru.

Art. 181. - (1) Pe lângă obligațiile care îi revin în conformitate cu dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență și ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013, Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, îndeplinește următoarele atribuții:

a) coordonează colectarea și difuzarea informațiilor relevante sau esențiale în condițiile desfășurării normale a activității și în situații de urgență;

b) planifică și coordonează activitățile de supraveghere în condițiile desfășurării normale a activității, inclusiv în legătură cu activitățile prevăzute la art. 24, 148, 159 - 163, 166, 226, în cooperare cu autoritățile competente implicate;

c) planifică și coordonează activitățile de supraveghere, în cooperare cu autoritățile competente implicate și, dacă e necesar, cu băncile centrale din Sistemul European al Băncilor Centrale, în procesul de pregătire pentru situații de urgență și pe parcursul acestora, inclusiv în cazul unor evoluții nefavorabile la nivelul instituțiilor de credit sau al piețelor financiare, utilizând, dacă este posibil, canalele de comunicare existente, pentru a facilita managementul respectivelor situații de criză.

(1¹) În cazul în care Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, nu își îndeplinește atribuțiile prevăzute la alin. (1) sau dacă autoritățile competente nu colaborează cu aceasta în măsura necesară îndeplinirii atribuțiilor prevăzute la alin. (1), Banca Națională a României și oricare dintre celelalte autorități competente implicate pot supune cazul spre soluționare Autorității Bancare Europene, potrivit prevederilor art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului;

(2) Planificarea și coordonarea activităților de supraveghere, prevăzute la alin.(1) lit. c) includ măsurile excepționale prevăzute la art. 188 alin.(1) lit. b), pregătirea evaluărilor comune, punerea în aplicare a planurilor de urgență și comunicările adresate publicului.

Art. 182. - abrogat

Art. 182¹ – (1) Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, trebuie să depună toate diligențele pentru a ajunge la o decizie comună cu autoritățile responsabile cu supravegherea filialelor unei instituții de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene, ale unei societăți financiare holding mamă la nivelul Uniunii Europene sau ale unei societăți financiare holding mixte-mamă la nivelul Uniunii Europene, în ceea ce privește:

a) aplicarea prevederilor art. 148 și 166, pentru a determina adecvarea fondurilor proprii la nivel consolidat, deținute de grup, raportat la situația financiară și profilul de risc ale acestuia, precum și la nivelul fondurilor proprii solicitat, potrivit celor prevăzute la art. 226 alin. (4), pentru fiecare entitate din cadrul grupului bancar și la nivel consolidat;

b) măsurile privind soluționarea oricăror probleme și constatări semnificative referitoare la supravegherea lichidității, inclusiv cu privire la adecvarea organizării și tratamentului riscurilor, potrivit prevederilor art. 166⁶ și dispozițiilor referitoare la riscul de lichiditate prevăzute în reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență, precum și cu privire la necesitatea stabilirii unor cerințe specifice de lichiditate, în conformitate cu prevederile art. 226 alin. (6)-(7).

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în cazul în care Banca Națională a României este autoritate responsabilă cu supravegherea la nivel individual a instituțiilor de credit, persoane juridice române, care sunt filiale ale unei instituții de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene, ale unei societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene sau ale unei societăți financiare holding mixte-mamă la nivelul Uniunii Europene.

Art. 182² – (1) Decizia comună prevăzută la art. 182¹ alin. (1) trebuie să ia în considerare în mod corespunzător evaluarea riscului filialelor, realizată de autoritățile competente implicate, în sensul prevederilor art. 148 și 166 și trebuie luată:

a) în scopul prevăzut la art. 182¹ alin. (1) lit. a), în termen de 4 luni de la data transmiterii de către Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, către celelalte autorități competente relevante a unui raport referitor la evaluarea riscului la nivel de grup, în sensul prevederilor art. 148, 166 și ale art. 226 alin. (1)-(6);

b) în scopul prevăzut la art. 182¹ alin. (1) lit. b), în termen de o lună de la data prezentării de către Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, a unui raport referitor la evaluarea profilului riscului de lichiditate la nivel de grup, potrivit prevederilor art. 166⁶ și art. 226 alin. (1)-(6), precum și dispozițiilor referitoare la riscul de lichiditate prevăzute în reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Decizia comună prevăzută la art. 182¹ alin. (1) este inclusă într-un document care cuprinde motivele pe care se întemeiază și este transmisă instituției de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene de către Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant.

(3) În cazul în care nu se ajunge la acord, Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, la cererea oricăreia dintre celelalte autorități competente implicate, va consulta Autoritatea Bancară Europeană. Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, poate consulta Autoritatea Bancară Europeană din propria inițiativă.

Art. 182³ – (1) În cazul în care nu se ajunge la o decizie comună a autorităților competente în termenele prevăzute la art. 182² alin. (1), decizia cu privire la aplicarea prevederilor art. 148, art. 166, art. 166⁶, art. 226 alin. (3)-(4) și ale art. 226 alin. (6)-(7) trebuie luată, pe bază consolidată, de Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, după luarea în considerare în mod corespunzător a evaluării riscului filialelor, efectuată de autoritățile competente relevante.

(2) Dacă, până la împlinirea termenelor prevăzute la art. 182² alin. (1), oricare dintre autoritățile competente implicate a supus cazul spre soluționare Autorității Bancare Europene, potrivit procedurii de soluționare a dezacordurilor prevăzute la art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010, Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, amână luarea unei decizii în așteptarea deciziei pe care Autoritatea Bancară Europeană o poate lua potrivit prevederilor art. 19 alin. (3) din regulamentul menționat. Banca Națională a României va lua decizia în conformitate cu decizia Autorității Bancare Europene. Termenele prevăzute la art. 182² alin. (1) se consideră fază de conciliere în sensul art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010. Cazul nu poate fi supus spre soluționare Autorității Bancare Europene după împlinirea termenelor prevăzute la art. 182² alin. (1) sau după luarea unei decizii comune de către autoritățile competente implicate.

Art. 182⁴ – (1) Decizia referitoare la aplicarea prevederilor art. 148, art. 166, art. 166⁶, și ale art. 226 alin. (3) și (4), art. 226 alin. (6)-(7) se ia, pe bază individuală sau subconsolidată, după caz, de Banca Națională a României, în calitate de autoritate responsabilă cu supravegherea la nivel individual a instituțiilor de credit, persoane juridice române, care sunt filiale ale unei instituții de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene, ale unei societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene sau ale unei societăți financiare holding mixte-mamă la nivelul Uniunii Europene, cu luarea în considerare a punctelor de vedere și a rezervelor exprimate de supraveghetorul consolidant.

(2) Prevederile art. 182³ alin.(2) se aplică în mod corespunzător.

Art. 182⁵ – Deciziile prevăzute la art. 182² -182⁴ sunt incluse într-un document care cuprinde motivele pe care se întemeiază și iau în considerare evaluările de risc, punctele de vedere și rezervele celorlalte autorități competente exprimate în termenele prevăzute la art. 182² alin. (1). Documentul este transmis de Banca Națională a României tuturor autorităților competente implicate, precum și instituției de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene.

Art. 182⁶ – (1) În cazul în care consultă Autoritatea Bancară Europeană potrivit prevederilor art. 182² alin.(3), Banca Națională a României ține seama de opinia acestuia și explică orice abatere semnificativă de la aceasta.

(2) Banca Națională a României ține seama de opiniile Autorității Bancare Europene și explică orice abatere semnificativă de la acestea, inclusiv în cazul în care consultarea se realizează de altă autoritate competentă, în calitate de supraveghetor consolidant.

Art. 182⁷ – (1) Deciziile comune adoptate potrivit prevederilor art. 182¹ și deciziile adoptate potrivit prevederilor art. 182³ și 182⁴ sunt definitive.

(2) În cazul în care Banca Națională a României nu are calitatea de supraveghetor consolidant, deciziile comune adoptate în mod similar celor prevăzute la art. 182¹, precum și deciziile adoptate în mod similar celor prevăzute la art. 182³ și 182⁴ de către un supraveghetor consolidant, respectiv de către autorități responsabile cu supravegherea la nivel individual a instituțiilor de credit sau a firmelor de investiții, filiale ale unei instituții de credit sau ale unei firme de investiții-mamă la nivelul Uniunii Europene sau ale unei societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene, sunt definitive și opozabile Băncii Naționale a României, care trebuie să le aplice în mod corespunzător.

Art. 182⁸ – (1) Deciziile comune adoptate potrivit prevederilor art. 182¹ și deciziile adoptate potrivit prevederilor art. 182³ și 182⁴ trebuie să fie actualizate anual sau în mod excepțional, în cazul în care o autoritate responsabilă cu supravegherea filialelor unei instituții de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene, ale unei societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene

sau ale unei societăți financiare holding mixte-mamă la nivelul Uniunii Europene solicită în scris și motivat Băncii Naționale a României, în calitate de supraveghetor consolidant, actualizarea deciziei referitoare la aplicarea prevederilor art. 226 alin. (1)-(6).

(2) Banca Națională a României, în calitate de autoritate responsabilă cu supravegherea la nivel individual a instituțiilor de credit, persoane juridice române, filiale ale unei instituții de credit sau ale unei firme de investiții-mamă la nivelul Uniunii Europene, ale unei societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene sau ale unei societăți financiare holding mixte la nivelul Uniunii Europene, poate solicita în scris și motivat supraveghetorului consolidant actualizarea deciziilor comune adoptate potrivit prevederilor art. 182¹, precum și a celor adoptate în mod similar celor prevăzute la art. 182³ și 182⁴ la nivel consolidat de supraveghetorul consolidant și, respectiv, la nivel individual sau subconsolidat de către o altă autoritate responsabilă cu supravegherea filialelor unei instituții de credit sau ale unei firme de investiții-mamă la nivelul Uniunii Europene, ale unei societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene sau ale unei societăți financiare holding mixte la nivelul Uniunii Europene.

(3) În cazul solicitărilor de actualizare formulate potrivit prevederilor alin. (1) și (2), acestea pot fi tratate pe bază bilaterală, între Banca Națională a României și autoritatea responsabilă cu supravegherea filialelor unei instituții de credit sau firme de investiții-mamă la nivelul Uniunii Europene, ale unei societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene ori ale unei societăți financiare holding mixte la nivelul Uniunii Europene sau între Banca Națională a României și supraveghetorul consolidant, după caz.

Art. 183 – (1) În cazul apariției unei situații de urgență, inclusiv a unei situații ca cea descrisă la art. 18 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010, ori în cazul unor evoluții nefavorabile ale piețelor financiare, care ar putea pune în pericol lichiditatea pieței și stabilitatea sistemului financiar în oricare dintre statele membre în care entitățile unui grup au fost autorizate sau în care au fost înființate sucursale semnificative, Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, alertează în cel mai scurt timp posibil, cu respectarea cerințelor referitoare la păstrarea secretului profesional, Autoritatea Bancară Europeană, Comitetul European pentru Risc Sistemic și autoritățile prevăzute la art. 222 alin. (6) și art. 222¹ alin. (1) și le comunică toate informațiile esențiale îndeplinirii atribuțiilor acestora.

(1¹) Dacă Banca Națională a României, în exercitarea atribuțiilor acesteia de bancă centrală, constată existența unei situații descrise la alin. (1), alertează în cel mai scurt timp posibil autoritățile competente cu exercitarea supravegherii pe bază consolidată a instituțiilor de credit și Autoritatea Bancară Europeană.

(1²) În aplicarea prevederilor alin.(1) și (1¹), dacă este posibil, se utilizează canalele de comunicare existente.

(2) În situația în care informații care au fost furnizate deja altei autorități competente sunt necesare Băncii Naționale a României, în calitate de supraveghetor consolidant, aceasta contactează, dacă este posibil, autoritatea competentă respectivă pentru a evita duplicarea raportărilor către diversele autorități implicate în procesul de supraveghere.

Secțiunea a 2-a

Cooperarea cu alte autorități competente

Art. 184. - (1) Pentru a pune bazele și a facilita o supraveghere eficientă, Banca Națională a României, în calitate de autoritate responsabilă cu supravegherea instituțiilor de credit, încheie acorduri scrise de coordonare și cooperare cu autoritățile competente din alte state membre.

(2) Aceste acorduri pot prevedea că Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, poate reține în sarcina sa atribuții suplimentare și pot include proceduri privind procesul decizional și cooperarea cu celelalte autorități competente.

Art. 185 – (1) Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă responsabilă cu autorizarea unei instituții de credit, persoană juridică română, filială a unei instituții de credit dintr-un alt stat membru, poate, prin acorduri bilaterale, potrivit prevederilor art. 28 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului, să delege responsabilitatea de supraveghere autorității competente care a autorizat și supraveghează societatea-mamă, astfel încât responsabilitățile ce revin pe linia supravegherii filialei respective potrivit prezentei ordonanțe de urgență să revină acesteia din urmă.

(2) Banca Națională a României notifică Autorității Bancare Europene existența și conținutul acestor acorduri.

Art. 185¹ – (1) Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, stabilește colegii de supraveghetori pentru a facilita exercitarea atribuțiilor prevăzute la art. 181 și 183 alin.(1) - (1²) și, cu respectarea cerințelor referitoare la păstrarea secretului profesional și a legislației Uniunii Europene, pentru a asigura coordonarea și cooperarea corespunzătoare cu autoritățile competente din state terțe, dacă este cazul.

(2) Autoritățile competente din state terțe pot participa în cadrul colegiilor de supraveghetori dacă cerințele referitoare la păstrare secretului profesional sunt considerate echivalente celor stabilite în Uniunea Europeană de către toate autoritățile competente implicate.

(2¹) Pentru a contribui la promovarea și monitorizarea funcționării efective, eficiente și coerente a colegiilor de supraveghetori, potrivit prevederilor art. 21 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului, Autoritatea Bancară Europeană poate participa în colegiile de supraveghetori și va fi considerată, în acest scop, autoritate competentă.

(3) Colegiile de supraveghetori asigură Băncii Naționale a României, Autorității Bancare Europene și celorlalte autorități competente implicate cadrul pentru exercitarea următoarelor atribuții:

a) schimbul de informații dintre autoritățile competente implicate și, potrivit prevederilor art. 21 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului, cu Autoritatea Bancară Europeană;

b) convenirea asupra încredințării voluntare de atribuții și a delegării voluntare de responsabilități, dacă este cazul;

c) determinarea programelor de supraveghere pe baza evaluării riscului la nivel de grup în cadrul procesului desfășurat de autoritățile competente, de verificare a cadrului de administrare, a strategiilor, proceselor și mecanismelor implementate de instituțiile de credit și de evaluare a riscurilor la care instituțiile de credit sunt sau ar putea fi expuse;

d) creșterea eficienței supravegherii prin eliminarea suprapunerii inutile a cerințelor de supraveghere, inclusiv în ceea ce privește solicitările de informații potrivit prevederilor art. 183 alin.(2) și ale art. 187;

e) aplicarea uniformă a cerințelor prudențiale prevăzute la nivel comunitar în privința tuturor entităților din cadrul unui grup bancar, fără a se aduce atingere opțiunilor naționale și ale autorităților de supraveghere, prevăzute de legislația Uniunii Europene;

f) aplicarea prevederilor art. 181 alin. (1) lit. c), cu luarea în considerare a rezultatelor lucrărilor altor forumuri ce ar putea fi stabilite în acest domeniu.

(4) În cadrul colegiilor de supraveghetori, Banca Națională a României colaborează în mod strâns cu celelalte autorități competente participante și cu Autoritatea Bancară Europeană. Cerințele

referitoare la păstrarea secretului profesional nu împiedică Banca Națională a României să schimbe informații cu celelalte autorități competente în cadrul colegiilor de supraveghetori.

(5) Înființarea și funcționarea colegiilor de supraveghetori nu aduc atingere drepturilor și responsabilităților Băncii Naționale a României în domeniul supravegherii prudențiale, prevăzute de prezenta ordonanță de urgență și de Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Art. 185² – (1) Înființarea și funcționarea colegiilor de supraveghetori se fundamentează pe acordurile scrise prevăzute la art. 184 și 185, stabilite în urma consultării autorităților competente implicate de către Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant.

(2) Stabilirea modului de funcționare operațională a colegiilor de supraveghetori are în vedere și ghidurile elaborate în acest sens de Comitetul Supraveghetorilor Bancari Europeni.

Art. 185³ – (1) Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, conduce reuniunile colegiului de supraveghetori și decide autoritățile competente participante la o reuniune sau activitate a colegiului.

(2) Decizia Băncii Naționale a României luată potrivit prevederilor alin.(1) trebuie să aibă în vedere importanța activității de supraveghere care urmează să fie planificată sau coordonată pentru aceste autorități și, în special, impactul potențial asupra stabilității financiare în statele membre, prevăzut la art. 172 alin.(2¹), precum și obligațiile prevăzute la art. 173².

(3) Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, informează complet și în prealabil pe toți membrii colegiului în legătură cu organizarea reuniunilor, aspectele principale de discutat și activitățile ce urmează a fi analizate. De asemenea, Banca Națională a României informează complet și la timp pe toți membrii colegiului în legătură cu măsurile și acțiunile întreprinse în cadrul respectivelor reuniuni.

Art. 185⁴ – Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, informează Autoritatea Bancară Europeană, cu respectarea cerințelor referitoare la păstrarea secretului profesional, în legătură cu activitățile colegiilor de supraveghetori pe care le stabilește, inclusiv în situații de urgență, și comunică acestei autorități toate informațiile care prezintă o relevanță deosebită pentru asigurarea convergenței supravegherii.

Art. 185⁵ – (1) Banca Națională a României, în cazul în care este autoritate responsabilă cu supravegherea instituțiilor de credit, persoane juridice române, filiale ale unei instituții de credit sau ale unei firme de investiții-mamă la nivelul Uniunii Europene, ale unei societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene ori ale unei societăți financiare holding mixte-mamă la nivelul Uniunii Europene, sau în cazul în care sucursalele din România ale unor instituții de credit sau ale unor firme de investiții din alte state membre sunt semnificative potrivit prevederilor art. 210¹, precum și în calitatea acesteia de bancă centrală, membră a Sistemului European al Băncilor Centrale, poate participa în colegii de supraveghetori.

(2) Prevederile art. 185¹ se aplică în mod corespunzător.

Art. 185⁶ - În cazul unui dezacord între autoritățile competente implicate în ceea ce privește funcționarea colegiilor de supraveghetori, Banca Națională a României, în calitatea prevăzută de art. 185⁴ sau 185⁵, poate supune cazul spre soluționare Autorității Bancare Europene, potrivit procedurii de soluționare a dezacordurilor prevăzute la art.19 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010.

Art. 186. - (1) Banca Națională a României cooperează în mod strâns cu celelalte autorități competente. În acest sens, pentru exercitarea atribuțiilor de supraveghere pe bază individuală și/sau

consolidată ale respectivelor autorități în sensul prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora, sunt furnizate la cerere toate informațiile relevante potrivit acordurilor de cooperare dintre autoritățile competente, precum și din oficiu toate informațiile esențiale.

(1¹) Pentru scopurile aplicării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora, Banca Națională a României cooperează în mod strâns cu Autoritatea Bancară Europeană, potrivit Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010. Banca Națională a României furnizează Autorității Bancare Europene, la cerere, potrivit prevederilor art. 35 din regulamentul menționat, toate informațiile necesare acesteia pentru îndeplinirea atribuțiilor acestei autorități stabilite de Directiva 2013/35/UE, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și de Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) sunt considerate esențiale dacă pot influența în mod semnificativ evaluarea stabilității financiare a unei instituții de credit sau a unei instituții financiare dintr-un alt stat membru.

(3) În cazul în care Banca Națională a României este autoritate responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată a unei instituții de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene sau a unei instituții de credit controlate de o societate financiară holding-mamă la nivelul Uniunii Europene sau de o societate financiară holding mixtă-mamă la nivelul Uniunii Europene, aceasta furnizează autorităților competente din alte state membre, care supraveghează filialele acestor societăți-mamă, toate informațiile relevante. Pentru a determina gradul de detaliere a informațiilor relevante este luată în considerare importanța acestor filiale în cadrul sistemelor financiare din respectivele state membre.

(4) Informațiile esențiale la care se referă alin. (2) includ, în special, următoarele elemente:

a) identificarea structurii juridice, de guvernanță și organizatorice a grupului, inclusiv a tuturor entităților între care există legături strânse, respectiv a entităților reglementate și nereglementate, a filialelor nereglementate și a sucursalelor semnificative din cadrul grupului, precum și a societăților-mamă, cu aplicarea la nivel consolidat și/sau subconsolidat, după caz, a prevederilor art. 24 alin. (1), precum și a autorităților competente ale entităților reglementate din grup;

b) procedurile pentru colectarea informațiilor de la instituțiile de credit din grup și pentru verificarea acestor informații;

c) evoluțiile nefavorabile în cadrul instituțiilor de credit sau în cadrul altor entități din grup, care ar putea afecta în mod semnificativ instituțiile de credit din cadrul grupului;

d) principalele sancțiuni și măsurile excepționale luate de Banca Națională a României, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, inclusiv cele constând în impunerea, potrivit art. 226, a unei cerințe suplimentare de fonduri proprii, precum și în impunerea oricărei limitări în utilizarea abordării avansate de evaluare pentru calculul cerințelor de fonduri proprii pentru acoperirea riscului operațional, potrivit prevederilor art. 312 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(5) Banca Națională a României poate notifica Autorității Bancare Europene situațiile în care:

a) o autoritate competentă nu i-a comunicat informații esențiale;

b) o solicitare de colaborare, în special prin schimb de informații relevante, a fost respinsă sau nu s-a răspuns unei astfel de solicitări într-un termen rezonabil.

Art. 187. - Banca Națională a României, în calitate de autoritate responsabilă cu supravegherea unei instituții de credit, persoană juridică română, controlate de o instituție de credit sau o firmă de investiții-mamă la nivelul Uniunii Europene, contactează, ori de câte ori este posibil, supraveghetorul consolidant dacă îi sunt necesare informații referitoare la implementarea abordărilor și metodologiilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, în Regulamentul (UE) nr.

575/2013 și în reglementările emise în aplicarea acestora, informații pe care respectiva autoritate le-ar putea deține deja.

Art. 188. - (1) Banca Națională a României se consultă cu celelalte autorități responsabile cu supravegherea pe bază individuală și/sau consolidată a instituțiilor de credit, înaintea luării unei decizii care este importantă pentru exercitarea atribuțiilor de supraveghere ale autorităților competente respective. Consultarea are în vedere următoarele elemente:

a) modificări în structura acționariatului, în structura organizatorică, de administrare și conducere a instituțiilor de credit dintr-un grup, care necesită aprobare sau autorizare din partea Băncii Naționale a României;

b) principalele sancțiuni și măsurile excepționale ce urmează a fi luate de Banca Națională a României, inclusiv cele constând în impunerea, potrivit art. 226, a unei cerințe suplimentare de fonduri proprii, precum și în impunerea oricărei limitări în utilizarea abordării avansate de evaluare pentru calculul cerințelor de fonduri proprii pentru acoperirea riscului operațional, potrivit prevederilor art. 312 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1) lit. b), supraveghetorul consolidant trebuie să fie consultat în toate cazurile.

(3) Banca Națională a României poate decide să nu consulte celelalte autorități în cazuri de urgență sau dacă o astfel de consultare poate periclita eficiența deciziilor. În acest caz, Banca Națională a României informează fără întârziere asupra deciziilor luate celelalte autorități competente.

Secțiunea a 3-a

Colaborarea între Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare și atribuțiile acestor autorități la nivel național

Art. 189. - (1) Pentru a pune bazele și pentru a facilita o supraveghere eficientă la nivel național a instituțiilor de credit, firmelor de investiții și a instituțiilor financiare, Banca Națională a României și Autoritatea de Supraveghere Financiară încheie acorduri scrise de coordonare și cooperare.

(2) Aceste acorduri pot prevedea atribuții suplimentare în sarcina supraveghetorului consolidant și pot include proceduri privind procesul decizional.

(3) Banca Națională a României, respectiv Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autorități responsabile cu autorizarea unei instituții de credit, respectiv a unei firme de investiții, care sunt filiale ale unei instituții de credit, persoană juridică română, sau ale unei firme de investiții persoană juridică română, pot să își delege reciproc, pe bază de acord, responsabilitatea de supraveghere individuală a filialei respective. Delegarea responsabilității se face întotdeauna către autoritatea competentă cu supravegherea consolidată.

Art. 190. - Pentru exercitarea atribuțiilor lor de supraveghere pe bază individuală și/sau consolidată în sensul prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora, Banca Națională a României și Autoritatea de Supraveghere Financiară își furnizează, la cerere, toate informațiile relevante și din oficiu toate informațiile esențiale. Prevederile art. 186 se aplică în mod corespunzător.

Art. 191. - (1) Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare se consultă reciproc, înaintea luării unei decizii care este importantă pentru exercitarea atribuțiilor lor

de supraveghere pe bază individuală și/sau consolidată. Consultarea are în vedere următoarele elemente:

a) modificări în structura acționariatului, în structura organizatorică de administrare și conducere a instituțiilor de credit, respectiv a firmelor de investiții dintr-un grup, care necesită aprobare sau autorizare din partea Băncii Naționale a României, respectiv a Autorității de Supraveghere Financiară;

b) principalele sancțiuni și măsurile excepționale ce urmează a fi luate de Banca Națională a României, respectiv de Autoritatea de Supraveghere Financiară, inclusiv cele constând în impunerea, potrivit art. 226, a unei cerințe suplimentare de fonduri proprii, precum și a oricărei limitări în utilizarea abordării avansate de evaluare pentru calculul cerințelor de fonduri proprii pentru acoperirea riscului operațional, potrivit prevederilor art. 312 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) Banca Națională a României sau Comisia Națională a Valorilor Mobiliare poate să nu îndeplinească cerința referitoare la consultarea prealabilă, prevăzută la alin. (1), în cazuri de urgență sau dacă o astfel de consultare poate periclita eficiența deciziilor. În acest caz, se procedează la informarea fără întârziere a celeilalte autorități asupra deciziilor luate.

Art. 192. - Pe lângă obligațiile care le revin în conformitate cu dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență și ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013, Banca Națională a României, în calitate de autoritate responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată a instituțiilor de creditmamă la nivelul României și a instituțiilor de credit, persoane juridice române, controlate de societăți financiare holding-mamă la nivelul României sau de societăți financiare holding mixtemamă la nivelul României, respectiv Autoritatea de Supraveghere Financiară în calitate de autoritate responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată a firmelor de investiții mamă la nivelul României îndeplinesc următoarele atribuții:

a) coordonează, la nivel național, colectarea și diseminarea informațiilor relevante sau esențiale în condițiile desfășurării normale a activității și în situații de urgență;

b) planifică și coordonează activitățile de supraveghere la nivel național, în condițiile desfășurării normale a activității și în situații de urgență, inclusiv în legătură cu activitățile prevăzute la art. 166, colaborând în acest sens.

Art. 193. - abrogat

Secțiunea a 4-a Furnizarea de informații

Art. 194. - (1) Dacă societatea-mamă a uneia sau a mai multor instituții de credit, persoane juridice române, este societate holding cu activitate mixtă, Banca Națională a României solicită societății holding cu activitate mixtă și filialelor acesteia, inclusiv în situația în care sunt situate pe teritoriul unui alt stat membru, direct sau prin intermediul instituțiilor de credit filiale, orice informații care ar putea fi relevante pentru scopul supravegherii instituțiilor de credit, persoane juridice române, filiale ale societății holding cu activitate mixtă.

(2) O societate holding cu activitate mixtă, persoană juridică română, și filialele acesteia, persoane juridice române, trebuie să furnizeze informații de natura celor prevăzute la alin. (1), atât la solicitarea Băncii Naționale a României, în calitate de autoritate responsabilă cu autorizarea și supravegherea unei instituții de credit, persoană juridică română, filială a societății holding cu activitate mixtă, cât și la solicitarea autorității responsabilă cu autorizarea și supravegherea unei instituții de credit dintr-un alt stat membru, filială a societății holding cu activitate mixtă.

Art. 195. - Banca Națională a României poate efectua inspecții, pentru a verifica informațiile furnizate de societățile holding cu activitate mixtă și filialele acestora, direct sau prin intermediul unor terțe persoane împuternicite în acest scop. Dacă societatea holding cu activitate mixtă sau una dintre filialele acesteia este o societate de asigurare poate fi utilizată și procedura prevăzută la art. 202. Dacă societatea holding cu activitate mixtă sau una dintre filialele acesteia au sediul într-un alt stat membru, verificarea informațiilor se efectuează potrivit procedurii prevăzute la art. 203.

Secțiunea a 5-a

Societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte

Art. 196. - (1) Administrarea și/sau conducerea activității unei societăți financiare holding sau a unei societăți financiare holding mixte, persoană juridică română, trebuie să fie asigurată de cel puțin două persoane.

(1¹) Persoanele cărora le sunt încredințate responsabilități de administrare și/sau conducere, în calitate de administratori, directori, membri ai consiliului de supraveghere sau ai directoratului, după caz, trebuie să aibă reputație adecvată și experiență suficientă pentru exercitarea responsabilităților încredințate, cu luarea în considerare a rolului specific al unei societăți financiare holding sau al unei societăți financiare holding mixte.

(2) Societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte, prevăzute la alin. (1), trebuie să notifice Băncii Naționale a României, în calitate de autoritate responsabilă cu exercitarea supravegherii pe bază consolidată, numirea în funcție a persoanelor prevăzute la alin. (1), în condițiile stabilite prin reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Banca Națională a României urmărește în permanență îndeplinirea cerințelor de la alin. (1), dispunând măsurile sau sancțiunile care se impun în caz de nerespectare a acestora, prevăzute la art. 204.

Art. 197. - Dispozițiile Capitolului IV din Titlul II, Partea I, precum și reglementările aplicabile instituțiilor de credit, emise de Banca Națională a României în temeiul prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, se aplică în mod corespunzător și societăților financiare holding persoane juridice române care sunt societăți-mamă ale unor instituții de credit ce sunt supravegheate la nivel consolidat de Banca Națională a României în calitate de autoritate competentă sau de către o autoritate competentă dintr-un alt stat membru, pentru situațiile financiare anuale consolidate.

Art. 197¹. - (1) În cazul în care unei societăți financiare holding mixte, persoană juridică română, îi sunt aplicabile atât prevederile prezentei ordonanțe de urgență, cât și prevederile similare din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 152/2007, cu modificările și completările ulterioare, în special prevederile referitoare la supravegherea respectării cerințelor prudențiale, Banca Națională a României, dacă este desemnată drept supraveghetor consolidant, poate să aplice respectivei societăți financiare holding mixte doar prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 152/2007, cu modificările și completările ulterioare, după consultarea celorlalte autorități competente responsabile cu supravegherea filialelor societății financiare holding mixte.

(2) În cazul în care unei societăți financiare holding mixte, persoană juridică română, îi sunt aplicabile atât prevederile prezentei ordonanțe de urgență, cât și prevederile similare din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (reformată), în

special prevederile referitoare la supravegherea respectării cerințelor prudențiale, Banca Națională a României, dacă este desemnată drept supraveghetor consolidant, poate, în acord cu autoritatea de supraveghere a grupului din sectorul de asigurări, să aplice respectivei societăți financiare holding mixte doar prevederile referitoare la sectorul financiar cel mai important, identificat potrivit prevederilor art. 3 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 152/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 197². - Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, informează Autoritatea Bancară Europeană și Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale, înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1.094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei, cu privire la deciziile luate potrivit prevederilor art. 197¹

Secțiunea a 6-a

Tranzacțiile intra-grup cu societățile holding cu activitate mixtă

Art. 198. - Fără a se aduce atingere prevederilor cuprinse în partea a IV-a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, dacă societatea-mamă a uneia sau mai multor instituții de credit, persoane juridice române, este o societate holding cu activitate mixtă, Banca Națională a României exercită o supraveghere generală a tranzacțiilor dintre respectivele instituții de credit, pe de o parte, și societatea holding cu activitate mixtă și filialele acesteia, pe de altă parte, în condițiile stabilite prin reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

Secțiunea a 7-a

Măsuri de facilitare a supravegherii pe bază consolidată

Art. 199. - Entitățile incluse în aria de cuprindere a consolidării prudențiale, societățile holding cu activitate mixtă și filialele acestora, sau filialele prevăzute la art. 180 alin. (3) trebuie să-și comunice reciproc orice informații care ar putea fi relevante pentru scopurile supravegherii individuale și/sau pe bază consolidată.

Art. 200. - (1) Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă cu supravegherea pe bază consolidată, solicită entităților incluse în aria de cuprindere a consolidării prudențiale, orice informații care ar putea fi relevante pentru scopul supravegherii pe bază consolidată a instituțiilor de credit, persoane juridice române.

(2) Entitățile, persoane juridice române, incluse în aria de cuprindere a consolidării prudențiale a unei instituții de credit, trebuie să furnizeze, la cerere, orice informații care ar putea fi relevante pentru scopurile supravegherii pe bază consolidată exercitate de Banca Națională a României sau de o autoritate competentă dintr-un alt stat membru.

(3) În cazul în care societatea-mamă și oricare dintre filialele acesteia, instituții de credit sau firme de investiții, sunt situate în state membre diferite, iar cel puțin una este o instituție de credit, persoană juridică română, Banca Națională a României comunică, în condiții de reciprocitate, autorităților competente din celelalte state membre toate informațiile relevante care pot permite sau facilita exercitarea supravegherii pe bază consolidată.

(4) În cazul în care societatea-mamă are sediul pe teritoriul unui alt stat membru, iar Banca Națională a României exercită supravegherea pe bază consolidată, aceasta poate cere autorității competente din respectivul stat membru să solicite societății-mamă orice informații care ar putea fi

relevante pentru scopurile supravegherii pe bază consolidată și să le transmită Băncii Naționale a României.

(5) În cazul în care societatea-mamă are sediul în România, iar Banca Națională a României nu exercită supravegherea pe bază consolidată, aceasta din urmă la cererea autorității competente responsabile cu exercitarea supravegherii pe bază consolidată solicită societății-mamă orice informații care ar putea fi relevante pentru scopurile supravegherii pe bază consolidată și le transmite respectivei autorități.

(6) Colectarea și deținerea de informații potrivit dispozițiilor alin. (1), (4) și (5) nu implică în niciun fel obligația pentru Banca Națională a României de a exercita un rol de supraveghere pe bază individuală a societăților financiare holding, a societăților financiare holding mixte, a instituțiilor financiare sau a societăților prestatoare de servicii auxiliare.

Art. 201. - (1) Banca Națională a României comunică autorităților competente din celelalte state membre, în condiții de reciprocitate, informațiile prevăzute la art. 194.

(2) Colectarea și deținerea de informații potrivit alin. (1) nu implică în niciun fel obligația pentru Banca Națională a României de a exercita un rol de supraveghere pe bază individuală a societăților holding cu activitate mixtă, a filialelor acestora care nu sunt instituții de credit sau a filialelor prevăzute la art. 80 alin. (3).

Art. 202. - (1) În cazul în care o instituție de credit, o societate financiară holding, o societate financiară holding mixtă sau o societate holding cu activitate mixtă controlează una sau mai multe filiale, care sunt societăți de asigurare sau alte entități care furnizează servicii de investiții financiare, care sunt supuse autorizării, Banca Națională a României cooperează cu Autoritatea de Supraveghere Financiară, precum și cu autoritățile din alte state membre, responsabile cu supravegherea societăților de asigurare sau a altor entități care furnizează servicii de investiții financiare. Fără a se aduce atingere responsabilităților Băncii Naționale a României, aceasta furnizează celorlalte autorități menționate orice informație care ar facilita îndeplinirea atribuțiilor ce le revin și care ar permite supravegherea activității și a situației financiare generale a entităților pe care le supraveghează.

(2) Informațiile primite de Banca Națională a României în cadrul supravegherii pe bază consolidată precum și orice schimb de informații la care aceasta participă, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, sunt supuse obligației de păstrare a secretului profesional conform dispozițiilor Capitolului V din Titlul III, Partea I.

(3) Banca Națională a României, în calitate de autoritate responsabilă pentru exercitarea supravegherii pe bază consolidată, întocmește liste cuprinzând societățile financiare holding-mamă la nivelul României și societățile financiare holding mixte-mamă la nivelul României, la care se referă prevederile art. 11 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care sunt transmise autorităților competente din celelalte state membre, Autorității Bancare Europene și Comisiei Europene.

Art. 203. - (1) Dacă, în aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și a reglementărilor emise în aplicarea acesteia, precum și a prevederilor Regulamentului (UE) nr. 575/2013, Banca Națională a României dorește, în anumite cazuri, să verifice informațiile privitoare la o instituție de credit, o firmă de investiții, o societate financiară holding, o societate financiară holding mixtă, o instituție financiară, o societate prestatoare de servicii auxiliare, o societate holding cu activitate mixtă, o filială de tipul celor prevăzute la art. 194 sau o filială de tipul celor prevăzute la art. 180 alin. (3), situate într-un alt stat membru, aceasta solicită autorităților competente din respectivul stat membru efectuarea verificării.

(2) Verificarea prevăzută la alin. (1) poate fi efectuată fie de către autoritatea competentă din respectivul stat membru, fie, cu acordul acesteia, de către Banca Națională a României. Banca

Națională a României poate efectua verificarea în mod direct sau prin intermediul unui auditor financiar sau expert împuternicit în acest scop.

(3) Când nu efectuează verificarea ea însăși, Banca Națională a României poate participa la verificarea efectuată de autoritatea competentă din respectivul stat membru.

(4) În cazul în care Banca Națională a României primește o solicitare referitoare la verificarea, pentru aspecte determinate, a informațiilor privind entitățile prevăzute la alin. (1), situate în România, aceasta, în limitele competențelor ce îi revin, fie efectuează verificarea în mod direct, fie permite autorității competente solicitante sau unui auditor financiar sau expert împuternicit să efectueze verificarea. Autoritatea competentă solicitantă poate, dacă nu efectuează verificarea ea însăși, să participe la verificarea efectuată de Banca Națională a României.

Art. 204. - (1) În cazul în care o societate financiară holding, o societate financiară holding mixtă, o societate holding cu activitate mixtă sau persoanele care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a acestora nu se conformează dispozițiilor art. 166-166⁶, ale art. 176-203 și ale reglementărilor sau măsurilor adoptate în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență ori ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013, Banca Națională a României, în calitate de autoritate responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată, poate dispune, în ceea ce privește respectiva societate, următoarele măsuri, prevăzute la lit. a)-c), sau sancțiuni, prevăzute la lit. d)-h):

a) încheierea unui acord cu administratorii sau, după caz, cu membrii directoratului societății, care să cuprindă un program de măsuri de remediere;

b) solicitarea de informații auditorului financiar;

c) dispunerea înlocuirii auditorului financiar de către societate;

d) avertisment scris;

e) suspendarea din funcție a uneia sau a mai multor persoane care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a societății;

f) dispunerea înlocuirii de către societatea financiară holding, societatea financiară holding mixtă sau de către societatea holding cu activitate mixtă, după caz, a persoanei/persoanelor care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a societății;

g) amendă aplicată societății, între 0,05% și 1% din capitalul inițial minim reglementat al instituției, filială a societății financiare holding, societății financiare holding mixte sau a societății holding cu activitate mixtă, supuse supravegherii pe bază consolidată sau individuală;

h) amendă aplicată persoanelor care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a societății, între 1-6 remunerații nete, conform nivelului acestora în luna precedentă datei la care s-a constatat fapta.

(2) Prevederile art. 225 alin. (2)-(6), art. 234 și art. 234¹ se aplică în mod corespunzător.

(3) Pe perioada suspendării din funcție, dispusă de Banca Națională a României, în baza alin. (1) lit. e), se asigură de către societatea financiară holding, societatea financiară holding mixtă, respectiv de către societatea holding cu activitate mixtă desemnarea persoanei/persoanelor care să exercite interimar responsabilități de administrare și/sau conducere, cu respectarea prevederilor art. 196.

Art. 205. – abrogat

Secțiunea a 8-a

Societăți-mamă în state terțe

Art. 206. - (1) În cazul în care o instituție de credit, persoană juridică română, care are drept societate-mamă o instituție de credit, o firmă de investiții, o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă cu sediul într-un stat terț, nu face obiectul supravegherii pe bază

consolidată exercitate de o autoritate competentă dintr-un stat membru, Banca Națională a României verifică dacă instituția de credit respectivă este supusă unei supravegheri pe bază consolidată exercitată de autoritatea competentă din statul terț, echivalentă cu cea guvernată de principiile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.

(2) Verificarea este efectuată la solicitarea societății-mamă sau a oricărei entități reglementate și autorizate într-un stat membru sau din oficiu, de către Banca Națională a României, dacă, potrivit dispozițiilor art. 207, aceasta ar fi autoritatea responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată. Banca Națională a României se consultă cu celelalte autorități competente implicate.

(3) Pentru efectuarea verificării potrivit prevederilor alin. (1), Banca Națională a României are în vedere principiile generale de evaluare a echivalenței supravegherii pe bază consolidată exercitate de autoritățile competente din state terțe asupra instituțiilor de credit având societatea-mamă într-un stat terț, principii elaborate de Comitetul Bancar European la solicitarea Comisiei Europene. Banca Națională a României consultă Autoritatea Bancară Europeană înaintea luării unei decizii.

Art. 207. - (1) În absența unei supravegheri echivalente potrivit art. 206, prevederile referitoare la supravegherea pe bază consolidată cuprinse în prezenta ordonanță de urgență, în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și în reglementările emise în aplicarea acestora se aplică, prin analogie, instituției de credit prevăzute la art. 206 alin. (1) sau Banca Națională a României poate să aplice alte tehnici de supraveghere adecvate pentru atingerea obiectivelor supravegherii pe bază consolidată a instituției de credit.

(2) Banca Națională a României, în situația în care ar fi autoritate competentă cu supravegherea pe bază consolidată decide aplicarea tehnicilor de supraveghere alternative prevăzute la alin. (1), după consultarea cu celelalte autorități competente implicate.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), Banca Națională a României poate solicita constituirea unei societăți financiare holding sau a unei societăți financiare holding mixte, cu sediul central pe teritoriul României sau al altui stat membru, și, în situația în care, după constituirea acesteia, rămâne autoritate competentă cu supravegherea pe bază consolidată, aplică prevederile referitoare la supravegherea pe bază consolidată poziției consolidate a societății financiare holding sau a societății financiare holding mixte respective.

(4) Tehnicile de supraveghere trebuie să permită atingerea obiectivelor supravegherii pe bază consolidată, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, Regulamentului (UE) nr. 575/2013, precum și potrivit reglementărilor emise în aplicarea acestora, și trebuie să fie comunicate celorlalte autorități competente implicate, Autorității Bancare Europene și Comisiei Europene.

CAPITOLUL III

Supravegherea instituțiilor de credit din alte state membre care desfășoară activitate în România

Art. 208. - (1) Supravegherea prudentială a instituțiilor de credit din alte state membre, inclusiv în ceea ce privește activitățile desfășurate pe teritoriul României, în condițiile prevăzute în Capitolul IV din Titlul I, Partea I, se asigură de autoritatea competentă din statul membru de origine, fără a se aduce atingere competențelor Băncii Naționale a României prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu împiedică exercitarea supravegherii pe baze consolidate potrivit prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 209. - (1) abrogat

(2) Măsurile luate de Banca Națională a României față de instituțiile de credit din alte state membre care desfășoară activitate în România nu pot institui un tratament discriminator sau restrictiv pe considerente legate de faptul că instituțiile de credit respective sunt autorizate în alte state membre.

Art. 210. - (1) Pentru supravegherea prudențială a instituțiilor de credit dintr-un alt stat membru, care desfășoară activitate în România, în special printr-o sucursală, Banca Națională a României colaborează cu autoritățile competente din statul membru de origine și din alte state membre în care instituția de credit desfășoară activitate.

(2) În cadrul colaborării prevăzute la alin. (1) se asigură schimbul de informații în condițiile prevăzute la art. 173 alin. (2)-(2³), care se aplică în mod corespunzător.

(2¹) În cazul în care, pe baza informațiilor și a constatărilor autorității competente din statul membru de origine cu privire la **supravegherea lichidității** în legătură cu activitatea desfășurată de sucursala din România, Banca Națională a României consideră că autoritatea competentă din statul membru de origine nu a luat măsuri adecvate, poate adopta, după informarea autorității competente din statul membru de origine și a Autorității Bancare Europene, măsuri adecvate pentru a preveni viitoare încălcări ale dispozițiilor legale, în scopul protejării intereselor deponenților, ale investitorilor și ale altor persoane cărora li se furnizează servicii sau în scopul protejării stabilității sistemului financiar.

(3) Prevederile art. 173 alin. (2⁴)-(3) se aplică în mod corespunzător.

Art. 210¹ – (1) Banca Națională a României poate solicita autorității competente cu supravegherea consolidată, în considerarea atribuțiilor acesteia similare celor prevăzute la art. 181 alin. (1), sau autorităților competente din statul membru de origine să considere sucursala din România a unei instituții de credit dintr-un alt stat membru ca fiind semnificativă.

(2) Solicitarea va specifica motivele pentru care sucursala este considerată semnificativă, având în vedere în special următoarele elemente:

a) cota de piață a sucursalei instituției de credit, în ceea ce privește depozitele, depășește 2% în România;

b) impactul probabil al suspendării sau închiderii operațiunilor din România ale instituției de credit asupra lichidității sistemice și asupra sistemelor de plăți și a celor de compensare și decontare din România;

c) dimensiunea și importanța sucursalei din perspectiva numărului de clienți, în contextul sistemului financiar-bancar din România.

Art. 210² – (1) Banca Națională a României trebuie să depună toate diligențele pentru a ajunge la o decizie comună cu autoritățile competente prevăzute la art. 210¹ alin.(1), cu privire la desemnarea unei sucursale ca fiind semnificativă.

(2) În cazul în care nu se ajunge la o decizie comună în termen de două luni de la primirea solicitării trimise potrivit prevederilor art. 210¹ alin.(1), Banca Națională a României decide, în termen de alte două luni, cu privire la desemnarea sucursalei ca fiind semnificativă. În luarea deciziei, Banca Națională a României va avea în vedere orice opinii și rezerve ale autorității competente cu supravegherea consolidată sau ale autorităților competente din statul membru de origine.

(2¹) abrogat

(2²) abrogat

(2³) abrogat

(3) Deciziile prevăzute la alin.(1) și (2) sunt incluse într-un document care cuprinde motivele pe care se întemeiază și sunt transmise autorităților competente implicate. Deciziile luate potrivit prevederilor de la alin.(1) sunt definitive și opozabile Băncii Naționale a României, care trebuie să le aplice în mod corespunzător.

Art. 210³ – Desemnarea unei sucursale ca fiind semnificativă nu aduce atingere drepturilor și responsabilităților Băncii Naționale a României prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

Art. 210⁴ - Dacă autoritatea competentă dintr-un stat membru de origine nu s-a consultat cu Banca Națională a României cu privire la etapele operaționale de întreprins pentru întocmirea planurilor de redresare privind lichiditatea potrivit reglementărilor emise de Banca Națională a României sau dacă, în urma consultării, Banca Națională a României consideră că etapele operaționale întreprinse de autoritatea competentă din statul membru de origine pentru întocmirea respectivelor planuri de redresare privind lichiditatea nu sunt adecvate, Banca Națională a României poate să sesizeze Autoritatea Bancară Europeană și să îi solicite asistența, potrivit prevederilor art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010.

Art. 211. - (1) Autoritatea competentă din statul membru de origine al unei instituții de credit poate realiza verificarea informațiilor primite potrivit art. 210 alin. (2) la sediul sucursalei din România a instituției de credit. Verificarea la fața locului sau inspecția poate fi realizată direct ori prin intermediul unor terțe persoane împuternicite în acest scop și cu informarea prealabilă a Băncii Naționale a României.

(2) Autoritatea competentă din statul membru de origine **poate solicita Băncii Naționale a României să efectueze inspecții la sediul sucursalei** din România a unei instituții de credit autorizate în statul membru respectiv, caz în care Banca Națională a României procedează la efectuarea acestor inspecții, în mod direct sau prin intermediul unei terțe persoane împuternicite în acest sens. Autoritatea competentă solicitantă poate participa la efectuarea inspecțiilor respective, dacă nu o realizează ea însăși potrivit alin. (1).

(2¹) Banca Națională a României poate efectua, de la caz la caz, după consultarea autorității competente din statul membru de origine, verificări la fața locului și inspecții la sediul sucursalelor înființate pe teritoriul României de instituțiile de credit din alte state membre și poate solicita respectivelor sucursale informații despre activitățile acestora și în scop de supraveghere, pe care le consideră relevante din considerente de stabilitate a sistemului financiar din România.

(2²) **Stabilirea de către autoritatea competentă din statul membru de origine a unui program de supraveghere prudențială nu împiedică efectuarea de către Banca Națională a României, de la caz la caz, a verificărilor la fața locului și a inspecțiilor la sediul sucursalelor** înființate pe teritoriul României de instituțiile de credit din alte state membre în conformitate cu prevederile alin. (2¹).

(2³) Banca Națională a României comunică autorității competente din statul membru de origine informațiile obținute și constatările rezultate în urma verificărilor la fața locului și a inspecțiilor efectuate potrivit alin. (2¹), care sunt relevante pentru **evaluarea riscurilor instituției de credit sau pentru stabilitatea sistemului financiar din România.**

(2⁴) **Verificările la fața locului și inspecțiile la sediul sucursalelor înființate pe teritoriul României de instituțiile de credit din alte state membre se desfășoară potrivit legislației românești.**

(3) abrogat

Supravegherea sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din state terțe

Art. 212. - (1) Pentru supravegherea activității din România a sucursalelor instituțiilor de credit din state terțe, Banca Națională a României cooperează cu autoritățile competente din aceste state. În acest sens, Banca Națională a României încheie acorduri de cooperare cu autoritatea competentă din statul terț de origine al instituției de credit. Prin aceste acorduri se stabilesc cel puțin condițiile în care se realizează schimbul de informații, cu respectarea dispozițiilor privind secretul profesional.

(2) La verificările efectuate la sediul sucursalei din România a instituției de credit din statul terț pot participa și reprezentanți ai autorității competente din statul terț de origine, conform acordurilor de cooperare încheiate de Banca Națională a României cu autoritatea respectivă.

Art. 213. - Dispozițiile art. 164-171 se aplică în mod corespunzător pentru realizarea supravegherii sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din state terțe de către Banca Națională a României.

CAPITOLUL V

Schimbul de informații și secretul profesional

Art. 214. - (1) Membrii consiliului de administrație, salariații Băncii Naționale a României, precum și auditorii financiari sau experții numiți de Banca Națională a României pentru efectuarea de verificări la sediul instituțiilor de credit, potrivit prevederilor art. 170, sunt obligați să păstreze secretul profesional asupra oricărei informații confidențiale de care iau cunoștință în cursul exercitării atribuțiilor lor. Membrii consiliului de administrație și salariații Băncii Naționale a României sunt obligați să păstreze secretul profesional și după încetarea activității în cadrul băncii.

2) Persoanele prevăzute la alin. (1) nu pot divulga informații confidențiale niciunei persoane sau autorități, cu excepția furnizării acestor informații în formă sumară sau agregată, astfel încât instituția de credit să nu poată fi identificată.

(3) Dacă o instituție de credit a fost declarată în faliment sau este supusă lichidării forțate, informațiile confidențiale care nu se referă la terții implicați în acțiuni de salvagardare a instituției de credit pot fi divulgate în cadrul procedurilor civile sau comerciale.

(4) Dispozițiile alin. (1)-(3) nu aduc în niciun fel atingere prevederilor legislației penale potrivit cărora se poate impune divulgarea de informații confidențiale în anumite situații.

Art. 215. - (1) Banca Națională a României poate să schimbe informații cu autoritățile competente din celelalte state membre și să transmită informații Comitetului European pentru Risc Sistemic și Autorității Bancare Europene, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și ale altor acte normative aplicabile instituțiilor de credit, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013, ale prevederilor art. 15 din Regulamentul (UE) nr. 1.092/2010, ale prevederilor art. 31, 35 și 36 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010, precum și ale prevederilor art. 31 și 35 din Regulamentul (UE) nr. 1.095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei.

(2) Informațiile primite de Banca Națională a României potrivit prevederilor alin. (1) sunt supuse cerințelor referitoare la secretul profesional prevăzute la art. 214.

(3) Banca Națională a României poate furniza informații autorităților competente din alte state membre, potrivit dispozițiilor alin. (1), dacă informațiile primite de respectivele autorități sunt supuse unor cerințe de păstrare a secretului profesional similare celor prevăzute la art. 214.

(4) Publicarea de către Banca Națională a României a rezultatelor simulărilor de criză efectuate potrivit prevederilor art. 166 alin. (4) din prezenta ordonanță de urgență sau potrivit prevederilor art. 32 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010 și transmiterea rezultatelor acestor simulări către Autoritatea Bancară Europeană, în vederea publicării de către aceasta a rezultatelor simulărilor de criză efectuate la nivelul Uniunii, nu reprezintă încălcări ale obligației de păstrare a secretului profesional prevăzute la art. 214 alin. (1) din prezenta ordonanță de urgență.

Art. 216. - Banca Națională a României poate utiliza informațiile primite potrivit art. 214 și art. 215 doar în exercitarea atribuțiilor sale de supraveghere a instituțiilor de credit și numai în următoarele situații:

a) examinarea îndeplinirii condițiilor de autorizare a instituțiilor de credit și facilitarea verificării, pe bază individuală și/sau consolidată, a condițiilor de desfășurare a activității instituțiilor de credit, în special cu privire la **lichiditate, solvabilitate, expuneri mari, proceduri administrative și contabile și mecanisme de control intern;**

b) **aplicarea de sancțiuni;**

c) contestarea actelor emise de Banca Națională a României;

d) în cadrul unor proceduri judiciare inițiate în baza prevederilor art. 275 alin. (2) sau a prevederilor altor legi aplicabile instituțiilor de credit.

Art. 217. - (1) Banca Națională a României poate încheia acorduri de colaborare referitoare la schimbul de informații cu autoritățile competente din state terțe sau cu alte autorități ori organisme din state terțe prevăzute la art. 218-220, în condițiile în care informațiile furnizate sunt supuse unor cerințe de păstrare a secretului profesional cel puțin echivalente celor prevăzute la art. 214. Schimbul de informații trebuie să fie circumscris scopului îndeplinirii atribuțiilor de supraveghere ale autorităților sau organismelor menționate.

(2) Informațiile primite de Banca Națională a României de la o autoritate competentă dintr-un alt stat membru nu vor fi furnizate, potrivit prevederilor alin. (1), **decât cu acordul expres al respectivei autorități și, dacă este cazul, doar pentru scopurile pentru care acordul a fost obținut.**

Art. 218. - (1) Banca Națională a României poate să schimbe informații cu:

a) autoritățile responsabile cu supravegherea altor organizații financiare, a societăților de asigurare și a piețelor financiare din România și din celelalte state membre;

a¹) autoritățile sau organismele responsabile cu menținerea stabilității sistemului financiar în statele membre, prin utilizarea reglementărilor macroprudențiale;

a²) autoritățile sau organismele de reorganizare care au ca scop protejarea stabilității sistemului financiar;

a³) sistemele de protecție contractuală sau instituțională astfel cum sunt menționate la art. 113 alin. (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

b) organismele din România și din celelalte state membre, implicate în falimentul și lichidarea instituțiilor de credit, precum și în alte proceduri similare;

c) auditorii financiari, din România și din celelalte state membre, ai instituțiilor de credit, firmelor de investiții, întreprinderilor de asigurare, precum și ai altor instituții financiare.

(2) Autoritățile, organismele și auditorii financiari din România, prevăzuți la alin. (1) pot să schimbe informații cu autorități competente din celelalte state membre.

(3) Schimbul de informații prevăzut la alin. (1) și (2) are în vedere exercitarea atribuțiilor de supraveghere ale Băncii Naționale a României, ale autorităților competente din alte state membre și ale autorităților, organismelor și auditorilor financiari prevăzuți la alin. (1).

(4) Banca Națională a României poate să furnizeze organismelor care administrează scheme de garantare a depozitelor și scheme de compensare a investitorilor, din România și din alte state membre, informații necesare exercitării funcțiilor acestora.

(5) Informațiile primite de autoritățile, organismele și auditorii financiari din România potrivit prevederilor alin. (1) și (3) sunt supuse cerințelor referitoare la secretul profesional prevăzute la art. 214.

(6) Banca Națională a României schimbă informații cu autoritățile, organismele și auditorii financiari din alte state membre, potrivit prevederilor alin. (1) și (3), numai dacă informațiile primite de respectivele autorități, organisme sau de auditorii financiari sunt supuse unor cerințe de păstrare a secretului profesional similare celor prevăzute la art. 214.

(7) Autoritățile, organismele și auditorii financiari din România schimbă informații cu autoritățile competente din alte state membre, potrivit prevederilor alin. (2) și (3), numai dacă informațiile primite de respectivele autorități competente sunt supuse unor cerințe de păstrare a secretului profesional similare celor prevăzute la art. 214.

Art. 219. - (1) Banca Națională a României poate schimba informații cu autorități din România sau din alte state membre, responsabile cu:

a) supravegherea organismelor implicate în falimentul și lichidarea instituțiilor de credit sau în alte proceduri similare;

a¹) sistemele de protecție contractuală sau instituțională, astfel cum sunt menționate la art. 113 alin. (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

b) supravegherea auditorilor financiari ai instituțiilor de credit, ai firmelor de investiții, ai societăților de asigurare și ai altor instituții financiare.

(2) Schimbul de informații prevăzut la alin. (1) se realizează cu respectarea următoarelor condiții:

a) informațiile trebuie să fie destinate îndeplinirii atribuțiilor de supraveghere prevăzute la alin. (1);

b) informațiile primite de autoritățile din România sunt supuse cerințelor referitoare la secretul profesional prevăzute la art. 214, respectiv informațiile primite de autoritățile din alte state membre sunt supuse unor cerințe de păstrare a secretului profesional similare celor prevăzute la art. 214;

c) dacă informațiile provin de la o autoritate competentă dintr-un alt stat membru, ele pot fi furnizate potrivit alin. (1) numai cu acordul expres al acestei autorități și doar în scopurile pentru care acest acord a fost obținut.

(3) Autoritățile din România prevăzute la alin. (1) pot schimba informații cu autoritățile competente din alte state membre, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. (2).

Art. 220. - (1) În scopul întăririi stabilității sistemului financiar, inclusiv integrității acestuia, Banca Națională a României poate schimba informații cu autoritățile sau organismele din România sau din celelalte state membre cu competențe legale în domeniul depistării și investigării încălcărilor legislației privind societățile comerciale.

(2) Schimbul de informații prevăzut la alin. (1) se realizează cu respectarea următoarelor condiții:

a) informațiile trebuie să fie destinate exercitării competențelor prevăzute la alin. (1);

b) informațiile primite de autoritățile sau organismele din România sunt supuse cerințelor referitoare la secretul profesional prevăzute la art. 214, respectiv informațiile primite de autoritățile

sau organismele din alte state membre sunt supuse unor cerințe de păstrare a secretului profesional similare celor prevăzute la art. 214;

c) dacă informațiile provin de la o autoritate competentă dintr-un alt stat membru, ele pot fi furnizate potrivit alin. (1) numai cu acordul expres al acestei autorități și doar în scopurile pentru care acordul a fost obținut, dacă acesta vizează furnizarea de informații doar în anumite scopuri.

(3) Autoritățile sau organismele din România având competențele prevăzute la alin. (1) pot schimba informații cu autoritățile competente din alte state membre, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. (2), inclusiv în situația în care aceste autorități sau organisme desfășoară activitatea de detectare și investigare cu ajutorul unor persoane anume desemnate în acest scop, care nu au calitatea de angajat în sectorul public.

(4) Autoritățile sau organismele din România, prevăzute la alin. (1) comunică autorităților competente care le furnizează informații, numele și responsabilitățile precis determinate ale persoanelor cărora li se transmit respectivele informații.

Art. 221. - Banca Națională a României transmite Autorității Bancare Europene numele autorităților din România care pot primi informații potrivit prevederilor art. 219 și 220.

Art. 222. - (1) În exercitarea atribuțiilor de supraveghere a instituțiilor de credit, Banca Națională a României poate transmite următoarelor autorități și entități informații destinate îndeplinirii atribuțiilor acestora:

a) băncile centrale aparținând Sistemului European al Băncilor Centrale și alte organisme cu funcții similare, în calitate de autorități monetare, dacă aceste informații sunt relevante pentru exercitarea atribuțiilor statutare care le revin, inclusiv coordonarea politicii monetare și furnizarea de lichidități, supravegherea sistemelor de plăți, a sistemelor de compensare și decontare și menținerea stabilității sistemului financiar;

a¹) sistemele de protecție contractuală sau instituțională, astfel cum sunt menționate la art. 113 alin. (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

b) dacă este cazul, altor autorități publice responsabile cu monitorizarea sistemelor de plăți;

c) Comitetului European pentru Risc Sistemic, Autorității Europene de Asigurări și Pensii Ocupaționale (AEAPO), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1.094/2010, precum și Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (AEVMP), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1.095/2010, dacă informațiile sunt relevante pentru exercitarea atribuțiilor lor statutare prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1.092/2010, Regulamentul (UE) nr. 1.094/2010 sau de Regulamentul (UE) nr. 1.095/2010.

(2) Banca Națională a României poate primi informații de la autoritățile prevăzute la alin. (1), în măsura în care îi sunt necesare în situațiile prevăzute la art. 216.

(3) În îndeplinirea atribuțiilor sale în calitate de autoritate monetară și a celor privind monitorizarea sistemelor de plăți, Banca Națională a României poate transmite autorităților competente din celelalte state membre informații pe care acestea le-ar putea solicita în situații similare celor prevăzute la art. 216.

(4) Informațiile primite potrivit prevederilor alin. (2) sunt supuse cerințelor referitoare la secretul profesional prevăzute la art. 214.

(5) Banca Națională a României furnizează informații potrivit prevederilor alin. (1) numai dacă informațiile primite de respectivele autorități sunt supuse unor cerințe de păstrare a secretului profesional similare celor prevăzute la art. 214.

(6) În cazul apariției unei situații de urgență, astfel cum este prevăzută la art. 183 alin. (1), Banca Națională a României transmite, de îndată, informații băncilor centrale aparținând Sistemului European al Băncilor Centrale, dacă aceste informații sunt relevante pentru exercitarea atribuțiilor statutare care le revin, inclusiv coordonarea politicii monetare și furnizarea de lichidități,

supravegherea sistemelor de plăți, a sistemelor de compensare și decontare și menținerea stabilității sistemului financiar, precum și Comitetului European pentru Risc Sistemic, potrivit Regulamentului (UE) nr. 1.092/2010, dacă astfel de informații sunt relevante pentru exercitarea atribuțiilor sale statutare.

Art. 222¹. - (1) Fără a se aduce atingere dispozițiilor art. 214 și 216, Banca Națională a României poate furniza anumite informații departamentelor din administrația centrală responsabile cu legislația în domeniul supravegherii instituțiilor de credit, firmelor de investiții, instituțiilor financiare, serviciilor de investiții financiare și societăților de asigurări, precum și inspectorilor care acționează în numele acestor departamente.

(2) Furnizarea informațiilor prevăzută la alin. (1) poate fi făcută numai pentru scopuri de supraveghere prudentială, de aplicare a măsurilor preventive și a rezoluției instituțiilor de credit aflate în dificultate. Persoanele cărora le sunt furnizate informații potrivit alin. (1) sunt supuse unor cerințe de păstrare a secretului profesional similare celor prevăzute la art. 214.

(3) În cazul apariției unei situații de urgență, astfel cum este prevăzută la art. 183 alin.(1), Banca Națională a României poate furniza informații relevante pentru departamentele prevăzute la alin.(1) din toate statele membre în cauză.

(4) Banca Națională a României poate furniza anumite informații referitoare la supravegherea prudentială a instituțiilor de credit comisiilor de anchetă ale Parlamentului României, Curții de Conturi a României, precum și altor entități din România cu competențe de anchetă, în următoarele condiții:

a) aceste entități au un mandat legal special de investigare sau examinare a activității Băncii Naționale a României de supraveghere și reglementare prudentială a instituțiilor de credit;

b) informațiile sunt necesare strict pentru îndeplinirea mandatului prevăzut la lit. a);

c) persoanele care au acces la informații sunt supuse unor cerințe referitoare la păstrarea secretului profesional cel puțin echivalente celor prevăzute la art. 214;

d) dacă informațiile provin de la autoritățile competente dintr-un alt stat membru, acestea nu pot fi divulgate decât cu acordul expres al autorităților respective și doar în scopurile pentru care acordul a fost obținut.

(5) În măsura în care furnizarea de informații potrivit alin. (4) implică prelucrarea de date cu caracter personal, trebuie respectate prevederile Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 222². - În situațiile prevăzute la art. 222¹, informațiile primite de Banca Națională a României potrivit art. 215 și 218 și cele obținute ca urmare a verificărilor la fața locului sau a inspecțiilor efectuate în condițiile art. 174 alin. (1) nu se divulgă de către aceasta fără acordul expres al autorității competente de la care s-au primit informațiile, respectiv al autorității competente din statul membru în care a fost efectuată o astfel de verificare la fața locului sau inspecție.

Art. 223. - (1) Banca Națională a României poate să furnizeze informațiile la care se referă prevederile art. 214-217 caselor de compensare sau altor structuri similare constituite în conformitate cu prevederile legii în vederea asigurării serviciilor de compensare și decontare pentru orice piață din România, dacă consideră că este necesar să comunice aceste informații în scopul asigurării funcționării corespunzătoare a respectivelor structuri, având în vedere riscurile ca participanții pe piață să nu-și îndeplinească obligațiile de plată.

(2) Informațiile primite potrivit prevederilor alin. (1) sunt supuse cerințelor referitoare la secretul profesional prevăzute la art. 214.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (1), informațiile primite potrivit dispozițiilor art. 215 nu pot fi divulgate de Banca Națională a României fără acordul expres al autorității competente de la care s-au primit.

Art. 223¹. - Prelucrarea datelor cu caracter personal în sensul prezentei ordonanțe de urgență se efectuează în conformitate cu prevederile Legii nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Regulamentului (CE) nr. 45/2001.

CAPITOLUL VI

Cerințe de publicare pentru Banca Națională a României

Art. 224. - (1) Banca Națională a României trebuie să facă publice următoarele informații:

- a) textul legilor și reglementărilor adoptate în domeniul reglementării prudențiale a instituțiilor de credit și al instrucțiunilor și precizărilor emise în aplicarea acestora;
- b) modul de exercitare a opțiunilor prevăzute în legislația comunitară în domeniu;
- c) criteriile generale și metodologiile utilizate pentru analizarea cadrului de administrare, a strategiilor, proceselor și mecanismelor implementate de instituțiile de credit în vederea respectării dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență și ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia și pentru evaluarea riscurilor la care instituțiile de credit sunt sau pot fi expuse;
- d) date statistice agregate privind aspectele principale ale aplicării cadrului legal și de reglementare în domeniul prudențial, inclusiv numărul și natura măsurilor dispuse potrivit prevederilor art. 226, precum și a sancțiunilor și măsurilor sancționatoare aplicate potrivit prevederilor art. 204 și 229.

(2) Informațiile publicate de Banca Națională a României potrivit alin. (1) trebuie să fie suficiente, astfel încât să permită o comparare semnificativă a abordărilor adoptate de autoritățile competente din diferite state membre. Informațiile se publică și sunt accesibile pe pagina de Internet a Băncii Naționale a României și se actualizează periodic.

CAPITOLUL VII

Măsuri, sancțiuni și alte măsuri sancționatoare

Art. 225. – (1) În exercitarea funcțiilor sale, Banca Națională a României este competentă să dispună, față de o instituție de credit, persoană juridică română, sau față de persoanele responsabile, care încalcă dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență, ale reglementărilor sau ale altor acte emise în aplicarea acesteia, referitoare la supraveghere sau la condițiile de desfășurare a activității, ori ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013, măsuri potrivit prevederilor art. 226 și/sau să aplice sancțiuni și măsuri sancționatoare, potrivit prevederilor art. 229.

(2) Banca Națională a României își exercită competențele de supraveghere și de aplicare a măsurilor, sancțiunilor și măsurilor sancționatoare, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia, în oricare din următoarele modalități:

- a) în mod direct;
- b) în colaborare cu alte autorități;
- c) prin delegarea competențelor sale către alte autorități, cu păstrarea responsabilității pentru competențele delegate;
- d) prin sesizarea autorităților judiciare competente.

(3) Sancțiunile și măsurile sancționatoare aplicate potrivit art. 229 trebuie să fie eficace și proporționale cu faptele și deficiențele constatate și să fie de natură a avea un efect descurajant.

(4) La stabilirea tipului sancțiunii sau a măsurii sancționatoare și a cuantumului amenzii, Banca Națională a României are în vedere toate circumstanțele reale și personale relevante ale săvârșirii faptei, inclusiv următoarele aspecte, după caz:

- a) gravitatea și durata faptei;
- b) gradul de vinovăție a persoanei fizice sau juridice responsabile;
- c) soliditatea financiară a persoanei fizice sau juridice responsabile, astfel cum rezultă, de exemplu, din venitul anual al persoanei fizice responsabile sau din cifra de afaceri totală a persoanei juridice responsabile;
- d) importanța profiturilor realizate sau a pierderilor evitate de către persoana fizică sau juridică responsabilă, în beneficiul acesteia, în măsura în care acestea pot fi determinate;
- e) prejudiciile cauzate terților, în măsura în care pot fi determinate;
- f) gradul de cooperare a persoanei fizice sau juridice responsabile cu Banca Națională a României;
- g) încălcările săvârșite anterior de persoana fizică sau juridică responsabilă;
- h) orice consecințe potențial sistemice ale faptei săvârșite.

(5) Banca Națională a României are competența de a colecta toate informațiile necesare și de a efectua toate cercetările necesare în exercitarea funcțiilor sale.

(6) Fără a se aduce atingere prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013, competența prevăzută la alin. (5) include:

- a) competența de a solicita furnizarea tuturor informațiilor necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor care revin Băncii Naționale a României, inclusiv a informațiilor care trebuie furnizate, în scopuri de supraveghere și în scopuri statistice, la intervale regulate și în formatele specificate;
- b) competența de a efectua toate cercetările necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor care revin Băncii Naționale a României, în legătură cu orice persoană fizică sau juridică prevăzută la alin. (7), având domiciliul sau sediul social în România;
- c) competența de a efectua toate inspecțiile necesare la sediile persoanelor juridice menționate la alin. (7) și la sediul oricărei altei entități incluse în supravegherea consolidată pentru care Banca Națională a României este supraveghetor consolidant, cu condiția notificării prealabile a autorităților competente implicate.

(7) În sensul prevederilor alin. (6) lit. a) sunt supuse obligației de furnizare a informațiilor:

- a) instituțiile de credit cu sediul social în România;
- b) societățile financiare holding cu sediul social în România;
- c) societățile financiare holding mixte cu sediul social în România;
- d) societățile financiare holding cu activitate mixtă cu sediul social în România;
- e) persoanele fizice care aparțin entităților menționate la lit. a)-d);
- f) terțele persoane către care entitățile menționate la lit. a)-d) au externalizat anumite funcții operaționale sau activități.

(8) Competența prevăzută la alin. (6) lit. b) include dreptul:

- a) de a solicita prezentarea de documente;
- b) de a examina evidențele și registrele persoanelor menționate la alin. (7) și de a ridica fotocopii sau extrase ale acestor evidențe și registre;
- c) de a obține explicații scrise sau verbale de la orice persoană prevăzută la alin. (7) sau de la reprezentanții ori personalul acesteia;
- d) de a intervieva orice altă persoană, cu consimțământul acesteia, în scopul colectării de informații referitoare la obiectul unei cercetări.

Art. 226. - (1) Banca Națională a României dispune unei instituții de credit, persoană juridică română, să întreprindă, într-un stadiu incipient, demersurile necesare pentru a remedia deficiențele în cazul în care aceasta se află în următoarele situații:

a) instituția de credit nu respectă cerințele prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în reglementările emise în aplicarea acestora;

b) Banca Națională a României dispune de indicii că în următoarele 12 luni este probabil ca instituția de credit să nu se conformeze prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), competențele Băncii Naționale a României le includ pe cele menționate la art. 226 alin. (3) și la art. 226¹.

(3) Pentru scopurile art. 166, art. 166¹ alin. (3)-(4) și art. 166² din prezenta ordonanță de urgență, ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia și ale prevederilor Regulamentului (UE) nr. 575/2013, Banca Națională a României poate să dispună, fără a se limita la acestea, următoarele măsuri:

a) să oblige instituția de credit să dispună de **fonduri proprii la un nivel mai mare** decât cel al cerințelor de fonduri proprii prevăzute în art. 126-126², în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și în reglementările emise în aplicarea acestora, pentru acoperirea riscurilor și acelor elemente ale **riscurilor neacoperite** potrivit prevederilor art. 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

b) să solicite instituției de credit **îmbunătățirea cadrului de administrare**, a strategiilor, proceselor și mecanismelor implementate în vederea respectării dispozițiilor art. 24 și 148;

c) să solicite instituției de credit **să aplice o politică specifică de provizionare** sau un tratament specific al activelor din perspectiva cerințelor de fonduri proprii;

d) să **restricționeze sau să limiteze activitatea**, operațiunile ori rețeaua instituției de credit, inclusiv prin retragerea aprobării acordate pentru înființarea sucursalelor din străinătate, sau să solicite încetarea activităților care implică riscuri excesive la adresa solidității instituției de credit;

e) să solicite instituției de credit reducerea riscurilor aferente operațiunilor, produselor și/sau sistemelor acesteia;

f) să dispună instituției de credit **limitarea componentei variabile a remunerației** la un procentaj din veniturile totale nete, dacă nivelul acesteia nu este în concordanță cu menținerea unei baze de capital sănătoase;

g) să dispună instituției de credit **să utilizeze profiturile nete pentru întărirea fondurilor proprii**;

h) să dispună instituției de credit **înlocuirea persoanelor desemnate să asigure conducerea sucursalelor instituției de credit**;

i) abrogat

j) să limiteze deținerile calificate în entități financiare sau nefinanciare, situație în care instituția de credit este obligată la înstrăinarea acestora;

k) să dispună instituției de credit **prezentarea unui plan de restabilire** a conformității cu cerințele de supraveghere prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și de reglementările emise în aplicarea acestora, care să detalieze demersurile și acțiunile ce vor fi întreprinse în acest sens și care să stabilească termenul de implementare a respectivelor demersuri și acțiuni, precum și îmbunătățirile ulterioare aduse planului de restabilire, în ceea ce privește sfera de aplicare și termenul de implementare;

k¹) să limiteze sau să interzică distribuirea de către instituția de credit a profitului din elemente distribuibile, definite la art. 4 alin. (1) pct. 128 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, către acționarii sau membrii acesteia, și/ori plata de dobândă către deținătorii de instrumente de capital de nivel 1 suplimentar, dacă interdicția nu reprezintă caz de nerambursare pentru instituția de credit;

l) să impună **cerințe de raportare suplimentare sau cu o frecvență sporită, inclusiv de raportare a pozițiilor de capital sau de lichiditate**;

m) să impună **cerințe de lichiditate specifice**, inclusiv restricții în ceea ce privește neconcordanțele între scadențele activelor și datoriilor instituțiilor de credit;

n) să dispună instituției de credit publicarea de informații suplimentare.

(4) Măsura prevăzută la alin. (3) lit. a) este dispusă de Banca Națională a României cu privire la o instituție de credit, persoană juridică română, cel puțin în următoarele situații:

a) instituția de credit nu îndeplinește cerințele prevăzute la art. 24, art. 148 și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora sau cele prevăzute la art. 393 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare;

b) riscurile sau elemente ale acestora nu sunt acoperite de cerințele de fonduri proprii prevăzute la art. 126-126² din prezenta ordonanță de urgență, în reglementările emise în aplicarea acesteia sau în Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

c) aplicarea exclusivă a altor măsuri nu este susceptibilă să conducă la o îmbunătățire satisfăcătoare și în timp util a cadrului de administrare, a strategiilor, a proceselor și a mecanismelor implementate de instituția de credit, persoană juridică română;

d) verificarea realizată potrivit art. 166, care ia în considerare examinarea ajustărilor de valoare efectuate și a provizioanelor constituite pentru pozițiile/portofoliile din cadrul portofoliului de tranzacționare, precum și cea realizată potrivit prevederilor art. 166¹ arată că nerespectarea cerințelor pentru aplicarea abordării respective va conduce cel mai probabil la cerințe de fonduri proprii inadecvate;

e) deși este asigurată respectarea cerințelor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și de reglementările emise în aplicarea acestora, există o probabilitate ridicată ca riscurile la care instituția de credit este expusă să fie subestimate de aceasta;

f) instituția de credit raportează Băncii Naționale a României, conform prevederilor art. 377 alin. (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, că necesarul de fonduri proprii rezultat din simulările de criză depășește în mod semnificativ cerința de fonduri proprii pentru portofoliul de tranzacționare pe bază de corelație.

(5) În scopul determinării nivelului adecvat al fondurilor proprii pe baza verificării și evaluării efectuate conform art. 166, 166¹, 169¹ și 211 din prezenta ordonanță de urgență, precum și conform reglementărilor emise în aplicarea acesteia, Banca Națională a României determină dacă este necesară impunerea unei cerințe suplimentare de fonduri proprii, peste cerința de fonduri proprii pentru acoperirea riscurilor la care instituția de credit este sau ar putea fi expusă, luând în considerare următoarele elemente:

a) aspectele cantitative și calitative ale procesului intern de evaluare al instituției de credit, prevăzut la art. 148;

b) cadrul de administrare, procesele și mecanismele instituției de credit, prevăzute la art. 24;

c) rezultatele verificărilor și evaluărilor efectuate conform art. 166 sau 166¹;

d) evaluarea riscului sistemic.

(6) În scopul determinării nivelului corespunzător al cerințelor de lichiditate pe baza verificării și evaluării realizate potrivit art. 166, 166¹, 169¹ și 211 din prezenta ordonanță de urgență, precum și potrivit reglementărilor emise în aplicarea acesteia, Banca Națională a României evaluează dacă impunerea vreunei cerințe specifice de lichiditate este necesară pentru a acoperi riscurile de lichiditate la care instituția de credit este sau ar putea fi expusă, luând în considerare următoarele:

a) modelul de afaceri al instituției de credit;

b) cadrul de administrare, procesele și mecanismele instituției de credit, prevăzute la art. 24, art. 106-108¹, art. 152¹, art. 162, art. 165-166⁶ din prezenta ordonanță de urgență, precum și în reglementările emise în aplicarea acesteia;

c) rezultatul verificării și evaluării realizate potrivit art. 166;

d) riscul de lichiditate sistemic care amenință integritatea piețelor financiare din România.

(7) În mod special, fără a aduce atingere art. 228 și 229 din prezenta ordonanță de urgență, Banca Națională a României analizează necesitatea aplicării unor sancțiuni sau a altor măsuri, inclusiv a unor cerințe prudențiale, al căror nivel este corelat în general cu diferența dintre poziția lichidității

curente a unei instituții de credit și oricare cerințe de lichiditate și finanțare stabilă definite la nivel național sau la nivelul Uniunii.

(8) Planul de restabilire a conformității cu cerințele de supraveghere prevăzut la alin. (3) lit. k) poate să includă, fără a se limita la acestea, oricare dintre măsurile prevăzute la alin. (3) lit. a)-h) și j) sau o combinație a acestor măsuri și poate fi pus în aplicare dacă Banca Națională a României îl consideră adecvat pentru atingerea scopului stabilit.

(9) Adoptarea măsurilor prevăzute la alin. (3) este supusă dispozițiilor privind schimbul de informații și secretul profesional, potrivit capitolului V din prezentul titlu.

Art. 226¹. - Dispozițiile art. 226 nu aduc atingere prerogativelor Băncii Naționale a României de a aplica sancțiunile și/sau măsurile sancționatoare prevăzute la art. 229.

Art. 227. - abrogat

Art. 228. - (1) Banca Națională a României are competența aplicării sancțiunilor prevăzute la art. 229 alin. (1) și măsurilor sancționatoare prevăzute la art. 229 alin. (2) lit. a) și b) în toate cazurile în care constată că o instituție de credit persoană juridică română și/sau oricare dintre persoanele prevăzute la art. 108 alin. (1) ori persoanele desemnate să asigure conducerea sucursalelor instituției de credit se fac vinovate de următoarele fapte:

a) instituția de credit a obținut autorizație pe baza unor informații false sau prin orice alt mijloc ilegal;

b) instituția de credit nu informează Banca Națională a României cu privire la orice achiziții sau cesiuni de participații în capitalul lor care depășește nivelurile prevăzute la art. 25 alin. (1) și (2), respectiv se situează sub nivelurile prevăzute la art. 27, de care a luat cunoștință, potrivit prevederilor art. 29 alin. (1);

c) instituția de credit, listată pe o piață reglementată, inclusă în lista publicată de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe, potrivit art. 47 din Directiva 2004/39/CE, nu informează Banca Națională a României, cel puțin anual, cu privire la identitatea persoanelor care au dețineri calificate și la nivelul acestor dețineri, potrivit art. 29 alin. (2);

d) instituția de credit nu dispune de cadrul de administrare a activității, solicitat de Banca Națională a României, potrivit prevederilor art. 24;

e) instituția de credit nu raportează sau raportează informații incomplete sau inexacte către Banca Națională a României referitoare la îndeplinirea cerințelor de fonduri proprii prevăzute la art. 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu încălcarea prevederilor art. 99 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

f) instituția de credit nu raportează sau raportează informații incomplete ori inexacte către Banca Națională a României, cu privire la cerințele de fonduri proprii, cu încălcarea prevederilor art. 101 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

g) instituția de credit nu raportează sau raportează informații incomplete ori inexacte către Banca Națională a României, cu privire la o expunere mare, cu încălcarea prevederilor art. 394 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

h) instituția de credit nu raportează sau raportează informații incomplete ori inexacte către Banca Națională a României, cu privire la lichiditate, cu încălcarea prevederilor art. 415 alin. (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

i) instituția de credit nu raportează sau raportează informații incomplete ori inexacte către Banca Națională a României, cu privire la indicatorul efectului de levier, cu încălcarea prevederilor art. 430 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

j) instituția de credit nu deține active lichide potrivit prevederilor art. 412 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, iar fapta are caracter repetat sau continuu;

k) instituția de credit înregistrează o expunere care depășește limitele prevăzute de art. 395 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

l) instituția de credit este expusă riscului de credit al unei poziții din securitizare, fără a îndeplini condițiile prevăzute la art. 405 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

m) instituția de credit nu publică informații sau furnizează informații incomplete ori inexacte către Banca Națională a României, cu încălcarea prevederilor art. 431 alin. (1)-(3) și ale art. 451 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

n) instituția de credit efectuează plăți către deținătorii de instrumente incluse în fondurile proprii, cu încălcarea prevederilor relevante în materie sau în cazurile în care art. 28, 51 și 63 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 interzic efectuarea unor astfel de plăți;

o) instituția de credit permite uneia sau mai multor persoane care încalcă prevederile art. 108 să devină ori să rămână membri ai structurii de conducere;

p) orice încălcări ale prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013, ale reglementărilor emise în aplicarea acestora, respectiv ale regulamentelor de directă aplicare adoptate la nivelul Uniunii Europene în domeniile reglementate de prezenta ordonanță de urgență, în măsura în care aceste fapte nu intră sub incidența prevederilor lit. a)-o);

q) nerespectarea măsurilor dispuse de Banca Națională a României.

(2) În cazurile în care Banca Națională a României constată că o instituție de credit persoană juridică română este găsită răspunzătoare pentru o încălcare gravă a prevederilor Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare, Banca Națională a României poate aplica măsura sancționatorie prevăzută la art. 229 alin. (2) lit. b).

(3) În cazul nerespectării interdicției prevăzute la art. 18¹, Banca Națională a României poate aplica măsura sancționatorie prevăzută la art. 229 alin. (2) lit. b).

Art. 229. - (1) Sancțiunile care pot fi aplicate potrivit prezentei ordonanțe de urgență sunt:

a) avertisment scris;

b) avertisment public prin care se indică persoana fizică, instituția de credit, societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă responsabilă și fapta săvârșită;

c) amendă aplicabilă persoanei juridice, până la 10% din valoarea totală netă a cifrei de afaceri realizată în exercițiul financiar precedent, care include venitul brut constând din dobânzile de încasat și alte venituri similare, venituri din acțiuni și alte titluri cu randament variabil sau fix, precum și comisioanele ori taxele de încasat așa cum sunt prevăzute la art. 316 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; în cazul în care persoana juridică are calitatea de filială a unei societăți-mamă, venitul brut relevant este cel rezultat din situațiile financiare consolidate ale societății-mamă de cel mai înalt rang, din exercițiul financiar precedent;

d) amendă aplicabilă persoanei fizice, până la echivalentul în lei a 5 milioane de euro la cursul de schimb din 17 iulie 2013;

e) retragerea aprobării acordate persoanelor prevăzute la art. 108 alin. (1);

f) amendă până la de două ori valoarea beneficiului obținut prin săvârșirea faptei, dacă acesta poate fi determinat.

(2) Măsurile sancționatoare care pot fi aplicate potrivit prezentei ordonanțe de urgență sunt:

a) ordin de încetare a conduitei ilicite a persoanei fizice sau juridice și de abținere de la repetarea acesteia;

a¹) interzicerea temporară a exercitării unor funcții într-o instituție de credit de către persoanele prevăzute la art. 108 alin. (1) sau de către persoanele desemnate să asigure conducerea sucursalelor instituției de credit, responsabile de săvârșirea faptei;

b) retragerea autorizației acordate instituției de credit, potrivit prevederilor art. 39;

c) suspendarea exercitării drepturilor de vot ale acționarului sau acționarilor responsabili.

(3) Măsurile sancționatoare prevăzute la alin. (2) pot fi aplicate concomitent cu dispunerea de sancțiuni sau independent de acestea.

(4) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. a), b), d), e) și f) și măsura sancționatorie prevăzută la alin. (2) lit. a) se aplică persoanelor cărora le poate fi imputată fapta, întrucât aceasta nu s-ar fi produs dacă persoanele respective și-ar fi exercitat în mod corespunzător responsabilitățile care decurg din îndatoririle funcției lor stabilite conform legislației aplicabile societăților, reglementărilor emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență și cadrului intern de administrare ori, după caz, persoanelor în privința cărora Banca Națională a României constată că acestea nu își desfășoară activitatea în conformitate cu regulile unei practici bancare prudente și sănătoase și/sau că nu mai corespund cerințelor de reputație și competență adecvată naturii, extinderii și complexității activității instituției de credit și responsabilităților încredințate.

Art. 229¹. - Banca Națională a României aplică sancțiunile prevăzute la art. 229 alin. (1) și măsurile sancționatoare prevăzute la art. 229 alin. (2) lit. a) și c) în cazurile în care constată că o persoană fizică ori juridică, o instituție de credit, persoană juridică română, și/sau oricare dintre persoanele prevăzute la art. 108 alin. (1) sau persoanele desemnate să asigure conducerea sucursalelor instituției de credit se fac vinovate de următoarele fapte:

a) achiziționarea, direct sau indirect, a unei dețineri calificate, în sensul prevederilor art. 7 alin. (1) pct. 1¹-1³, cu nerespectarea obligației de notificare prevăzute la art. 25 alin. (1) și (1¹), pe durata evaluării prevăzute la art. 25 sau fără a ține seama de opoziția formulată de Banca Națională a României, potrivit prevederilor art. 26 alin. (2);

b) cedarea, direct sau indirect, a unei dețineri calificate într-o instituție de credit, persoană juridică română, ori reducerea acesteia, astfel încât proporția drepturilor de vot sau a deținerii la capitalul social să se situeze sub nivelurile de 20%, o treime ori de 50% sau astfel încât instituția de credit să nu mai fie o filială, cu nerespectarea obligației de notificare prevăzute la art. 27;

c) efectuarea de operațiuni fictive și fără acoperire reală, în scopul prezentării incorecte a poziției financiare sau expunerii instituției de credit;

d) periclitarea credibilității și/sau viabilității instituției de credit prin administrarea necorespunzătoare a fondurilor.

Art. 230. - (1) În cazul în care persoanele care dețin participații calificate la instituția de credit, persoană juridică română, nu mai îndeplinesc cerințele prevăzute de lege și de reglementările emise în aplicarea acesteia privind calitatea acționariatului unei instituții de credit sau exercită o influență de natură să pericliteze administrarea prudentă a instituției de credit, Banca Națională a României dispune măsurile adecvate pentru încetarea acestei situații. În acest sens, independent de alte măsuri sau sancțiuni care pot fi aplicate instituției de credit ori persoanelor care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a acesteia, Banca Națională a României poate dispune suspendarea exercitării drepturilor de vot aferente acțiunilor deținute de acționarii sau membrii respectivi.

(2) Acționarii față de care s-a dispus măsura prevăzută la alin. (1) nu mai pot achiziționa noi acțiuni ale instituției de credit, persoană juridică română.

(3) Acționarii al căror exercițiu al drepturilor de vot nu este suspendat pot ține adunare generală și pot să ia orice hotărâre de competența acesteia, cu majoritatea prevăzută de lege sau, după caz, de actul constitutiv, majoritatea respectivă fiind raportată în acest caz la totalul capitalului social deținut de acționarii în cauză.

(4) Dacă măsura suspendării drepturilor de vot prevăzută la alin.(1) este aplicată acționarilor reprezentând întregul capital social, Banca Națională a României poate hotărî retragerea autorizației instituției de credit, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 255.

Art. 230¹. - (1) În scopul remedierii unei situații de deteriorare semnificativă a indicatorilor prudențiali și de performanță financiară ai unei instituții de credit, persoană juridică română, sau al prevenirii apariției unei deteriorări semnificative previzibile a acestora, de natură să pericliteze în perspectivă apropiată capacitatea instituției de credit de a respecta cerințele prudențiale, Banca Națională a României este abilitată să adopte următoarele măsuri:

a) să solicite persoanelor care dețin participații calificate să susțină financiar instituția de credit prin majorarea capitalului social;

b) să solicite persoanelor care dețin participații calificate să susțină financiar instituția de credit, prin acordarea de împrumuturi eligibile pentru a fi incluse în calculul fondurilor proprii conform reglementărilor în materie emise de Banca Națională a României și/sau convertirea în acțiuni a unor astfel de împrumuturi;

c) să interzică repartizarea totală sau parțială a profitului pe alte destinații decât cele prevăzute de lege ca fiind obligatorii, până când Banca Națională a României constată remedierea situației financiare a instituției de credit.

(2) Dacă persoanele care dețin participații calificate nu se conformează, în termenele indicate de Banca Națională a României, măsurilor dispuse potrivit prevederilor alin. (1) lit. a) sau b), devin incidente prevederile art. 230 alin. (1) și (3).

(3) În cazul în care s-a dispus suspendarea exercitării drepturilor de vot ale persoanelor care dețin participații calificate, Banca Națională a României revocă măsura numai dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) circumstanțele prevăzute la alin. (1) au încetat să mai existe;

b) prin conduita sa, persoana în cauză nu a exercitat o influență de natură să pericliteze administrarea prudentă a instituției de credit, aprecierea fiind raportată inclusiv, dar fără a se limita la receptivitatea în ceea ce privește îndeplinirea, în termenele indicate, a recomandărilor făcute potrivit prevederilor art. 168, a măsurilor dispuse potrivit prevederilor art. 226 sau, după caz, a prezentului articol;

c) Banca Națională a României nu a dispus între timp, în privința instituției de credit, aplicarea unor instrumente de rezoluție, potrivit legislației în domeniu, ori a unor măsuri de lichidare, conform prevederilor cuprinse în cap. VIII din prezentul titlu.

Art. 231. - (1) abrogat

(2) În cazul aplicării, potrivit art. 229 alin. (2) lit. c), a măsurii sancționatorii privind suspendarea exercitării drepturilor de vot ale acționarului sau acționarilor responsabili pentru săvârșirea faptelor prevăzute la art. 229¹ lit. a), pentru ținerea unei adunări generale a acționarilor sunt aplicabile prevederile art. 230 alin. (3).

(3) Măsura sancționatorie privind suspendarea exercitării drepturilor de vot ale acționarului sau acționarilor responsabili își încetează efectele la data la care achiziționarea unei dețineri calificate ori majorarea acesteia este aprobată în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, cu aplicarea corespunzătoare a procedurii prevăzute la art. 25 alin. (3)-(9).

Art. 231¹ – abrogat

Art. 232. - (1) Persoanele care au achiziționat o participație calificată fără a ține seama de opoziția formulată de Banca Națională a României trebuie să-și vândă, în termen de 3 luni de la data comunicării opoziției, acțiunile aferente participației calificate astfel achiziționate. Dacă după expirarea termenului acțiunile nu au fost vândute, Banca Națională a României dispune instituției de credit, persoană juridică română, anularea acțiunilor respective, emiterea unor noi acțiuni purtând același număr și vânzarea acestora, urmând ca prețul încasat din vânzare să fie consemnat la dispoziția deținătorului inițial, după reținerea cheltuielilor ocazionate de vânzare.

(2) Consiliul de administrație, respectiv directoratul instituției de credit, răspunde de îndeplinirea măsurilor necesare pentru anularea acțiunilor, potrivit alin. (1), și vânzarea acțiunilor nou-emise.

(3) Dacă din lipsă de cumpărători vânzarea nu are loc sau se realizează numai o vânzare parțială a acțiunilor nou-emise, instituția de credit procedează la reducerea capitalului social cu diferența dintre capitalul social înregistrat și cel deținut de acționarii cu drept de vot.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) se aplică în mod corespunzător și în cazul persoanelor care nu s-au conformat obligației de notificare a achiziției unei participații calificate conform prevederilor art. 25 alin. (1) și care, în termenul prevăzut de Banca Națională a României, nu furnizează aceste informații și documentația necesare evaluării prevăzute la art. 26 alin. (1). În acest caz, Banca Națională a României se poate opune achiziției conform prevederilor art. 26 alin. (2).

Art. 233. - (1) Constatarea faptelor descrise în prezentul capitol, care constituie încălcări ale disciplinei bancare, se face de către personalul Băncii Naționale a României, împuternicit în acest sens, pe baza raportărilor făcute de instituția de credit, persoană juridică română, potrivit legii sau la solicitarea expresă a Băncii Naționale a României ori în cursul verificărilor desfășurate la sediile acestora.

(2) Actele cu privire la o instituție de credit, prin care sunt dispuse măsuri sau sunt aplicate sancțiuni și măsuri sancționatoare potrivit prezentului capitol, se emit de către guvernatorul, primviceguvernatorul sau viceguvernatorii Băncii Naționale a României, cu excepția retragerii aprobării acordate persoanelor prevăzute la art. 108 alin. (1), a retragerii autorizației instituției de credit și a suspendării exercitării dreptului de vot al acționarilor/membrilor instituției de credit, a căror aplicare este de competența Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României.

(3) În cazul aplicării sancțiunii și/sau măsurii sancționatoare, actul trebuie să cuprindă cel puțin elementele de identificare a persoanei vinovate, descrierea faptei și a circumstanțelor acesteia, temeiul de drept al aplicării sancțiunii administrative și/sau măsurii sancționatoare și sancțiunea administrativă și/sau măsura sancționatoare aplicată.

Art. 234. - (1) Aplicarea sancțiunilor și măsurilor sancționatorii prevăzute la art. 229 se prescrie în termen de un an de la data **constatării faptei**, dar nu mai mult de 3 ani de la data **săvârșirii faptei**.

(2) Amenzile încasate se fac venit la bugetul de stat.

(3) Aplicarea sancțiunilor nu înlătură răspunderea materială, civilă sau penală, după caz.

(4) Banca Națională a României publică, de îndată, pe website-ul său oficial, sancțiunile aplicate potrivit prevederilor art. 229 alin. (1) care nu au fost contestate în condițiile art. 275 și pe cele în privința cărora contestațiile au fost respinse în mod definitiv, precum și informații privind tipul și natura încălcării săvârșite și identitatea persoanei fizice sau juridice sancționate, după ce aceasta a fost informată cu privire la aplicarea sancțiunii.

(5) Banca Națională a României publică sancțiunile fără a indica identitatea entităților implicate, în oricare dintre următoarele circumstanțe:

a) în situația în care sancțiunea este aplicată unei persoane fizice și, în urma unei evaluări anterioare obligatorii, se dovedește că publicarea datelor cu caracter personal este disproporționată în raport cu fapta sancționată;

b) în situația în care publicarea ar pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o cercetare penală în curs de desfășurare;

c) în situația în care publicarea ar cauza un prejudiciu disproporționat persoanelor implicate.

(6) În cazul în care circumstanțele prevăzute la alin. (5) pot înceta într-un termen rezonabil, Banca Națională a României poate amâna publicarea sancțiunilor până la încetarea circumstanțelor.

(7) Informațiile publicate potrivit alin. (4) sau (5) sunt păstrate de Banca Națională a României pe website-ul său oficial o perioadă de cel puțin 5 ani. Datele cu caracter personal sunt păstrate pe website-ul oficial al Băncii Naționale a României doar cât timp este necesar, cu respectarea prevederilor Legii nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 234¹. - (1) Banca Națională a României informează Autoritatea Bancară Europeană cu privire la toate sancțiunile și interdicțiile permanente aplicate potrivit prevederilor art. 225, 228, 229 și 229¹, precum și cu privire la stadiul procedurii de contestare și rezultatul acesteia. Informațiile primite sunt incluse de Autoritatea Bancară Europeană în baza de date centralizată a sancțiunilor administrative, pe care aceasta o administrează și care poate fi accesată și consultată numai de autoritățile competente din statele membre.

(2) În cazul în care Banca Națională a României evaluează buna reputație a persoanelor care asigură administrarea și sau/conducerea unei instituții de credit, precum și a acționarilor respectivei acesteia, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, Banca Națională a României consultă baza de date centralizată a sancțiunilor, pe care Autoritatea Bancară Europeană o administrează.

(3) În cazul în care au intervenit schimbări cu privire la stadiul procedurii de contestare a sancțiunii ori acestea au fost soluționate în mod definitiv în favoarea contestatarului, Banca Națională a României solicită Autorității Bancare Europene actualizarea sau eliminarea din baza de date a informațiilor comunicate potrivit alin. (1).

Art. 234². - (1) Banca Națională a României stabilește mecanisme eficiente și credibile pentru încurajarea raportării încălcărilor, inclusiv a celor potențiale, ale prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora.

(2) Mecanismele prevăzute la alin. (1) includ cel puțin:

a) proceduri specifice pentru primirea raportărilor privind încălcările, inclusiv cele potențiale, și pentru urmărirea acestora;

b) protecția corespunzătoare pentru angajații instituțiilor de credit care raportează încălcările din cadrul instituțiilor de credit, cel puțin împotriva represaliilor, discriminării sau a oricărui alt tip de tratament inechitabil, aplicate ca urmare a raportării;

c) protecția datelor cu caracter personal atât în privința persoanelor care raportează încălcarea, cât și a celor pretins vinovate de respectiva încălcare, în conformitate cu prevederile Legii nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare;

d) prevederi clare în scopul garantării confidențialității pentru persoana care raportează încălcările din cadrul instituției de credit, cu excepția cazului în care dezvăluirea are loc în contextul unor anchete suplimentare sau al unor proceduri judiciare ulterioare.

(3) Instituțiile de credit trebuie să dispună de proceduri adecvate pentru raportarea internă de către angajați a încălcărilor prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora, prin intermediul unui canal specific independent.

Art. 235. - abrogat

Art. 236. - (1) Dispozițiile prezentului capitol se aplică în mod corespunzător și sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din state terțe.

(2) Faptele de încălcare a legislației speciale în materia acordării de credite ipotecare finanțate din emisiune de obligațiuni ipotecare intră, de asemenea, sub incidența dispozițiilor prezentului capitol, în măsura în care legislația specială nu cuprinde prevederi de sancționare a faptelor respective.

CAPITOLUL VIII

Proceduri speciale

Secțiunea 1

Supravegherea specială

Art. 237. - Art. 239. - abrogate

Secțiunea a 2-a

Administrarea specială

Art. 240 - Art. 240²² – abrogate

Secțiunea a 2¹-a

Măsuri de stabilizare

2¹.1. Dispoziții comune

Art. 240²³ – Art. 240²⁴ – abrogate

2¹.2. Transferul de active și pasive către instituții eligibile

Art. 240²⁵ – Art. 240²⁶. – abrogate

2¹.3. Implicarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar

Art. 240²⁷. – Art. 240²⁸ – abrogate

2¹.4. Transferul de active și pasive către o bancă-punte

Art. 240²⁹. – Art. 240⁴¹ – abrogate

Art. 241. – 254 - abrogate

Secțiunea a 3-a

Lichidarea instituțiilor de credit

Art. 255. - Odată cu retragerea autorizației, Banca Națională a României dispune dizolvarea urmată de lichidare a instituției de credit potrivit prezentei secțiuni sau, dacă instituția de credit se

află în vreuna din situațiile de insolvență prevăzute de legislația specială privind falimentul instituțiilor de credit, sesizează instanța competentă în vederea deschiderii procedurii.

Art. 256. - (1) Lichidarea instituției de credit care nu se află în situație de insolvență, inclusiv a sucursalelor sale din România, din alte state membre sau din state terțe, se realizează cu respectarea legislației românești aplicabile în cazul dizolvării și lichidării societăților comerciale pe acțiuni și a dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Îndeplinirea atribuțiilor privind lichidarea instituției de credit este asigurată de Fondul de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar, denumit în continuare lichidator, atât în cazul în care lichidarea este dispusă conform art. 255, cât și în cazul în care lichidarea are loc la inițiativa acționarilor/membrilor.

Art. 257. - Lichidarea instituției de credit conform dispozițiilor art. 255 sau la inițiativa acționarilor/membrilor nu împiedică declanșarea procedurii falimentului, dacă pe parcursul procesului de lichidare instituția de credit ajunge în una dintre situațiile de insolvență prevăzute de legislația specială privind falimentul instituțiilor de credit.

Art. 258. - (1) Dispozițiile cuprinse în legislația privind falimentul instituțiilor de credit referitoare la atribuțiile lichidatorului, la suportarea cheltuielilor legate de lichidare, la ordinea de stingere a creanțelor, se aplică în mod corespunzător și în cazul lichidării instituției de credit potrivit dispozițiilor prezentei secțiuni.

(2) Cheltuielile efectuate de Fondul de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar ocazionate de desfășurarea activității de lichidare sunt considerate în sensul alin. (1) cheltuieli legate de lichidare.

Art. 259. - (1) În cazul retragerii autorizației unei instituții de credit, persoană juridică română, care desfășoară activitate și pe teritoriul unuia sau mai multor state membre, Banca Națională a României informează fără întârziere, prin orice mijloace disponibile, autoritățile competente din statele membre gazdă asupra hotărârii adoptate, a consecințelor legale și a efectelor pe care le implică aceasta.

(2) Dacă, din considerente de asigurare a protecției deponenților sau din alte considerente de interes public, adoptarea hotărârii nu poate fi întârziată, Banca Națională a României asigură informarea prevăzută la alin. (1) imediat după adoptarea hotărârii.

Art. 260. - (1) Dacă măsura prevăzută la art. 255 vizează o sucursală din România a unei instituții de credit dintr-un stat terț, care mai are sucursale cel puțin într-un alt stat membru, Banca Națională a României, înainte de adoptarea hotărârii, informează toate autoritățile competente din statele membre gazdă în care instituția de credit desfășoară activitate, cu privire la aceasta și a efectelor pe care le implică.

(2) Dacă, din considerente de asigurare a protecției deponenților sau din alte considerente de interes public, adoptarea hotărârii nu poate fi întârziată, Banca Națională a României asigură informarea prevăzută la alin. (1) imediat după adoptarea hotărârii.

(3) Banca Națională a României asigură coordonarea acțiunilor sale cu cele ale autorităților competente din celelalte state membre gazdă. Lichidatorul asigură coordonarea acțiunilor sale cu cele ale lichidatorilor desemnați în statele membre respective.

Art. 261. - (1) În cazul retragerii autorizației unei instituții de credit, persoană juridică română, care desfășoară activitate și pe teritoriul unuia sau mai multor state membre, lichidatorul trebuie să ia de îndată măsurile necesare pentru publicarea unui extras din hotărârea Băncii Naționale a

României privind lichidarea instituției de credit în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și în două ziare de circulație națională pe teritoriul fiecărui stat membru gazdă, în limba oficială a acestuia sau, după caz, într-una din limbile oficiale ale acestuia.

(2) Hotărârea Băncii Naționale a României produce efecte în toate statele membre gazdă, fără altă formalitate și devine efectivă de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I sau de la o dată ulterioară specificată în hotărâre.

(3) Dacă consideră necesar, lichidatorul poate solicita înregistrarea hotărârii Băncii Naționale a României în registrul imobiliar, registrul comerțului sau în orice alt registru public ținut în statele membre gazdă. Dacă legislația unui stat membru gazdă prevede obligativitatea unei asemenea formalități, lichidatorul trebuie să ia toate măsurile pentru îndeplinirea acesteia. Sumele necesare realizării înregistrării sunt considerate cheltuieli aferente lichidării.

Art. 262. - (1) Lichidatorul poate acționa pe teritoriul statelor membre gazdă, în baza unei copii certificate de pe hotărârea Băncii Naționale a României sau în baza unui certificat emis de aceasta, fără altă formalitate.

(2) Lichidatorul poate exercita pe teritoriul statelor membre gazdă toate competențele care îi revin potrivit legii române. El poate să numească alte persoane care să îl sprijine sau să îl reprezinte pe teritoriul acestor state, inclusiv în scopul de a acorda asistență creditorilor instituției de credit pe parcursul lichidării.

(3) În exercitarea competențelor sale, lichidatorul trebuie să respecte legislația statului membru pe teritoriul căreia acționează, în special cu privire la procedurile de valorificare a activelor și la furnizarea de informații angajaților instituției de credit din statul membru respectiv. Lichidatorul nu are dreptul de a utiliza forța pentru îndeplinirea atribuțiilor sale și nici dreptul de a soluționa litigii ori dispute.

Art. 263. - În cazul lichidării unei instituții de credit, persoană juridică română, care desfășoară activitate pe teritoriul unuia sau mai multor state membre, se aplică legislația românească, cu excepțiile prevăzute la art. 266-274.

Art. 264. - (1) Orice creditor al instituției de credit aflate în lichidare, inclusiv autoritățile publice, cu domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social în România sau în alt stat membru, are dreptul de a înainta o declarație de creanțe sau de a formula observații scrise în legătură cu creanțele sale asupra instituției de credit, care se adresează lichidatorului. Declarația de creanțe sau, după caz, observațiile formulate pot fi înaintate în limba oficială ori în limbile oficiale ale statului membru de domiciliu/reședință, după caz, unde are situat sediul social și trebuie să poarte mențiunea "declarație de creanțe", respectiv, "observații privind creanțele", în limba română.

(2) Creanțele creditorilor având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social în afara teritoriului României beneficiază de același tratament și au același rang de preferință ca și creanțele de aceeași natură ale creditorilor având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social pe teritoriul României.

(3) Creditorii care își exercită dreptul prevăzut la alin. (1) trebuie să transmită copii de pe actele care atestă creanțele lor, dacă există, și trebuie să indice natura fiecărei creanțe, data la care a luat naștere și valoarea acesteia, dacă există privilegii, garanții reale și alte asemenea drepturi în legătură cu creanțele respective și să indice care sunt creanțele garantate astfel.

(4) La solicitarea lichidatorului, creditorii trebuie să furnizeze și traducerea în limba română a declarației de creanțe sau, după caz, a observațiilor formulate și a documentelor prezentate.

Art. 265. - (1) Lichidatorul asigură informarea periodică a creditorilor, în modalitatea considerată corespunzătoare, în special cu privire la progresele înregistrate în valorificarea activelor instituției de credit.

(2) Lichidatorul este ținut de obligația de păstrare a secretului profesional, conform dispozițiilor cuprinse în Capitolului V, Titlul III, Partea I.

Art. 266. - Efectele lichidării instituției de credit asupra anumitor contracte și drepturi sunt reglementate astfel:

a) contractele și relațiile de muncă sunt guvernate de legislația statului membru aplicabilă în cazul fiecărui contract de muncă;

b) contractele prin care se dobândește dreptul de folosință sau dreptul de achiziționare a unor bunuri imobile sunt guvernate de legea statului membru pe teritoriul căruia este situat imobilul, potrivit căreia se determină și natura bunului: mobil sau imobil;

c) drepturile asupra bunurilor imobile, a navelor și a aeronavelor, care sunt supuse obligației de înregistrare într-un registru public, sunt guvernate de legea statului membru sub autoritatea căruia este ținut registrul respectiv.

Art. 267. - (1) Deschiderea procedurii de lichidare a instituției de credit nu afectează drepturile reale ale creditorilor sau terțelor părți asupra bunurilor - corporale sau necorporale, mobile sau imobile, individual determinate sau determinate generic - aflate în proprietatea instituției de credit, care, la data intrării în vigoare a hotărârii de lichidare, sunt situate pe teritoriul altor state membre.

(2) Drepturile prevăzute la alin. (1) se referă în special la:

a) dreptul de a vinde sau de a dispune în alt mod de un bun și dreptul de a-i culege fructele, decurgând în special dintr-un contract de gaj sau ipotecă;

b) dreptul de preferință la executarea bunurilor afectate unei garanții, înaintea altor titulari de drepturi asupra bunului;

c) dreptul de urmărire a bunului în mâinile oricui s-ar găsi acesta;

d) dreptul de uzufruct asupra bunului.

(3) Dreptul, înregistrat într-un registru public și opozabil terților, în temeiul căruia poate fi obținut un drept real în sensul alin. (1), este considerat un drept real.

Art. 268. - (1) Deschiderea procedurii de lichidare, în situația în care instituția de credit este parte într-un contract de vânzare-cumpărare a unui bun, în calitate de cumpărător, nu afectează dreptul vânzătorului decurgând dintr-o clauză prin care acesta și-a rezervat dreptul de proprietate până la un anumit termen sau până la îndeplinirea unei condiții, dacă, la data intrării în vigoare a hotărârii de lichidare, bunul este situat pe teritoriul altui stat membru.

(2) Deschiderea procedurii de lichidare, în cazul în care instituția de credit este parte într-un contract de vânzare-cumpărare, în calitate de vânzător, nu poate constitui motiv pentru anularea sau desființarea contractului și nu afectează drepturile cumpărătorului, dacă data intrării în vigoare a hotărârii de lichidare este ulterioară livrării bunului și dacă, la acea dată, bunul era situat pe teritoriul altui stat membru.

Art. 269. - (1) Deschiderea procedurii de lichidare nu afectează drepturile creditorilor de a invoca compensarea legală, atunci când legea aplicabilă contractului permite o asemenea compensare.

(2) În cazul acordurilor de compensare (netting), legea aplicabilă este legea care guvernează contractul, dacă nu se aduce atingere prevederilor referitoare la excluderea anumitor termeni contractuali în cazul intervenției timpurii și a rezoluției și la competențele autorității de rezoluție de

suspendare temporară a drepturilor de încetare, cuprinse în legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.

Art. 270. - Dispozițiile art. 267, 268 și 269 alin. (1) nu împiedică exercitarea de acțiuni în constatarea sau declararea nulității ori în constatarea inopozabilității actelor juridice, potrivit legii române.

Art. 271. - (1) Exercițarea dreptului de proprietate sau a altor drepturi asupra titlurilor de valoare, a căror existență ori transmitere este supusă înregistrării într-un registru, într-un cont sau într-un sistem centralizat de depozitare, ținut ori localizat într-un stat membru este guvernată de legea statului membru respectiv.

(2) Contractele de report și contractele care stau la baza tranzacțiilor desfășurate pe o piață reglementată sunt guvernate de legea aplicabilă contractelor respective, dacă nu sunt încălcate dispozițiile alin. (1) și dacă nu se aduce atingere prevederilor referitoare la excluderea anumitor termeni contractuali în cazul intervenției timpurii și a rezoluției și la competențele autorității de rezoluție de suspendare temporară a drepturilor de încetare, cuprinse în legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.

Art. 272. - Legislația românească cu privire la nulitatea actelor frauduloase încheiate în dauna creditorilor nu este aplicabilă în cazul în care beneficiarul unui asemenea act dovedește că actul, ca întreg, este guvernat de legea altui stat membru și că legea respectivă nu permite nici o modalitate de contestare a actului în speță.

Art. 273. - Validitatea actelor încheiate după deschiderea procedurii lichidării, prin care instituția de credit înstrăinează bunuri imobile, nave ori aeronave supuse înregistrării într-un registru public sau titluri de valoare ori drepturi asupra unor astfel de titluri a căror existență sau transfer este supusă obligației de înregistrare într-un registru, un cont ori un sistem centralizat de depozitare ținut sau localizat într-un alt stat membru, este guvernată de legea statului membru pe teritoriul căruia este situat imobilul respectiv sau, după caz, sub autoritatea căruia este ținut acel registru, cont sau sistem centralizat de depozitare.

Art. 274. - Acțiunile aflate pe rolul instanțelor judecătorești, având ca obiect bunuri sau drepturi de care instituția de credit a fost privată, sunt guvernate de legea statului membru în care se desfășoară procesul.

CAPITOLUL IX

Căi de contestare

Art. 275. - (1) Actele adoptate de Banca Națională a României conform dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora, cu privire la o instituție de credit, inclusiv cele cu privire la persoanele prevăzute la art. 108 alin. (1) ori la persoanele desemnate să asigure conducerea sucursalelor instituției de credit și actele cu privire la acționarii acesteia, pot fi contestate, în termen de 15 zile de la comunicare, la Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, care se pronunță prin hotărâre motivată în termen de 30 de zile de la data sesizării.

(2) Hotărârea consiliului de administrație al Băncii Naționale a României poate fi atacată la Înalta Curte de Casație și Justiție, în termen de 15 zile de la comunicare.

(3) Banca Națională a României este singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, a evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza emiterii actelor sale.

(4) În cazul contestării în instanță a actelor Băncii Naționale a României, instanța judecătorească se pronunță asupra legalității acestor acte.

Art. 276. - Dispozițiile art. 275 se aplică în mod corespunzător și în cazul refuzului nejustificat al Băncii Naționale a României de a se pronunța, în termenele prevăzute de lege, cu privire la o cerere de autorizare care cuprinde toate datele și informațiile cerute potrivit prevederilor legale în vigoare.

Art. 277. - Până la adoptarea unei hotărâri de către consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, potrivit art. 275 alin. (1) sau până la pronunțarea unei hotărâri definitive și irevocabile de către instanța judecătorească, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, executarea actelor emise de Banca Națională a României nu se suspendă.

CAPITOLUL X

Dispoziții aplicabile societăților de servicii de investiții financiare

Art. 278. - (1) Următoarele dispoziții ale prezentei ordonanțe de urgență se aplică în mod corespunzător societăților de servicii de investiții financiare și societăților de administrare a investițiilor care au în obiectul de activitate administrarea portofoliilor individuale de investiții în condițiile prevăzute în articolele care urmează:

- a) secțiunea a 2-a a cap. I din titlul I partea I;
- b) art. 24 și art. 24¹ titlul I, cap. II, secțiunea a 2-a pct. 2.1;
- c) art. 106 din titlul II, cap. I;
- d) art. 121, secțiunile 1-8 și art. 150 alin. (1) lit. b) și c) din secțiunea a 9-a a cap. III din titlul II partea I;
- e) art. 152¹, art. 163-169¹, art. 171, 173, 173², 173⁴, 174 și cap. II și V din titlul III partea I;
- f) art. 210-211, art. 214-229, art. 234-234² din titlul III partea I.

(2) Autorității de Supraveghere Financiară îi sunt aplicabile în mod corespunzător dispozițiile cap. VI din titlul III partea I.

(3) Autoritatea de Supraveghere Financiară stabilește prin reglementări atribuțiile consiliului de administrație și ale directorilor sau, după caz, ale consiliului de supraveghere și ale directoratului unei societăți de servicii de investiții financiare, în vederea respectării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013, precum și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora.

Art. 279. - În aplicarea dispozițiilor art. 278 se au în vedere următoarele:

a) orice referire la o instituție de credit, persoană juridică română, la o instituție de credit-mamă la nivelul României sau la o instituție de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene se consideră a fi făcută la o societate de servicii de investiții financiare, la o firmă de investiții-mamă la nivelul României și, respectiv, la o firmă de investiții-mamă la nivelul Uniunii Europene, cu excepția art. 177 la care numai prima referire a textului la instituții de credit, persoane juridice române, se consideră a fi făcută la societăți de servicii de investiții financiare. Orice referire la Banca Națională a României se consideră a fi făcută la Autoritatea de Supraveghere Financiară;

b) în scopul aplicării dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență în cazul grupurilor din care face parte o societate de servicii de investiții financiare, dar care nu includ o instituție de credit, expresiile «autoritate competentă», «societate financiară holding», «societate financiară holding mixtă», «societate holding cu activitate mixtă» au următoarele semnificații:

1. autoritate competentă - autoritatea competentă, așa cum este aceasta definită la art. 4 alin. (1) pct. 40 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, împuternicită cu supravegherea prudențială a firmelor de investiții;

2. societate financiară holding - o instituție financiară ale cărei filiale sunt în exclusivitate sau în principal firme de investiții sau alte instituții financiare, cel puțin una dintre ele fiind o firmă de investiții, și care nu este o societate financiară holding mixtă;

3. societate holding cu activitate mixtă - o întreprinderemamă, alta decât o societate financiară holding, o firmă de investiții sau o societate financiară holding mixtă, ale cărei filiale includ cel puțin o firmă de investiții;

4. societate financiară holding mixtă - o societate definită conform prevederilor art. 4 alin. (1) pct. 21 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

c) în aplicarea art. 168 alin. (2), trimiterea la prezenta ordonanță de urgență se consideră a fi făcută la Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, și la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital;

d) în aplicarea art. 202 alin. (2) și art. 226 alin. (9), trimiterea la cap. V din titlul III partea I se consideră a fi făcută la art. 7 alin. (2¹) și (2²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 514/2002, cu modificările și completările ulterioare;

e) în aplicarea art. 226 alin. (3) lit. j) și art. 226¹, trimiterea la cap. VIII din titlul III partea I se consideră a fi făcută la titlul IX din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 280. - Pentru scopurile supravegherii pe bază consolidată, orice referință la instituțiile de credit se consideră a fi făcută la instituții de credit sau la firme de investiții, după caz.

Art. 281. - În cazul în care o societate financiară holding mamă la nivelul Uniunii Europene sau o societate financiară holding mixtă-mamă la nivelul Uniunii Europene are ca filiale atât o instituție de credit, cât și o firmă de investiții, prevederile titlului III partea I se aplică atât supravegherii instituțiilor de credit, cât și, după caz, supravegherii societăților de servicii de investiții financiare.

Art. 282. - (1) În cazul în care o instituție de credit are ca societate-mamă o firmă de investiții-mamă la nivelul României, doar firma de investiții este supravegheată pe bază consolidată de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora.

(2) În cazul în care o societate de servicii de investiții financiare are ca societate-mamă o instituție de credit-mamă la nivelul României, doar instituția de credit este supravegheată pe bază consolidată de către Banca Națională a României, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora.

(3) În cazul în care o societate financiară holding are ca filiale cel puțin o instituție de credit, persoană juridică română, și o societate de servicii de investiții financiare, este supusă supravegherii pe bază consolidată de către Banca Națională a României doar instituția de credit, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență și ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia.

Art. 283. - (1) Autoritatea de Supraveghere Financiară asigură cooperarea cu autoritățile competente ale statelor membre pentru îndeplinirea sarcinilor ce decurg din prezenta ordonanță de

urgență, din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și din reglementările emise în aplicarea acestora, în special atunci când serviciile și activitățile de investiții sunt furnizate în baza liberei circulații a serviciilor sau prin înființarea de sucursale.

(2) Supravegherea prudențială a unei firme de investiții din alte state membre este responsabilitatea autorităților competente din statul membru de origine, fără a aduce atingere competențelor Autorității de Supraveghere Financiară prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.

(3) Dispozițiile alin. (2) nu împiedică exercitarea supravegherii pe baze consolidate potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(4) Măsurile luate de Autoritatea de Supraveghere Financiară față de firmele de investiții din alte state membre care desfășoară activitate în România nu pot institui un tratament discriminatoriu sau restrictiv pe considerente legate de faptul că firmele de investiții respective sunt autorizate în alte state membre.

(5) Autoritatea de Supraveghere Financiară emite reglementări în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență și a Regulamentului (UE) nr. 575/2013.

(6) În activitatea lor, societățile de servicii de investiții financiare se supun reglementărilor și măsurilor adoptate de Autoritatea de Supraveghere Financiară emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență, a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și a reglementărilor emise în aplicarea acestora.

Art. 284. - (1) Autoritatea de Supraveghere Financiară este competentă să dispună față de o societate de servicii de investiții financiare sau față de persoanele responsabile, care încalcă dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora sau nu se conformează recomandărilor formulate, măsurile necesare și/sau să aplice sancțiuni, în scopul înlăturării deficiențelor și a cauzelor acestora.

(2) Măsurile ce pot fi dispuse de Autoritatea de Supraveghere Financiară pentru a asigura redresarea, în cel mai scurt timp, a situației entităților prevăzute la alin. (1) sunt cele prevăzute la art. 226, cu aplicarea în mod corespunzător a dispozițiilor art. 227.

(3) În cazurile în care cerințele prudențiale prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în reglementările emise în aplicarea acestora nu sunt respectate sau nu s-a dat curs recomandărilor formulate, Autoritatea de Supraveghere Financiară aplică sancțiuni în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, cu prevederile titlului X din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu prevederile titlului I, cap. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital.

PARTEA A II-A **DISPOZIȚII SPECIFICE**

TITLUL I **BĂNCI**

Art. 285. - Băncile sunt instituții de credit cu vocație universală, care pot desfășura oricare dintre activitățile prevăzute în Secțiunea 1.2. a Capitolului II din Titlul I, Partea I.

Art. 286. - Dispozițiile cu caracter general aplicabile instituțiilor de credit potrivit prezentei ordonanțe de urgență se aplică în totalitate băncilor.

Art. 287. - (1) Băncile, persoane juridice române, se constituie sub formă juridică de societate pe acțiuni în conformitate cu legislația comercială și cu respectarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Băncile, persoane juridice române, nu pot utiliza o denumire specifică unei alte categorii de instituții de credit reglementate de prezenta ordonanță de urgență.

TITLUL II

BĂNCI DE ECONOMISIRE ȘI CREDITARE ÎN DOMENIUL LOCATIV

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 288. - Prezentul Titlu reglementează regimul aplicabil băncilor de economisire și creditare în domeniul locativ, persoane juridice române, ca instituții de credit specializate în finanțarea pe termen lung a domeniului locativ, al căror obiect principal de activitate constă în economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ.

Art. 289. - Dispozițiile cu caracter general aplicabile instituțiilor de credit potrivit prezentei ordonanțe de urgență se aplică în mod corespunzător băncilor de economisire și creditare în domeniul locativ, persoane juridice române, în măsura în care nu se dispune altfel potrivit dispozițiilor cuprinse în prezentul titlu.

Art. 290. – (1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

a) *activități în domeniul locativ* reprezintă:

1. construirea, cumpărarea, reabilitarea, modernizarea, consolidarea sau extinderea imobilelor cu destinație preponderent locativă;

2. cumpărarea, reabilitarea, modernizarea, consolidarea sau extinderea altor imobile decât cele cu destinație preponderent locativă, cu condiția să fie folosite ca spații locative;

3. cumpărarea de terenuri intravilane sau dobândirea drepturilor de concesiune pentru construirea de imobile cu destinație preponderent locativă;

4. cumpărarea de terenuri intravilane sau dobândirea drepturilor de concesiune în scopul construirii altor imobile decât cele cu destinație preponderent locativă, în limita cotei deținute de spațiile locative din totalul construcției poziționate pe teren;

5. viabilizarea unor terenuri trecute în intravilan în scopul promovării construcției cartierelor de locuințe;

6. preluarea unor creanțe legate de realizarea activităților prevăzute la pct. 1-5;

7. construirea de spații comerciale, industriale și social-culturale, dacă acestea sunt legate de construcția de locuințe sau dacă ele contribuie, prin amplasarea lor în zonele de locuit, la aprovizionarea acestora sau la satisfacerea nevoilor de ordin social-cultural;

8. lucrări în domeniul locativ angajate de chiriaș în scopul modernizării locuinței;

b) *client* - persoană fizică sau juridică care încheie cu banca de economisire și creditare în domeniul locativ un contract de economisire și creditare în sistem colectiv pentru domeniul locativ,

prin care dobândește, ca urmare a efectuării depunerilor prevăzute în contract, dreptul legal de a primi un credit la dobânda stabilită potrivit clauzelor contractuale;

c) *contract de economisire și creditare în sistem colectiv pentru domeniul locativ*, denumit în continuare contract de economisire-creditare - angajamentul părților în baza căruia clientul se obligă să economisească o sumă reprezentând suma minimă de economisire, iar banca de economisire și creditare în domeniul locativ se obligă, dacă toate condițiile de repartizare a creditului sunt îndeplinite, să acorde un credit cu dobândă fixă destinat unor activități în domeniul locativ, care reprezintă diferența dintre suma totală contractată și suma economisită incluzând dobânzile și primele acordate clientului;

d) data de repartizare - data pentru care clientul solicită punerea la dispoziție a soldului economisit și a creditului pentru domeniul locativ, ca urmare a confirmării de către bancă a îndeplinirii condițiilor de a fi puse la dispoziția acestuia soldul economisit și creditul pentru domeniul locativ, cu respectarea clauzelor contractuale;

e) *economisire și creditare în sistem colectiv pentru domeniul locativ* - acceptarea de depozite de la clienți și acordarea acestora de credite cu dobândă fixă din sumele acumulate pentru activități în domeniul locativ;

f) *finanțare în baza contractului de economisire-creditare* - creditul cu dobândă fixă obținut de către client în condițiile prevăzute în contractul de economisire-creditare;

g) *finanțare anticipată* - creditul cu dobânda pieței acordat clientului care nu a acumulat încă suma minimă de economisire stabilită de banca de economisire și creditare în domeniul locativ prin contractul de economisire-creditare; acest credit, la care se achită doar dobânda, se transformă în credit cu dobândă fixă în momentul îndeplinirii tuturor condițiilor de repartizare prevăzute în contractul de economisire-creditare;

h) *finanțare intermediară* - creditul cu dobânda pieței acordat clientului care a acumulat suma minimă de economisire stabilită prin contractul de economisire-creditare, dar nu îndeplinește celelalte condiții prevăzute în contractul de economisire-creditare; acest credit, la care se achită doar dobânda, se transformă în credit cu dobândă fixă în momentul îndeplinirii tuturor condițiilor prevăzute în contractul de economisire-creditare;

i) *fond special* - fond constituit de banca de economisire și creditare în domeniul locativ în scopul garantării funcționării sistemului din punctul de vedere al tehnicii de economisire și creditare în sistem colectiv pentru domeniul locativ și al protejării intereselor clienților;

j) *masa de repartizare* - resurse ale băncii de economii pentru domeniul locativ, provenind din depozite, dobânzi aferente, orice alte plăți care majorează soldul economisit, sume rambursate aferente creditelor acordate, prime și dobânzile aferente lor, alte surse atrase exclusiv în scopul finanțării în baza contractului de economisire-creditare, precum și din surse proprii;

k) *raport individual între client și banca de economisire și creditare în domeniul locativ* - raportul dintre aportul bănesc al clientului, calculat pentru fiecare contract de economisire-creditare, și aportul bănesc al băncii de economii pentru domeniul locativ, pe care clientul îl obține prin derularea creditului;

l) *raport colectiv între clienți și banca de economisire și creditare în domeniul locativ* - raportul dintre suma aporturilor bănești ale clienților și aportul bănesc preconizat al băncii de economisire și creditare în domeniul locativ, rezultat din contractele de economisire-creditare al căror proces de economisire a fost încheiat și/sau întrerupt, calculat pe o anumită perioadă;

m) *timp de așteptare* - perioada cuprinsă între data încheierii contractului de economisire-creditare și data la care contractul clientului este repartizat;

n) *tipuri de contracte* - modalități alternative de economisire și creditare în sistem colectiv pentru domeniul locativ, puse la dispoziția clienților de banca de economisire și creditare în domeniul locativ, în funcție de suma contractată, de dobânda și termenele de rambursare aferente

finanțării în baza contractului de economisire-creditare, precum și în funcție de alte criterii stabilite de banca de economisire și creditare în domeniul locativ.

(2) În sensul aplicării dispozițiilor alin. (1) lit. b) și c), clientul are dreptul, dar nu și obligația de a contracta un credit.

(3) În vederea acordării creditului, cele două părți încheie un nou contract, în condițiile stabilite anterior în contractul de economisire-creditare.

Art. 291. - (1) Băncile de economisire și creditare în domeniul locativ, persoane juridice române, se constituie sub formă juridică de societate pe acțiuni în conformitate cu legislația aplicabilă societăților comerciale și cu respectarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Denumirea unei bănci de economisire și creditare în domeniul locativ, persoană juridice română, trebuie să includă sintagma "bancă de economisire și creditare în domeniul locativ" sau o altă expresie care să indice specializarea acesteia în finanțarea domeniului locativ.

Art. 292. - (1) Băncile de economisire și creditare în domeniul locativ pot desfășura, în limita autorizației acordate, următoarele activități:

- a) economisire și creditare în sistem colectiv pentru domeniul locativ;
- b) finanțarea anticipată și finanțarea intermediară, pe baza contractelor de economisire-creditare;
- c) acordarea de credite pentru activități în domeniul locativ, în condițiile prevăzute la alin. (2);
- d) administrarea de portofolii de credite și intermedierea de credite pe contul terților, dacă aceste credite sunt destinate finanțării unor activități în domeniul locativ;
- e) emiterea, cu respectarea dispozițiilor alin. (2), de garanții pentru acele tipuri de credite obținute de o persoană, pe care băncile de economii pentru domeniul locativ le pot acorda;
- f) efectuarea de plasamente în active cu grad de risc de credit scăzut, potrivit reglementărilor Băncii Naționale a României;
- g) acordarea de credite societăților comerciale la care băncile de economii pentru domeniul locativ dețin participații, în condițiile art. 307;
- h) emiterea și gestiunea instrumentelor de plată și de credit;
- i) operațiuni de plăți;
- j) consultanță financiar-bancară;
- k) operațiuni de mandat cu specific financiar-bancar;
- l) alte activități, potrivit dispozițiilor art. 18, în măsura în care acestea susțin realizarea obiectului de activitate.

(2) Totalul creanțelor decurgând din creditele și angajamentele prevăzute la alin. (1) lit. c) și, respectiv, lit. e) nu poate depăși nivelul reglementat de Banca Națională a României din valoarea aferentă finanțărilor în baza contractelor de economisire-creditare și a finanțărilor acordate potrivit alin. (1) lit. b).

(3) Garantarea creanțelor decurgând din creditele acordate potrivit alin. (1) lit. a)-c) se realizează în condițiile prevăzute prin reglementările Băncii Naționale a României.

Art. 293. - Băncile de economisire și creditare în domeniul locativ pot cesiona creanțele decurgând din finanțări în baza contractului de economisire-creditare, inclusiv garanțiile aferente, numai în condițiile în care sumele obținute din cesiune sunt utilizate pentru desfășurarea activității de economisire și creditare în sistem colectiv pentru domeniul locativ și pentru finanțarea anticipată și intermediară.

CAPITOLUL II

Dispoziții specifice privind autorizarea și retragerea autorizației

Art. 294. - Băncile de economisire și creditare în domeniul locativ sunt supuse condițiilor de autorizare aplicabile instituțiilor de credit și condițiilor specifice stabilite prin reglementări de Banca Națională a României, care se referă, fără a fi limitative, la:

- a) condițiile generale de afaceri și condițiile generale ale contractelor de economisire-creditare;
- b) îndeplinirea cerințelor tehnice și de operare specifice;
- c) reglementările proprii ale băncii de economisire și creditare în domeniul locativ privind procedura de derulare simplificată a contractelor de economisire-creditare;
- d) tipurile de contracte propuse a fi puse la dispoziția clienților.

Art. 295. - Banca Națională a României respinge o cerere de autorizare a unei bănci de economisire și creditare în domeniul locativ conform dispozițiilor art. 38 și în cazul în care Condițiile generale de afaceri și/sau Condițiile generale ale contractelor de economisire-creditare propuse:

- a) nu sunt de natură să asigure o derulare corespunzătoare a contractelor de economisire-creditare și, în particular, aceste contracte, considerate individual, nu asigură pe întreaga lor durată un raport individual adecvat între client și banca de economii pentru domeniul locativ;
- b) prevăd vărsăminte ale sumelor economisite, rambursări sau orice alte obligații care întârzie în mod neadecvat repartizarea contractelor de economisire-creditare, duc la prelungirea nejustificată a duratelor contractelor de economisire-creditare sau nu garantează suficient interesele clienților.

Art. 296. - (1) Banca Națională a României poate retrage autorizația acordată unei bănci de economisire și creditare în domeniul locativ, conform dispozițiilor art. 39, inclusiv în situațiile în care:

- a) consideră că interesele clienților nu pot fi suficient protejate prin adoptarea altor măsuri în conformitate cu prezenta ordonanță de urgență;
- b) constată existența unor situații de natura celor prevăzute la art. 295, care justifică retragerea autorizației.

(2) Retragerea autorizației unei bănci de economisire și creditare în domeniul locativ are ca efect declanșarea procedurii de derulare simplificată a contractelor de economisire-creditare.

Art. 297. - (1) Fuziunea și divizarea băncilor de economisire și creditare în domeniul locativ se efectuează conform dispozițiilor cuprinse în Capitolul VII din Titlul I, Partea I, cu respectarea dispozițiilor specifice aplicabile acestei categorii de instituții de credit.

(2) Băncile de economisire și creditare în domeniul locativ pot fuziona numai cu alte bănci de economisire și creditare în domeniul locativ.

CAPITOLUL III

Cerințe specifice de desfășurare a activității

Art. 298. - Băncile de economisire și creditare în domeniul locativ trebuie să elaboreze reglementări proprii privind Condițiile generale de afaceri și Condițiile generale ale contractelor de economisire-creditare, care stau la baza tipurilor de contracte oferite.

Art. 299. - Condițiile generale de afaceri trebuie să cuprindă, fără a fi limitative, următoarele:

a) calcule privind derularea contractelor de economisire-creditare, cu specificarea raportului individual dintre client și banca de economii pentru domeniul locativ și a timpului de așteptare minim, mediu și maxim;

b) procedura de repartizare a contractelor de economisire-creditare, cu indicarea componenței masei de repartizare, a termenelor de repartizare, a modului de evaluare a îndeplinirii condițiilor de repartizare, precum și stabilirea ordinii de repartizare;

c) procedura privind calculul resurselor din masa de repartizare, care, temporar, nu pot fi repartizate, al veniturilor suplimentare din plasamentul acestor resurse, precum și indicarea modului de utilizare a fondului special;

d) modul de calcul al valorii garanției;

e) procedura de restituire a sumelor economisite în cazul rezilierii contractelor de economisire-creditare;

f) o procedură de derulare simplificată a contractelor de economisire-creditare, în interesul clienților, în cazul retragerii autorizației sau al începerii procedurii falimentului;

g) finanțarea investițiilor de viabilizare a unor terenuri trecute în intravilan în scopul promovării construcției cartierelor de locuințe;

h) finanțarea construirii de spații comerciale, industriale și social-culturale, în măsura în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 290 alin. (1) lit. a) pct. 7.

Art. 300. - Condițiile generale ale contractelor de economisire-creditare trebuie să cuprindă următoarele prevederi:

a) valoarea și scadența aporturilor clientului și ale băncii de economisire și creditare în domeniul locativ, precum și consecințele în cazul întâzierii prestațiilor;

b) rata dobânzii practicate la depozite și la creditele acordate;

c) valoarea comisioanelor și a altor cheltuieli care sunt în sarcina clientului;

d) modul de evaluare a îndeplinirii condițiilor de repartizare, stabilirea ordinii de repartizare și condițiile care trebuie îndeplinite pentru plata sumei contractate;

e) modalitățile de garantare și condițiile de rambursare a creditelor, precum și de asigurare împotriva riscului de nerambursare;

f) condițiile în care un contract de economisire-creditare poate fi divizat sau conexasat cu alt contract de economisire-creditare;

g) condițiile în care se majorează sau se reduce suma contractată;

h) condițiile în care pot fi cesionate drepturi derivând din contractul de economisire-creditare;

i) condițiile în care un contract de economisire-creditare poate fi reziliat și consecințele ce rezultă din rezilierea lui sau din procedura de derulare simplificată;

j) condițiile de administrare a conturilor clienților;

k) instanța competentă să soluționeze litigiile.

Art. 301. - (1) Modificările sau completările aduse Condițiilor generale de afaceri și Condițiilor generale ale contractelor de economisire-creditare în ceea ce privește dispozițiile art. 299, cu excepția lit. d), respectiv ale art. 300, cu excepția lit. c), precum și cele aduse Condițiilor generale de afaceri și Condițiilor generale ale contractelor de economisire-creditare, corespunzătoare unor noi tipuri de contracte de economisire-creditare, se supun aprobării prealabile a Băncii Naționale a României.

(2) Banca Națională a României poate solicita băncilor de economisire și creditare în domeniul locativ modificarea Condițiilor generale de afaceri și a Condițiilor generale ale contractelor de economisire-creditare, atunci când se constată că acestea nu pot asigura îndeplinirea obligațiilor ce le revin din contractele de economisire-creditare.

Art. 302. - Oferirea unor noi tipuri de contracte este supusă aprobării Băncii Naționale a României cu cel puțin 3 luni înainte de punerea la dispoziția clienților a acestor contracte și trebuie să fie conforme prevederilor cuprinse în Condițiile generale de afaceri și în Condițiile generale ale contractelor de economisire-creditare aprobate.

Art. 303. - (1) În măsura în care masa de repartizare nu este utilizată pentru finanțări în baza contractelor de economisire-creditare, aceasta poate fi utilizată numai pentru restituirea resurselor atrase și introduse în masa de repartizare și pentru finanțarea anticipată și intermediară.

(2) Masa de repartizare trebuie să fie alocată astfel încât să se asigure o repartizare uniformă a contractelor de economisire-creditare și un timp de așteptare cât mai scurt.

Art. 304. - (1) În cazul contractelor de economisire-creditare încheiate în valută, băncile de economisire și creditare în domeniul locativ au obligația să formeze mase de repartizare separate în valutele în care s-a realizat economisirea. Utilizarea maselor de repartizare astfel constituite se face, în principal, în valuta în care s-a făcut economisirea, băncile de economisire și creditare în domeniul locativ fiind obligate să administreze corespunzător riscul valutar.

(2) În cazuri speciale, pe baza unei cereri motivate, Banca Națională a României poate excepta băncile de economisire și creditare în domeniul locativ de la obligația de a forma mase de repartizare separate, dacă prin aceasta nu se periclitează interesele clienților.

Art. 305. - Băncile de economisire și creditare în domeniul locativ nu se pot angaja să pună la dispoziția clientului suma contractată în vederea creditării la o dată determinată, înainte de repartizarea contractului de economisire-creditare.

Art. 306. - Băncile de economisire și creditare în domeniul locativ alocă anual, înainte de impozitarea profitului în contul fondului special, diferența dintre veniturile realizate ca urmare a plasamentelor temporare efectuate din masa de repartizare neutilizată pentru finanțarea în baza contractelor de economisire-creditare, din cauza neîndeplinirii de către clienți a condițiilor de repartizare, și veniturile care s-ar fi realizat ca urmare a finanțării în baza contractului de economisire-creditare, în limita a 3% din depozitele atrase. Fondul special poate fi lichidat, la sfârșitul anului, în limita părții care depășește 3% din depozitele atrase.

Art. 307. - (1) Băncile de economisire și creditare în domeniul locativ pot deține participații exclusiv la capitalul unor societăți al căror obiect de activitate cuprinde activități în domeniul locativ și care desfășoară preponderent astfel de activități, în limita unei treimi din capitalul social al acestora și cu respectarea dispozițiilor art. 89 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) O participație mai mare este permisă doar la capitalul social al altor bănci de economisire și creditare în domeniul locativ, cu condiția ca totalul participațiilor la astfel de societăți să nu depășească 20% din fondurile proprii ale băncii de economisire și creditare în domeniul locativ.

Art. 308. - (1) În afara atribuțiilor prevăzute de lege, auditorii financiari ai băncilor de economisire și creditare în domeniul locativ au și următoarele obligații speciale:

a) verificarea respectării prevederilor cuprinse în Condițiile generale de afaceri cu privire la procedura de repartizare, scop în care aceștia sunt împuterniciți să aibă acces la documentele băncii de economisire și creditare în domeniul locativ, în măsura în care acestea se referă la procedura de repartizare;

b) verificarea respectării condițiilor prevăzute de normele interne cu privire la plata creditelor și garantarea creanțelor din credite;

c) verificarea respectării reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Auditorul financiar are obligația să informeze Banca Națională a României ori de câte ori constată încălcarea de către banca de economisire și creditare în domeniul locativ a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și/sau a reglementărilor emise în aplicarea acesteia.

(3) Auditorul financiar întocmește la încheierea exercițiului financiar un raport asupra activității de economisire și creditare în sistem colectiv pentru activități în domeniul locativ, pe care îl remite și Băncii Naționale a României.

CAPITOLUL IV

Reglementări și măsuri specifice

Art. 309. - (1) În vederea asigurării condițiilor de executare în mod corespunzător a obligațiilor decurgând din contractele de economisire-creditare și, în particular, pentru garantarea existenței la nivelul băncii de economisire și creditare în domeniul locativ a unor disponibilități suficiente, care să asigure un ritm de repartizare cât mai regulat, Banca Națională a României emite reglementări referitoare la:

a) plasamentul temporar al sumelor acumulate în vederea repartizării, precum și al sumelor deja repartizate, dar al căror vărsământ nu a fost încă solicitat de către clienți;

b) modul de determinare a contractelor de economisire-creditare de valoare mare, precum și:

1. proporția admisă a sumelor din contractele de economisire-creditare de valoare mare în totalul sumelor contractate aferente contractelor de economisire-creditare nerepartizate;

2. proporția admisă a sumelor din contractele de economisire-creditare de valoare mare, încheiate pe parcursul unui an calendaristic, în totalul sumelor contractate aferente contractelor de economisire-creditare încheiate pe parcursul aceluși an;

c) condițiile de acordare a creditelor destinate activităților în domeniul locativ prevăzute la art. 290 alin. (1) lit. a) pct. 7 și proporția admisă a acestor contracte în totalul creditelor acordate de o bancă de economisire și creditare în domeniul locativ, care nu poate depăși procentul de 3%;

d) expunerea maximă admisă față de o societate comercială din categoria celor prevăzute la art. 307 alin. (1), precum și expunerea maximă totală admisă față de astfel de societăți comerciale;

e) proporția admisă a creditelor acordate în baza contractelor de economisire-creditare și garantate cu diferite tipuri de garanții, în totalul creditelor acordate în baza contractelor de economisire-creditare, în cazul în care se consideră necesară o astfel de măsură prudențială;

f) condițiile minime de repartizare a contractelor de economisire-creditare, în particular referitoare la suma minimă de economisire și calculul indicelui de evaluare minim, pentru asigurarea unui raport individual adecvat între client și banca de economii pentru domeniul locativ;

g) modul de constituire, utilizare și lichidare a fondului special.

(2) La calculul proporțiilor admise al contractelor de economisire-creditare de valoare mare, potrivit alin. (1) lit. b), se includ și contractele de economisire-creditare pentru care, în conformitate cu Condițiile generale de afaceri, clienții au vărsat suma minimă de economisire în cursul primului an după încheierea contractului de economisire-creditare.

Art. 310. - (1) Banca Națională a României este împuternicită să ia toate măsurile necesare pentru ca activitățile de economisire și creditare în sistem colectiv pentru domeniul locativ să se desfășoare în conformitate cu Condițiile generale de afaceri și cu Condițiile generale ale contractelor de economisire-creditare, precum și cu celelalte condiții stabilite prin prezenta ordonanță de urgență și prin reglementările emise în aplicarea acesteia.

(2) În situația în care există date certe care conduc la concluzia că o bancă de economisire și creditare în domeniul locativ nu își va putea onora obligațiile, Banca Națională a României poate interzice acesteia, pe o perioadă limitată, încheierea de noi contracte de economisire-creditare.

(3) Dacă situația prevăzută la alin. (2) nu este remediată, Banca Națională a României poate dispune retragerea autorizației și inițierea procedurii de derulare simplificată a contractelor de economisire-creditare.

(4) Prin procedura de derulare simplificată a contractelor de economisire-creditare se urmărește realizarea aporturilor bănești ale clienților și ale băncii de economisire și creditare în domeniul locativ, aferente contractelor de economisire-creditare existente, în sensul protejării intereselor clienților.

CAPITOLUL V

Stimularea economisirii și creditării în sistem colectiv pentru domeniul locativ

Art. 311. - (1) Fiecare persoană fizică client al unei bănci de economisire și creditare în domeniul locativ beneficiază de o primă de stat pentru depunerile anuale efectuate în baza unui contract de economisire-creditare încheiat cu banca respectivă, dacă îndeplinește următoarele condiții cumulative:

a) este cetățean român;

b) are domiciliul în România;

c) anterior solicitării primei de stat își manifestă acordul pentru prelucrarea datelor personale de către reprezentanții autorizați ai băncii și ai Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, în scopul verificărilor necesare pentru stabilirea dreptului la prima de stat și a cuantumului acesteia. În cazul persoanelor minore și al celor puse sub interdicție, acordul pentru prelucrarea datelor personale va fi dat cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare.

(1¹) Verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) se face de către băncile de economisire și creditare în domeniul locativ atât la încheierea contractului de economisire-creditare, cât și la încetarea acestuia, în baza actului de identitate, iar în cazul minorilor, în baza certificatului de naștere și a actului de identitate al unuia dintre părinți sau al reprezentantului legal.

(1²) Sunt îndreptățiți să beneficieze de primă de stat clienții persoane fizice, indiferent de vârstă și de starea civilă. În cazul persoanelor căsătorite, beneficiază de prima de stat fiecare dintre soți, separat, în baza contractului de economisire-creditare încheiat în nume propriu.

(1³) În cazul minorilor, contractul de economisire-creditare se încheie, în numele acestora, prin reprezentanții lor legali, cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare.

(1⁴) Prevederile alin. (1³) se aplică și persoanelor fizice cu capacitate de exercițiu restrânsă sau fără capacitate de exercițiu, cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare. În cazul acestor persoane, dovada utilizării în scop locativ se face de oricare dintre reprezentanții legali ai acestora, în situația în care aceasta este necesară potrivit prezentei ordonanțe de urgență și reglementărilor emise în aplicarea acesteia.

(2) Dreptul la prima de stat se constituie la finele anului calendaristic de economisire, denumit în continuare anul de economisire, în care s-au efectuat depunerile îndreptățite la primă, în temeiul contractului de economisire-creditare.

(3) Prima de stat trebuie solicitată de client până cel târziu la sfârșitul anului calendaristic următor anului de economisire, la banca de economisire și creditare în domeniul locativ cu care a încheiat contractul de economisire-creditare.

(4) Dreptul la prima de stat se prescrie în cazul în care aceasta nu a fost solicitată până la sfârșitul anului calendaristic următor anului de economisire.

Art. 312. - (1) Prima de stat se stabilește la 25% din suma economisită în anul respectiv de către client.

(2) Prima de stat nu poate depăși echivalentul în lei a 250 euro, calculat la rata de schimb leu/euro comunicată de Banca Națională a României pentru ultima zi lucrătoare a anului de economisire.

(3) În cazul în care clientul încheie mai multe contracte de economisire-creditare cu băncile de economisire și creditare în domeniul locativ și primele stabilite depășesc prima maximă admisă pentru anul de economisire, suma primelor trebuie limitată la nivelul prevăzut la alin. (2).

(4) La calculul primei de stat se iau în considerare toate depunerile efectuate de client, cu excepția celor destinate acoperirii costurilor legate de deschiderea, administrarea și încetarea contractului de economisire-creditare.

(5) Clienții băncilor de economisire și creditare în domeniul locativ pot cesiona contractele de economisire-creditare. Cesionarul poate beneficia de prima de stat aferentă depunerilor efectuate de cedent, indiferent de numărul de contracte cesionate și/sau al contractelor încheiate în nume propriu, fără însă ca prin cumularea primelor de stat să poată depăși limita maximă anuală stabilită la alin. (2).

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), în situația în care cesiunea are loc între soț, soție, copiii, precum și părinții soților, cesionarul va beneficia integral de prima de stat aferentă depunerilor cedentului, indiferent de numărul contractelor cesionate, precum și de prima de stat care se cuvine cesionarului în temeiul contractelor încheiate în nume propriu, cu condiția ca cesiunea să aibă ca finalitate accesarea unui credit pentru domeniul locativ.

(7) După încheierea contractului/contractelor de cesiune, pentru anul/anii de economisire următor/următori, titularul poate beneficia de prima de stat în limita plafonului prevăzut la alin. (2).

Art. 313. - abrogat

Art. 314. - (1) În baza datelor transmise de băncile de economisire și creditare în domeniul locativ prevăzute la art. 315¹ alin. (4) Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice fundamentează cuantumul sumelor necesare plății primelor de stat pentru anul de economisire în curs, care se acordă în anul următor.

(2) Prima de stat se alocă de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice și se acordă de acesta după expirarea fiecărui an calendaristic, în termen de maximum 60 de zile de la data înregistrării solicitării transmise de banca de economisire și creditare în domeniul locativ. Prima de stat este virată de banca de economisire și creditare în domeniul locativ în contul clientului, în termen de 15 zile de la acordarea acesteia.

(3) În vederea decontării primelor de stat, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice verifică în bazele de date furnizate de băncile de economisire și creditare în domeniul locativ ca, pentru clienții care încheie mai multe contracte de economisire-creditare, primele de stat stabilite să nu depășească prima maximă admisă pentru anul de economisire.

Art. 315. - (1) Pentru a beneficia în mod constant de prima de stat, contractele de economisire-creditare trebuie să aibă o durată de minimum 5 ani.

(2) Pentru a beneficia în mod efectiv de prima de stat, contractele de economisire-creditare trebuie să îndeplinească, pe lângă condiția prevăzută la alin. (1), și condiția potrivit căreia înainte de expirarea duratei minime de 5 ani soldul sumei economisite să nu fi fost afectat de restituiri totale sau parțiale din sumele economisite.

(3) Pentru a beneficia de prima de stat, după expirarea termenului prevăzut la alin. (1) și îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (2), clienților li se pune la dispoziție soldul economisit, la solicitarea acestora, iar pentru a beneficia de prima de stat aceștia au obligația ca, în termen de maximum 6 luni de la încasarea soldului economisit, să prezinte băncii documentele justificative privind utilizarea în scop locativ a unei sume cel puțin echivalente cu cuantumul primei de stat și a dobânzii aferente acesteia. În cazul în care utilizarea sumei cel puțin echivalente cu cuantumul primei de stat și a dobânzii aferente acesteia în scop locativ nu este dovedită de clienții băncilor de economisire și creditare în domeniul locativ în termenul stabilit, aceasta nu va fi pusă la dispoziție clientului și se va restitui Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), clienții pot solicita acordarea unui credit în domeniul locativ cu finanțare anticipată sau intermediară, anterior împlinirii celor 5 ani.

Art. 315¹. - (1) Băncile de economisire și creditare în domeniul locativ au obligația verificării eligibilității clienților, precum și a documentelor justificative pe care clienții le prezintă pentru a face dovada utilizării primei de stat și a dobânzii aferente acesteia în scop locativ.

(2) Băncile de economisire și creditare în domeniul locativ care stabilesc cuantumul primelor de stat au responsabilitate exclusivă pentru modul de calcul și pentru verificarea documentelor justificative prezentate de clienții care dovedesc utilizarea primei de stat și a dobânzii aferente acesteia în scop locativ.

(3) Anual, până la data de 31 ianuarie, băncile de economisire și creditare în domeniul locativ solicită Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice sumele aferente primei de stat. Solicitarea va fi însoțită de un raport de analiză a eficienței stimulării economisirii și creditării în sistem colectiv pentru domeniul locativ pentru anul precedent, care specifică:

a) numărul de credite contractate în condițiile stabilite anterior în contractul de economisire-creditare, precum și cuantumul acestora;

b) numărul de unități locative pentru care s-au realizat lucrări de reabilitare, modernizare și suprafața aferentă;

c) numărul de unități locative achiziționate cu credite contractate în condițiile stabilite anterior în contractul de economisire-creditare;

d) numărul de unități locative pentru care sumele din contractele de economisire-creditare au reprezentat avans pentru achiziția acestora.

(4) Până la data de 15 mai a fiecărui an calendaristic, băncile de economisire și creditare în domeniul locativ transmit Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice prognoze privind cuantumul primelor de stat pentru anul în curs și următorii 3 ani, însoțite de raportul auditorului independent.

Art. 316. - (1) Clienții care au încasat prima de stat încălcând dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență sau ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia sau care au încasat prima ca urmare a neîndeplinirii condițiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență și de reglementările emise în aplicarea acesteia sunt obligați să restituie băncii cu care au încheiat contract de economisire-creditare atât prima de stat necuvenită, cât și dobânda acumulată aferentă sumelor reprezentând prima de stat necuvenită, din care se scade impozitul pe dobândă, în termen de maximum 60 de zile de la momentul în care au fost notificați de către bancă. Băncile de economisire și creditare în domeniul locativ sunt obligate să restituie Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației

Publice sumele încasate de la clienți în aplicarea prezentului alineat în termen de maximum 30 de zile de la încasarea acestora.

(2) Termenul de 90 de zile, prevăzut la alin. (1), se calculează de la data la care clientul primește de la banca de economisire și creditare în domeniul locativ, notificarea privind încasarea necuvenită a primei de stat.

(3) În cazul contractelor de economisire-creditare încheiate după data de 1 ianuarie 2017, clienții care au încasat prima de stat încălcând dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență sau ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia sunt obligați să restituie, împreună cu prima de stat necuvenită, și dobânda acumulată aferentă sumelor reprezentând prima de stat necuvenită, din care se scade impozitul pe dobândă.

Art. 316¹. - Controlul respectării prevederilor art. 311, 312 și ale art. 314-316 se efectuează de către Ministerul Finanțelor Publice prin aparatul de inspecție economico-financiară, așa cum este definit la art. 3 alin. (1) din Normele metodologice privind înființarea, organizarea și funcționarea inspecției economico-financiare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 101/2012.

Art. 316². - (1) Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice va suspenda acordarea primei de stat pentru un client în situația în care Ministerul Finanțelor Publice și/sau Curtea de Conturi, la sesizarea unei persoane fizice sau juridice, efectuează verificări ce vizează stabilirea legalității acordării primei de stat clientului respectiv, în sensul respectării prevederilor dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență sau ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia, și propun/propune suspendarea.

(2) Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice poate suspenda acordarea primei de stat pentru toți clienții unei bănci de economisire și creditare în domeniul locativ în oricare din următoarele situații:

a) Ministerul Finanțelor Publice și/sau Curtea de Conturi au/a transmis către minister o notificare privind existența unor indicii de nerespectare a legii de către băncile de economisire și creditare în domeniul locativ în procedurile de încheiere și derulare a contractelor de economisire-creditare în situația a mai mult de 20% din clienți;

b) Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, în cadrul activității de verificare a datelor necesare pentru soluționarea solicitării transmise de banca pentru economisire și creditare în domeniul locativ, a constatat că solicitarea pentru minimum 50% din clienți nu întrunește cerințele legale pentru a fi acordată prima de stat.

(3) Suspendarea acordării primei de stat durează până la data:

a) notificării de către Ministerul Finanțelor Publice și/sau Curtea de Conturi a împrejurării că au/a finalizat verificările și nu au/a constatat alte încălcări ale legii sau, după caz, că procedurile în căile de atac împotriva actului Curții de Conturi prin care s-a dispus suspendarea sunt finalizate printr-o hotărâre definitivă a autorității competente prin care se constată legalitatea acordării primei de stat - în cazul prevăzut de alin. (1);

b) la care Ministerul Finanțelor Publice și/sau Curtea de Conturi au/a transmis către minister o notificare prin care precizează, motivat, că nu mai sunt întrunite condițiile suspendării menționate în alin. (2) lit. a);

c) la care Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice constată că au fost remediate de către bancă deficiențele ce au condus la suspendarea acordării primei de stat - în cazul prevăzut de alin. (2) lit. b);

d) comunicării refuzului justificat de acordare a primei de stat, în situația în care se constată încălcări ale prevederilor art. 311, 312 și ale art. 314-316.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (2), acordarea primei de stat va fi reluată, pentru clienții îndreptățiți la aceasta, în cel mult 30 de zile de la data încetării suspendării.

Art. 317. - Procedura de acordare a primei de stat se stabilește de către Ministerul Finanțelor Publice împreună cu Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului prin norme metodologice, aprobate prin ordin comun.

TITLUL III **BĂNCI DE CREDIT IPOTECAR**

Art. 318. - (1) Dispozițiile prezentului Titlu reglementează regimul băncilor de credit ipotecar, persoane juridice române, ca instituții de credit specializate, al căror obiect principal de activitate îl constituie desfășurarea cu titlu profesional a activității de acordare de credite ipotecare pentru investiții imobiliare și atragerea de fonduri rambursabile de la public prin emisiune de obligațiuni ipotecare.

(2) Cu excepția activității de atragere de depozite, băncile de credit ipotecar pot desfășura în limita autorizației acordate, activitățile prevăzute la art. 18, în condițiile în care acestea susțin activitatea de acordare de credite ipotecare și emisiune de obligațiuni ipotecare. Dispozițiile art. 20-22 se aplică în mod corespunzător.

Art. 319. - (1) Băncile de credit ipotecar, persoane juridice române, se constituie sub formă juridică de societate pe acțiuni în conformitate cu legislația aplicabilă societăților comerciale și cu respectarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Denumirea unei bănci de credit ipotecar trebuie să includă sintagma "bancă de credit ipotecar" sau sintagma "bancă ipotecară".

Art. 320. - Dispozițiile cu caracter general aplicabile instituțiilor de credit potrivit prezentei ordonanțe de urgență se aplică în mod corespunzător băncilor de credit ipotecar.

TITLUL IV **INSTITUȚII EMITENTE DE MONEDĂ ELECTRONICĂ -abrogat**

Art. 321 – 332 - abrogate

TITLUL V **ORGANIZAȚII COOPERATISTE DE CREDIT**

CAPITOLUL I **Dispoziții generale**

Secțiunea 1 **Sferă de aplicare și definiții**

Art. 333. - (1) Dispozițiile cuprinse în prezentul titlu se aplică cooperativelor de credit, persoane juridice române și caselor centrale, persoane juridice române, ale cooperativelor de credit la care acestea sunt afiliate, denumite generic, în continuare, organizații cooperatiste de credit.

(2) Dispozițiile cu caracter general cuprinse în Partea I a prezentei ordonanțe de urgență se aplică în totalitate caselor centrale și, dacă nu se dispune altfel potrivit prezentului titlu, cooperativelor de credit afiliate la acestea.

(3) La nivelul rețelei constituite din casa centrală și cooperativele de credit afiliate, trebuie să fie respectate cerințele cuprinse în Capitolele III și V din Titlul II, Partea I, în condițiile prevăzute la art. 384.

Art. 334. - În înțelesul prezentului titlu termenii și expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

a) cooperativă de credit - instituția de credit constituită ca o asociație autonomă de persoane fizice unite voluntar în scopul îndeplinirii nevoilor și aspirațiilor lor comune de ordin economic, social și cultural, a cărei activitate se desfășoară, cu precădere, pe principiul într-ajutorării membrilor cooperatori;

b) casa centrală a cooperativelor de credit - instituția de credit constituită prin asocierea de cooperative de credit, în scopul gestionării intereselor lor comune, urmării centralizate a respectării dispozițiilor legale și a reglementărilor-cadru, aplicabile tuturor cooperativelor de credit afiliate, prin exercitarea supravegherii și a controlului administrativ, tehnic și financiar asupra organizării și funcționării acestora, denumită în continuare casa centrală;

c) afiliată la o casă centrală - cooperativa de credit care a subscris și a vărsat la capitalul social al casei centrale cel puțin numărul de părți sociale stabilit în actul constitutiv al casei centrale și care se subordonează acesteia potrivit dispozițiilor prezentului titlu și condițiilor de afiliere stabilite de casa centrală;

d) act constitutiv-cadru - îndrumarul cu caracter obligatoriu privind înființarea, organizarea și funcționarea cooperativelor de credit afiliate la o casă centrală, elaborat de aceasta și aprobat de Banca Națională a României, care cuprinde prevederile minime pentru întocmirea actelor constitutive ale cooperativelor de credit afiliate, precum și regulamentul de organizare și funcționare a rețelei;

e) reglementări-cadru - regulamente, norme și instrucțiuni emise de o casă centrală în exercitarea atribuțiilor sale prevăzute de lege, obligatorii pentru toate cooperativele de credit afiliate la aceasta, în vederea desfășurării activității în cadrul rețelei cooperatiste, în mod unitar și în conformitate cu cerințele legii și ale reglementărilor Băncii Naționale a României emise în aplicarea acesteia;

f) rețea cooperatistă - ansamblul format din casa centrală și cooperativele de credit afiliate la aceasta.

Secțiunea a 2-a Principii generale

Art. 335. - (1) Organizațiile cooperatiste de credit, persoane juridice române, sunt asociații autonome, apolitice și neguvernamentale, care desfășoară activități specifice instituțiilor de credit, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, în scopul într-ajutorării membrilor acestora.

(2) Activitatea în cadrul unei rețele cooperatiste se desfășoară preponderent și cu prioritate în interesul membrilor cooperatori, respectiv al organizațiilor cooperatiste de credit afiliate la casa centrală.

Art. 336. - (1) Organizațiile cooperatiste de credit, persoane juridice române, se pot organiza și funcționa doar sub forma cooperativelor de credit și a casei centrale la care acestea sunt afiliate.

(2) Afilierea la o casă centrală este obligatorie. Condițiile și procedura de afiliere se stabilesc prin actul constitutiv al casei centrale.

Art. 337. - (1) Casă centrală a cooperativelor de credit asigură promovarea intereselor cooperativelor de credit afiliate, având următoarele atribuții principale:

a) reprezentarea intereselor comune economice, financiare, juridice, social-culturale ale cooperativelor de credit afiliate, în fața Băncii Naționale a României, a instituțiilor publice și a instanțelor judecătorești;

b) urmărirea și asigurarea coeziunii și bunei funcționări a întregii rețele, scop în care casa centrală întreprinde toate măsurile necesare pentru a garanta lichiditatea și adecvarea capitalului la riscuri la nivelul fiecărei organizații cooperatiste de credit și al rețelei în ansamblul său, inclusiv, dacă este cazul, prin acordarea de asistență financiară cooperativelor de credit afiliate;

c) emiterea actului constitutiv-cadru și a altor reglementări-cadru pentru organizarea activității în cadrul rețelei;

d) supravegherea cooperativelor de credit afiliate, în ceea ce privește respectarea de către acestea a dispozițiilor legii și reglementărilor emise de Banca Națională a României, a actului constitutiv-cadru și a reglementărilor-cadru ale casei centrale și exercitarea controlului administrativ, tehnic și financiar asupra organizării și administrării acestora;

e) garantarea în întregime a obligațiilor cooperativelor de credit afiliate, sens în care dispune măsurile necesare pentru asigurarea plății de către acestea a contribuțiilor stabilite;

f) lichidarea cooperativelor de credit afiliate;

g) raportarea, în conformitate cu reglementările în vigoare, a datelor și informațiilor solicitate de Banca Națională a României;

h) informarea cooperativelor de credit afiliate despre reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență și emiterea de reglementări-cadru pentru asigurarea respectării cerințelor acestora la nivelul întregii rețele;

i) asigurarea gestionării resurselor disponibile din rețea;

j) asigurarea decontării operațiunilor de încasări și plăți între cooperativele de credit afiliate și a operațiunilor de încasări și plăți ale propriei rețele în relația cu trezoreria statului și cu celelalte instituții de credit, prin contul curent deschis la Banca Națională a României;

k) instruirea personalului și organizarea de acțiuni cu caracter social-cultural de interes comun.

(2) În vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice, casa centrală poate face recomandări și poate dispune măsuri față de cooperativele de credit afiliate sau poate propune Băncii Naționale a României aplicarea de sancțiuni, în condițiile prezentului titlu.

CAPITOLUL II

Autorizarea organizațiilor cooperatiste de credit

Secțiunea 1

Autorizarea cooperativelor de credit și retragerea autorizației

Art. 338. - (1) Autorizarea cooperativelor de credit se realizează în condițiile aplicabile instituțiilor de credit prevăzute în cap. II din titlul I partea I, cu excepția art. 11 și 17, ale căror

prevederi nu se aplică la nivelul cooperativelor de credit din rețea, dacă sunt îndeplinite la nivelul rețelei cooperatiste condițiile prevăzute la art. 10 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) Cooperativele de credit care se constituie și se afiliază la o casă centrală deja autorizată, pot fi autorizate de Banca Națională a României numai pe baza acordului de afiliere acordat de casa centrală respectivă.

(3) Cooperativele de credit care se constituie simultan cu casa centrală se autorizează în condițiile prevăzute în Secțiunea a 2-a a prezentului capitol.

Art. 339. - Banca Națională a României poate stabili un nivel minim al capitalului inițial pentru cooperativele de credit, cu aplicarea în mod corespunzător a cerinței prevăzute la art. 93 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Art. 340. - (1) Cooperativele de credit pot desfășura, în limita autorizației acordate, activitățile prevăzute în Secțiunea 1 a Capitolului II din Titlul I, Partea I, cu excepția celor prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. c), g) pct. 1), 3) și 4), h), j)-m), o) și p), în condițiile prevăzute de dispozițiile care urmează.

(2) Cooperativele de credit pot să atragă depozite sau alte fonduri rambursabile de la membrii acestora, precum și de la persoane fizice, juridice ori alte entități, care domiciliază, au reședința sau locul de muncă, respectiv au sediul social și desfășoară activitate, în raza teritorială de operare a cooperativei de credit.

(3) Cooperativele de credit pot să acorde credite:

a) membrilor acestora, cu prioritate;

b) persoanelor fizice, persoanelor juridice ori altor entități fără personalitate juridică, ce domiciliază, au reședința sau locul de muncă, respectiv au sediul social și desfășoară activitate, în raza teritorială de operare a cooperativei de credit, la un nivel care să nu poate depăși 25% din activele cooperativei de credit.

(4) Cooperativele de credit pot să deruleze credite, în numele și pe contul statului, din surse puse la dispoziție, destinate persoanelor prevăzute la alin. (3) și/sau destinate finanțării unor proiecte de dezvoltare/reabilitare a activităților economice și sociale din raza teritorială de operare a cooperativei de credit.

Art. 341. - Cooperativele de credit nu pot emite obligațiuni. Acestea se pot finanța din împrumuturi inter-cooperatiste sau de la alte instituții de credit, în condițiile respectării dispozițiilor art. 337 alin. (1) lit. i).

Art. 342. - Banca Națională a României poate retrage autorizația unei cooperative de credit, conform dispozițiilor art. 39, și la cererea fundamentată a casei centrale la care respectiva cooperativă de credit este afiliată, dacă aceasta constată existența unuia din motivele prevăzute la articolul menționat sau cooperativa de credit se află în stare de insolvență, definită conform legislației în materia insolvenței instituțiilor de credit.

Art. 343. - Deosebit de alte motive pentru încetarea valabilității autorizației, autorizația unei cooperative încetează să mai producă efecte de la data la care autorizația casei centrale a fost retrasă sau și-a încetat valabilitatea conform art. 40 alin. (1) și art. 41 alin. (1) lit. b) și c).

Art. 344. - Hotărârea Băncii Naționale a României de retragere a autorizației unei cooperative de credit se comunică în scris atât cooperativei de credit, cât și casei centrale la care aceasta este afiliată.

Secțiunea a 2-a

Autorizarea casei centrale și retragerea autorizației

Art. 345. - (1) Casele centrale se autorizează, în mod colectiv, împreună cu toate cooperativele de credit din rețea propuse a se constitui, în condițiile prevăzute în Capitolul III din Titlul I, Partea I.

(2) Banca Națională a României acordă autorizație casei centrale și cooperativelor de credit dintr-o rețea, numai dacă cerințele prevăzute de ordonanța de urgență și de reglementările emise în aplicarea acesteia sunt îndeplinite la nivelul casei centrale și a fiecărei cooperative de credit afiliate, precum și la nivelul întregii rețele cooperatiste.

(3) În aplicarea alin. (2), îndeplinirea cerințelor prevăzute în Secțiunea 1 a Capitolului II din Titlul I, Partea I, și în reglementările Băncii Naționale a României emise în aplicarea acestora, trebuie să fie asigurată la nivelul casei centrale și la nivelul întregii rețele cooperatiste, în cazul cooperativelor de credit, sunt incidente dispozițiile art. 338 alin. (1).

(4) Nivelul minim al capitalului agregat al unei rețele cooperatiste și elementele care intră în calculul acestuia se stabilesc de Banca Națională a României prin reglementări. Acest nivel nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 5 milioane euro.

Art. 346. - (1) Casele centrale pot desfășura, în limita autorizației acordate, oricare dintre activitățile permise unei instituții de credit, în condițiile prevăzute în Secțiunea 1.2. a Capitolului II din Titlul I, Partea I. Activitatea se desfășoară în principal și cu preponderență în interesul cooperativelor de credit afiliate și pentru asigurarea adecvării capitalului la riscuri și a lichidității la nivelul întregii rețele.

(2) Creditele acordate de o casă centrală persoanelor juridice, altele decât cooperativele de credit afiliate, nu pot depăși 20% din activele casei centrale.

(3) Casele centrale pot emite obligațiuni în condițiile prevăzute de lege pentru societățile pe acțiuni.

Art. 347. - Banca Națională a României respinge cererea de autorizare a unei rețele cooperatiste conform dispozițiilor art. 38, precum și în următoarele cazuri:

a) din evaluarea planului de activitate rezultă că rețeaua cooperatistă, în ansamblul ei, nu poate asigura realizarea obiectivelor propuse în condițiile respectării cerințelor cuprinse în prezenta ordonanță de urgență și în reglementările aplicabile;

b) nu sunt îndeplinite cerințele privind nivelul minim al capitalului agregat al rețelei.

Art. 348. - În situația în care, din evaluarea documentației prezentate în oricare dintre etapele procesului de autorizare, se constată că numai unele dintre cooperativele de credit din rețea și casa centrală îndeplinesc condițiile stabilite, Banca Națională a României poate acorda autorizație, numai dacă la nivelul rețelei formate din aceste organizații cooperatiste de credit sunt respectate prevederile prezentei ordonanțe de urgență și ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia.

Art. 349. - În cazul retragerii autorizației acordate casei centrale, dispozițiile art. 344 se aplică în mod corespunzător.

Secțiunea a 3-a

Desfășurarea activității în afara teritoriului României

Art. 350. - Dacă, potrivit prevederilor art. 338 alin. (1), se derogă de la aplicarea art. 11 și 17, atunci dispozițiile cuprinse în cap. VI din titlul I al părții I sunt aplicabile numai la nivelul ansamblului constituit din casa centrală și cooperativele de credit afiliate.

CAPITOLUL III

Prevederi specifice de constituire și funcționare

Secțiunea 1

Dispoziții comune organizațiilor cooperatiste de credit

Art. 351. - (1) Dispozițiile Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător și organizațiilor cooperatiste de credit, în măsura în care nu se dispune altfel potrivit prezentului titlu. Constituirea, funcționarea, modificarea actului constitutiv, dizolvarea, fuziunea, divizarea și lichidarea organizațiilor cooperatiste de credit urmează regimul societăților pe acțiuni.

(2) În aplicarea alin. (1), orice referire făcută la acțiuni și acționari se consideră a fi făcută la părți sociale și la membrii operatori/cooperative de credit afiliate și orice referire la un anumit procent din capitalul social al societății pe acțiuni se consideră a fi făcută la totalul drepturilor de vot la nivelul unei cooperative de credit/case centrale.

(3) În toate actele oficiale, organizațiile cooperatiste de credit trebuie să indice, pe lângă alte elemente prevăzute de lege și mențiunea "capital social variabil", iar în cazul cooperativelor de credit, și denumirea casei centrale la care sunt afiliate.

(3¹) abrogat

(3²) abrogat

Art. 351¹. - Prevederile art. 18¹ se aplică în mod corespunzător și în cazul organizațiilor cooperatiste de credit, participarea la schema de garantare a depozitelor realizându-se în condițiile prevăzute de legislația în domeniul garantării depozitelor în sistemul bancar.

Art. 352. - (1) Organizațiile cooperatiste de credit au un număr variabil de membri operatori sau, după caz, de cooperative de credit afiliate, care nu poate fi mai mic decât numărul minim stabilit prin prezentul titlu.

(2) Capitalul social al unei organizații cooperatiste de credit este variabil și este format din părți sociale de valoare egală.

(3) În cadrul unei rețele cooperatiste, părțile sociale ale tuturor organizațiilor cooperatiste de credit trebuie să fie de valoare egală.

Art. 353. - (1) Valoarea nominală a unei părți sociale este stabilită prin actul constitutiv-cadru, dar nu poate fi mai mică de 10 lei.

(2) Părțile sociale sunt purtătoare de dividende. Acestea se plătesc membrilor operatori, respectiv cooperativelor de credit afiliate, din profitul net, proporțional cu cota de participare la capitalul social și corespunzător perioadei de deținere a părților sociale în cursul exercițiului financiar.

Art. 354. - (1) Părțile sociale nu pot fi reprezentate prin titluri negociabile. Ele sunt indivizibile și nu pot fi vândute, cesionate sau gajate decât numai între membrii operatori, cu excepția

cazurilor de încetare a calității de membru potrivit actului constitutiv, respectiv între cooperativele de credit afiliate la casa centrală.

(2) Părțile sociale nu pot fi utilizate pentru plata datoriilor personale ale titularilor lor față de organizația cooperatistă de credit sau față de terți și nu sunt purtătoare de dobânzi.

(3) Membrii cooperatori, respectiv cooperativele de credit afiliate, nu pot solicita restituirea parțială a contravalorii părților sociale subscrise, cu excepția celor decurgând din regularizările prevăzute la art. 369 alin. (2), în cazul părților sociale subscrise la casa centrală.

(4) Titularii părților sociale, membrii cooperatori sau cooperative de credit, după caz, sunt răspunzători pentru obligațiile organizației cooperatiste de credit, în limita părților sociale subscrise.

Art. 355. - (1) Adunarea generală a unei organizații cooperatiste de credit se întrunește ori de câte ori este necesar, în condițiile și la termenele prevăzute de lege, pentru a hotărî asupra tuturor aspectelor care țin de competența adunării generale ordinare și extraordinare a unei societăți pe acțiuni, iar în cazul cooperativelor de credit, și pentru a desemna din rândul membrilor consiliului de administrație sau, după caz, ai directoratului reprezentanții cooperativei de credit în adunarea generală a casei centrale.

(2) Exercițiul atribuțiilor privind modificarea obiectului de activitate, mutarea sediului social, înființarea sau desființarea de sucursale și, după caz, desemnarea reprezentanților în adunarea generală a casei centrale poate fi delegat de către adunarea generală a organizației cooperatiste de credit consiliului de administrație sau, după caz, directoratului, în condițiile prevăzute de actul constitutiv.

Art. 356. - La nivelul unei rețele cooperatiste de credit trebuie să se opteze pentru un singur sistem de administrare a organizațiilor cooperatiste de credit din rețea.

Art. 357. - Consiliul de administrație sau, după caz, directoratul unei organizații cooperatiste de credit poate decide încheierea de acte juridice prin care să se dobândească, să se înstrăineze, să se închirieze, să se schimbe sau să se constituie în garanție bunuri aflate în patrimoniul organizației cooperatiste de credit, a căror valoare depășește o cincime din valoarea contabilă a activelor acesteia, la data încheierii actului juridic, numai cu aprobarea adunării generale, iar în cazul cooperativelor de credit, și cu aprobarea casei centrale la care este afiliată.

Art. 358. - Cuantumul lunar al remunerației acordate membrilor consiliului de administrație sau, după caz, ai consiliului de supraveghere al unei organizații cooperatiste de credit pentru activitatea desfășurată, stabilit în actul constitutiv sau prin hotărâre a adunării generale, nu poate depăși 20% din remunerația brută a directorului general/directorului sau, după caz, a președintelui directoratului.

Art. 359. - (1) Casa centrală constituie rezerva mutuală de garantare pe baza cotizațiilor cooperativelor de credit afiliate și a unei cote de maximum 5% din profitul contabil determinat înainte de deducerea impozitului pe profit al casei centrale. Modul de constituire și de utilizare, precum și nivelul rezervei mutuale de garantare se stabilesc prin reglementările-cadru ale caselor centrale.

(2) Cooperativele de credit sunt obligate să cotizeze pentru constituirea rezervei mutuale de garantare a casei centrale, în conformitate cu reglementările-cadru emise de casa centrală în acest scop. Cotizațiile plătite de cooperativele de credit constituie cheltuieli deductibile fiscal.

Secțiunea a 2-a

Cooperative de credit

Art. 360. - Cooperativele de credit se constituie prin asocierea liberă a persoanelor fizice, fără nici un fel de discriminare pe criterii de naționalitate, origine etnică, limbă, religie, apartenență politică, avere, condiție socială, rasă sau sex.

Art. 361. - (1) Poate fi membru cooperador orice persoană fizică care are capacitate deplină de exercițiu, are domiciliul/reședința/locul de muncă în raza teritorială de operare a cooperativei de credit, a semnat sau a acceptat, după caz, actul constitutiv al acesteia și a subscris și a vărsat cel puțin numărul minim de părți sociale care este stabilit prin actul constitutiv-cadru.

(2) Prin actul constitutiv se pot reglementa și alte condiții pentru admiterea ca membru cooperador.

Art. 362. - (1) Cooperativele de credit se organizează pe o rază teritorială de operare proprie, stabilită prin actul constitutiv, în care pot înființa sucursale. Aceasta cuprinde arii determinate din județul în care cooperativa de credit își are sediul social și din județele limitrofe.

(2) Razele teritoriale de operare ale cooperativelor de credit afiliate la aceeași casă centrală nu se pot întrepătrunde.

(3) Modificarea razei teritoriale de operare a cooperativei de credit este supusă aprobării prealabile a casei centrale la care este afiliată.

Art. 363. - (1) Cooperativele de credit se constituie pe baza actului constitutiv, care se elaborează pe baza actului constitutiv-cadru.

(2) Numărul minim de membri cooperadori fondatori, stabilit prin actul constitutiv-cadru, nu poate fi mai mic de 1.000. Actul constitutiv-cadru poate prevedea posibilitatea constituirii unei cooperative de credit cu un număr minim de 100 de membri cooperadori fondatori, cu condiția ca aceștia să subscrie și să verse, în total, cel puțin 1.000 de părți sociale.

Art. 364. - În afara altor elemente prevăzute de lege, actul constitutiv al cooperativei de credit trebuie să includă prevederi referitoare la:

a) condițiile și procedura de înscriere în cooperativă, inclusiv, dacă este cazul, taxă de înscriere, precum și modalitatea de soluționare a eventualelor plângeri față de refuzul de înscriere în cooperativă;

b) condițiile și procedura de încetare a calității de membru cooperador, inclusiv în cazul retragerii, excluderii, decesului și stabilirea modalităților de stingere a obligațiilor reciproce dintre cooperativa de credit și membru cooperador sau succesorii acestuia;

c) drepturile și obligațiile membrilor cooperadori;

d) raza teritorială de operare a cooperativei de credit.

Art. 365. - (1) Denumirea unei cooperative de credit trebuie să cuprindă sintagma "cooperativă de credit" sau "bancă cooperatistă" și numele localității în care are sediul social.

(2) Cooperativele de credit din cadrul aceleiași rețele cooperatiste sunt obligate să asigure utilizarea unitară a uneia dintre sintagmele prevăzute la alin. (1).

Art. 366. - (1) Fiecare membru cooperador are dreptul la un singur vot, indiferent de numărul de părți sociale deținute.

(2) Pentru validitatea hotărârilor adunărilor generale este necesară prezența majorității membrilor cooperadori. Hotărârile se iau cu votul majorității celor prezenți.

(3) Dacă adunarea generală nu-și poate desfășura lucrările din cauza neîndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (2), adunarea generală care se întrunește după a doua convocare poate să decidă asupra problemelor aflate pe ordinea de zi a celei dintâi, dacă actul constitutiv nu dispune altfel, în prezența a cel puțin unei treimi din numărul membrilor cooperatori, cu votul majorității celor prezenți.

Art. 367. - (1) În cazul organizării la nivelul cooperativelor de credit a unor structuri care privesc activitățile de administrare a riscurilor, audit intern, conformitate, trezorerie, creditare, precum și orice alte activități care pot expune cooperativa de credit unor riscuri semnificative, persoanele desemnate să asigure conducerea acestor structuri trebuie să fie aprobate de casa centrală înainte de începerea exercitării responsabilităților, în condițiile prevăzute prin reglementările-cadru emise de aceasta.

(2) Casa centrală poate retrage aprobarea acordată, cu aplicarea în mod corespunzător a prevederilor art. 229 alin. (4).

Art. 368. - Cooperativele de credit repartizează anual 25% din profitul contabil determinat după deducerea impozitului pe profit pentru constituirea unei rezerve de întrajutorare, destinată asigurării unei desfășurări optime și în condiții prudențiale solide a operațiunilor cu membrii cooperatori.

Secțiunea a 3-a Casa centrală

Art. 369. - (1) Casele centrale se constituie pe baza actului constitutiv, prin asocierea a cel puțin 30 de cooperative de credit fondatoare.

(2) Fiecare dintre cooperativele de credit afiliate trebuie să subscrie și să verse la capitalul social al casei centrale părți sociale în valoare de minimum 20% din capitalul lor social. În funcție de valoarea capitalului social înregistrat la sfârșitul exercițiului financiar de către fiecare cooperativă de credit valoarea participației la capitalul casei centrale se recalculează, iar diferențele constatate se regularizează în termen de 90 de zile de la sfârșitul exercițiului financiar.

Art. 370. - Denumirea unei case centrale trebuie să cuprindă sintagma "casă centrală" sau "banca centrală cooperatistă".

Art. 371. - În afara elementelor prevăzute de lege, actul constitutiv al unei case centrale trebuie să includă prevederi referitoare la:

- a) condițiile și procedura de afiliere a cooperativelor de credit;
- b) drepturile și obligațiile cooperativelor de credit afiliate;
- c) modalitatea de reprezentare a cooperativelor de credit afiliate în adunarea generală a casei centrale;
- d) atribuțiile de reprezentare, îndrumare, reglementare, supraveghere, control și informare ale casei centrale în cadrul rețelei.

Art. 372. - (1) Fiecare cooperativă de credit afiliată are dreptul la un număr de voturi în adunarea generală a casei centrale egal cu numărul persoanelor evidențiate în registrul membrilor cooperatori la sfârșitul lunii precedente datei ținerii adunării generale.

(2) Pentru validitatea deliberărilor adunării generale a casei centrale este necesară prezența reprezentanților cooperativelor de credit afiliate, care să reprezinte cel puțin jumătate din numărul

de voturi exprimabile, iar hotărârile se iau cu majoritatea voturilor reprezentate, dacă în actul constitutiv nu se prevede o majoritate mai mare.

(3) Dacă adunarea generală nu-și poate desfășura lucrările din cauza neîndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (2), adunarea generală ce se întrunește după a doua convocare poate să decidă asupra problemelor de pe ordinea de zi a celei dintâi, dacă sunt prezenți reprezentanți ai cooperativelor de credit afiliate, care reprezintă cel puțin o treime din numărul de voturi exprimabile, cu majoritatea voturilor reprezentate.

Art. 373. - (1) Consiliul de administrație sau, după caz, consiliul de supraveghere al casei centrale este format din membri aleși de adunarea generală din rândul persoanelor propuse de reprezentanții cooperativelor de credit afiliate. Deosebit de alte incompatibilități și interdicții prevăzute de lege, o persoană nu poate exercita concomitent responsabilități de administrare și/sau conducere la casa centrală și la o cooperativă de credit.

(2) În afara atribuțiilor prevăzute de legislația aplicabilă societăților comerciale, consiliul de administrație sau, după caz, directoratul casei centrale are și următoarele atribuții în ceea ce privește rețeaua de cooperative de credit afiliate:

- a) aprobă sau respinge afilierea cooperativelor de credit;
- b) aprobă, în prealabil, modificările în situația cooperativelor de credit din rețea, altele decât cele supuse aprobării prealabile a Băncii Naționale a României potrivit prezentului titlu, în conformitate cu reglementările-cadru;
- c) întreprinde măsurile necesare pentru asigurarea numărului minim de cooperative de credit afiliate;
- d) aprobă reglementările-cadru și modificările actului constitutiv-cadru;
- e) stabilește și supune spre aprobare adunării generale situația financiară agregată întocmită la nivelul rețelei cooperatiste;
- f) stabilește și aprobă reglementările-cadru pentru exercitarea atribuțiilor pe linia supravegherii cooperativelor de credit afiliate și decide cu privire la măsurile care trebuie întreprinse cu privire la cooperativele de credit afiliate, și dacă este cazul asupra propunerii de sancțiuni, în cazul nerespectării dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență și a reglementărilor emise în aplicarea acesteia.

(3) Atribuțiile prevăzute la alin. (2) nu pot fi delegate de către consiliul de administrație directorilor.

Art. 374. - Casele centrale sunt obligate să mențină un nivel al activelor cu grad mare de lichiditate cel puțin egal cu cel al rezervei mutuale de garantare.

Art. 375. - În afara registrelor prevăzute de lege, casele centrale trebuie să țină un registru de evidență a cooperativelor de credit afiliate.

Secțiunea a 4-a

Unele prevederi specifice privind dizolvarea, fuziunea și divizarea organizațiilor cooperatiste de credit

Art. 376. - Prin derogare de la prevederile legislației aplicabile societăților comerciale, dizolvarea unei organizații cooperatiste de credit ca urmare a reducerii numărului de membri cooperatori, respectiv de cooperative de credit afiliate, sub nivelul minim stabilit potrivit prezentului titlu, are loc în cazul în care acest număr nu a fost completat în termen de un an de la data constatării acestei reduceri.

Art. 377. - (1) O casă centrală a cooperativelor de credit poate fuziona numai cu o altă casă centrală.

(2) Operațiunile de fuziune și de divizare ale cooperativelor de credit se realizează numai în cadrul aceleiași rețele cooperatiste de credit, cu excepția situației prevăzute la alin. (1).

(3) Fuziunea sau divizarea organizațiilor cooperatiste de credit se realizează în condițiile prevăzute în Capitolul VII din Titlul I, Partea I, iar în cazul cooperativelor de credit, și cu aprobarea casei centrale la care acestea sunt afiliate.

Secțiunea a 5-a

Operațiunile de plăți ale organizațiilor cooperatiste de credit

Art. 378. - În vederea funcționării, în termen de 30 de zile de la data obținerii autorizației fiecare organizație cooperatistă de credit deschide cont curent, după cum urmează:

- a) casa centrală, la Banca Națională a României, conform reglementărilor emise de aceasta;
- b) cooperativele de credit, la casa centrală la care acestea sunt afiliate, conform reglementărilor-cadru.

Art. 379. - (1) Fiecare casă centrală elaborează, cu aprobarea Băncii Naționale a României, reglementări-cadru privind desfășurarea operațiunilor de plăți între cooperativele de credit afiliate.

(2) Organizațiile cooperatiste de credit răspund pentru legalitatea și disciplina operațiunilor de plăți efectuate în cadrul rețelei.

CAPITOLUL IV

Prevederi specifice privind cerințele operaționale

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Art. 380. - (1) Organizațiile cooperatiste de credit își organizează întreaga activitate în conformitate cu regulile unei practici bancare prudente și sănătoase, cu cerințele legii și ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia, precum și cu respectarea reglementărilor-cadru emise de casa centrală.

(2) Dispozițiile cuprinse în Titlul II, Partea I se aplică în mod corespunzător organizațiilor cooperatiste de credit, cu precizările și în condițiile prevăzute în prezentul capitol.

Art. 381. - În aplicarea dispozițiilor art. 105, actele constitutive, reglementările interne ale organizațiilor cooperatiste de credit și reglementările-cadru emise de casa centrală se transmit Băncii Naționale a României, în condițiile prevăzute prin reglementările acesteia emise în baza prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 382. - (1) Prin actul constitutiv-cadru și reglementările-cadru, casa centrală trebuie să asigure implementarea în mod unitar, la nivelul întregii rețele cooperatiste, a unui cadru de administrare, a unor procese de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor și a unor mecanisme de control intern, care să asigure respectarea cerințelor prezentei ordonanțe de urgență și a reglementărilor emise în aplicarea acesteia.

(2) Casa centrală este responsabilă pentru organizarea controlului intern al activității, pentru administrarea riscurilor semnificative, precum și pentru organizarea și desfășurarea activității de audit intern la nivelul întregii rețele cooperatiste. În acest sens, prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 31/1990 republicată, cu modificările și completările ulterioare, constituirea unui comitet de audit la nivelul fiecărei cooperative de credit nu este obligatorie.

Art. 383. - Prin excepție de la dispozițiile Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă sunt îndeplinite la nivelul rețelei cooperatiste condițiile prevăzute la art. 10 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cooperativele de credit care au cel mult 5.000 de membri cooperatori pot desemna un singur administrator, care va trebui să delege atribuțiile de conducere cel puțin unui director sau, după caz, pot desemna un director general unic, sub controlul permanent al unei persoane care îndeplinește atribuțiile consiliului de supraveghere.

Secțiunea a 2-a

Cerințe prudențiale și de publicitate

Art. 384. - (1) Dacă, potrivit prevederilor art. 338 alin. (1), se derogă de la aplicarea art. 11 și 17, atunci dispozițiile art. 24, art. 106, art. 108 și 108¹, art. 126¹ și 126², art. 152¹ și art. 166⁴-166⁶ se aplică numai la nivelul ansamblului constituit din casa centrală și cooperativele de credit afiliate.

(2) abrogat

(3) Respectarea cerințelor prevăzute în cap. V din titlul II, partea I se asigură de către casa centrală pentru activitatea proprie, precum și pentru cea a întregii rețele cooperatiste.

Art. 385. - (1) Fiecare organizație cooperatistă de credit trebuie să respecte dispozițiile cuprinse în părțile a II-a-a VIII-a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în conformitate cu reglementările Băncii Naționale a României și, după caz, cu reglementările-cadru ale casei centrale.

(2) Fiecare cooperativă de credit din rețea trebuie să mențină în permanență fonduri proprii la nivelul stabilit prin reglementările-cadru emise de casa centrală pentru acoperirea riscurilor la care cooperativa de credit este sau poate fi expusă; acest nivel nu poate scădea sub nivelul minim al capitalului inițial prevăzut de Banca Națională a României prin reglementări, dacă este cazul.

Art. 386. - (1) Casa centrală stabilește prin reglementările-cadru acele modificări efectuate la nivelul cooperativelor de credit față de condițiile care au stat la baza autorizării acestora pentru care este necesară aprobarea prealabilă a casei centrale - altele decât cele prevăzute în prezentul titlu sau cele supuse aprobării Băncii Naționale a României potrivit reglementărilor acesteia - precum și modificările pentru care notificarea ulterioară este suficientă.

(2) Înregistrarea în registrul comerțului a mențiunilor corespunzătoare modificărilor operate la nivelul unei organizații cooperatiste de credit, care sunt supuse unei aprobări prealabile, se realizează numai după obținerea aprobării Băncii Naționale a României sau a casei centrale, după caz.

Secțiunea a 3-a

Situații financiare și audit

Art. 387. - (1) În afara cerințelor privind întocmirea situațiilor financiare de către fiecare instituție de credit, casa centrală trebuie să întocmească situația financiară anuală agregată a rețelei cooperatiste, potrivit prevederilor legale, care să reflecte operațiunile și situația financiară ale tuturor organizațiilor cooperatiste de credit din rețea.

(2) În aplicarea dispozițiilor alin. (1), precum și pentru efectuarea de către casa centrală a raportărilor solicitate de Banca Națională a României la nivelul rețelei cooperatiste, cooperativele de credit sunt obligate să prezinte casei centrale la care sunt afiliate situațiile lor financiare anuale, precum și alte date și informații cerute de casa centrală, la termenele stabilite prin reglementările-cadru emise de casa centrală.

Art. 388. - (1) Auditorul financiar al cooperativei de credit este supus aprobării prealabile a casei centrale, cu excepția primului auditor financiar al unei cooperative de credit care se constituie și se autorizează simultan cu casa centrală.

(2) Banca Națională a României poate dispune casei centrale retragerea aprobării acordate unui auditor financiar în situațiile prevăzute la art. 157.

Art. 389. - Informările făcute de auditorul financiar al unei cooperative de credit în aplicarea dispozițiilor art. 156, se transmit casei centrale, care le notifică Băncii Naționale a României.

Art. 390. - (1) Auditorul financiar al casei centrale auditează atât situațiile financiare anuale ale casei centrale, cât și situațiile financiare anuale agregate la nivelul rețelei cooperatiste.

(2) Auditorul financiar al casei centrale poate audita și situațiile financiare anuale ale cooperativelor de credit afiliate. În acest caz, dispozițiile art. 388 alin. (1) și (2) nu sunt aplicabile.

Art. 391. - Situația în care un auditor financiar este numit în această calitate la mai multe organizații cooperatiste de credit nu constituie o încălcare a principiului independenței acestuia.

CAPITOLUL V

Supravegherea organizațiilor cooperatiste de credit

Secțiunea 1

Exercitarea atribuțiilor de supraveghere

Art. 392. - (1) Banca Națională a României asigură supravegherea prudențială a casei centrale la nivel individual și, la nivel agregat, a tuturor organizațiilor cooperatiste de credit din cadrul unei rețele cooperatiste. Banca Națională a României poate efectua, atunci când consideră necesar, verificări la sediul cooperativelor de credit.

(2) Casa centrală este obligată să raporteze Băncii Naționale a României datele și informațiile necesare pentru evaluarea respectării dispozițiilor cuprinse în prezenta ordonanță de urgență și în reglementările emise în aplicarea acesteia, atât cele care privesc activitatea proprie, cât și cele referitoare la activitatea întregii rețele cooperatiste.

(3) Fără a se aduce atingere competențelor Băncii Naționale a României în ceea ce privește exercitarea supravegherii organizațiilor cooperatiste de credit, casele centrale asigură supravegherea cooperativelor de credit afiliate. În acest sens prevederile Capitolului I din Titlul III, Partea I se aplică în mod corespunzător și orice referire la Banca Națională a României se consideră a fi făcută la casa centrală.

(4) Persoanele care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere la nivelul casei centrale, salariații acesteia și orice persoană care acționează pe contul casei centrale în exercitarea atribuțiilor acesteia prevăzute la alin. (3) au obligația să păstreze secretul profesional, potrivit art. 214.

Secțiunea a 2-a

Măsuri de supraveghere și sancțiuni

Art. 393. - (1) În exercitarea atribuțiilor sale prevăzute în prezentul titlu, casa centrală poate să dispună față de o cooperativă de credit afiliată, care încalcă dispozițiile legii, ale reglementărilor sau ale altor acte emise în aplicarea acesteia, referitoare la supraveghere sau la condițiile de desfășurare a activității, măsurile prevăzute la art. 226 alin. (3) lit. a)-f), în condițiile prevăzute prin reglementările-cadru emise de casa centrală în acest sens.

(2) Casa centrală poate propune în mod fundamentat Băncii Naționale a României să dispună față de o cooperativă de credit sancțiunile și/sau alte măsuri sancționatoare prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(3) Dispozițiile cuprinse în Capitolului VII din Titlul III, Partea I se aplică în mod corespunzător casei centrale în exercitarea prerogativelor prevăzute la alin. (1).

(4) Casa centrală notifică Băncii Naționale a României orice măsură dispusă, în termen de 5 zile de la data impunerii acesteia.

(5) Actele de aplicare a măsurilor în condițiile alin. (1) se emit de către directorii sau, după caz, de către membrii directoratului casei centrale, potrivit reglementărilor-cadru emise în acest sens.

Art. 394. - În cazul în care la nivelul casei centrale sau al unei cooperative de credit afiliate se constată o deteriorare semnificativă a situației financiare și a indicatorilor de prudență, casa centrală poate cere cooperativelor de credit afiliate să contribuie la majorarea resurselor sale financiare fie prin subscrierea de noi părți sociale, fie prin constituirea unor depozite rambursabile la termenele stabilite de casa centrală.

Art. 395. - Banca Națională a României poate să dispună măsurile considerate necesare sau aplicarea de sancțiuni în cazul neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare de către casa centrală a atribuțiilor de supraveghere și de control conferite potrivit prezentului titlu sau delegate de Banca Națională a României, față de cooperativele de credit afiliate.

Secțiunea a 3-a

Prevederi specifice privind procedurile speciale

Art. 396. - abrogat

Art. 397. - abrogat

Art. 398. - abrogat

Art. 399. - (1) Lichidarea unei cooperative de credit ca urmare a retragerii autorizației în condițiile art. 342 se realizează de către casa centrală la care aceasta este afiliată, inclusiv în situația în care cooperativa de credit se află în stare de insolvență, cu aplicarea în mod corespunzător a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea a 3-a a Capitolului VIII din Titlul III, Partea I. Casa centrală poate numi un lichidator autorizat.

(2) În situația în care cooperativa de credit se află în stare de insolvență, adunarea generală a casei centrale hotărăște cu privire la patrimoniul cooperativei de credit a cărei autorizație a fost retrasă, acesta putând fi repartizat organizațiilor cooperatiste de credit din cadrul rețelei cooperatiste. În acest caz, casa centrală trebuie să asigure exercitarea atribuției sale prevăzute la art. 337 alin. (1) lit. e).

Art. 400. - (1) În alte situații decât cele prevăzute la art. 399 alin. (2), la lichidarea unei organizații cooperatiste de credit, după plata obligațiilor acesteia, din activul net rămas se distribuie membrilor cooperatori, respectiv cooperativelor de credit afiliate, sumele reprezentând contravaloarea părților sociale subscrise și vărsate, precum și dividendele cuvenite pentru exercițiul financiar în curs. Diferența rămasă este preluată, în cazul lichidării cooperativelor de credit, de casa centrală la care sunt afiliate, iar în cazul lichidării caselor centrale, împreună cu cooperativele de credit afiliate, de către Fondul de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar.

(2) Dacă activul net rămas nu acoperă valoarea totală aferentă părților sociale, acesta se distribuie proporțional cu părțile sociale deținute de fiecare membru al organizației cooperatiste de credit.

CAPITOLUL VI

Falimentul caselor centrale

Art. 401. - În cazul unei case centrale aflate în stare de insolvență sunt aplicabile prevederile legislației privind falimentul instituțiilor de credit; procedura prevăzută de lege se aplică în ansamblu organizațiilor cooperatiste de credit din rețea.

CAPITOLUL VII

Alte dispoziții

Art. 402. - Actele adoptate de o casă centrală conform dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență cu privire la o cooperativă de credit, pot fi contestate în condițiile prevăzute la art. 275-277.

Art. 403. - Fondul social constituit de membrii cooperatori până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, în baza dispozițiilor Ordonanței de urgență nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 200/2002, cu modificările și completările ulterioare, poate fi retras, dar nu mai devreme de trecerea unei perioade de un an de la data achitării de către aceștia a ultimei rate de împrumut și a dobânzii aferente, dacă prin convenția părților nu se prevede altfel.

TITLUL VI

SISTEME DE PLĂȚI

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 404. - (1) Banca Națională a României reglementează, autorizează și supraveghează sistemele de plăți și sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare din România,

inclusiv administratorii acestora, în scopul asigurării funcționării sistemelor în conformitate cu standardele internaționale în acest domeniu.

(2) Sistemele prevăzute la alin. (1) nu pot funcționa pe teritoriul României fără obținerea autorizației Băncii Naționale a României.

Art. 404¹ – (1) Sistemele de plăți trebuie să asigure accesul neîngrădit la sistem al prestatorilor de servicii de plată, instituții de credit, instituții de plată în înțelesul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare, și instituții emitente de monedă electronică în înțelesul Legii nr. 127/2011 privind activitatea de emiteră de monedă electronică, pe baza unor reguli obiective, nediscriminatorii și proporționale, care nu vor limita accesul mai mult decât este necesar pentru protejarea sistemului de plăți împotriva unor riscuri specifice, precum riscul de decontare, riscul operațional și riscul comercial, și pentru protecția stabilității financiare și operaționale a sistemului de plăți.

(2) Sistemele de plăți nu pot impune prestatorilor de servicii de plată, utilizatorilor serviciilor de plată sau altor sisteme de plăți niciuna din următoarele cerințe:

- a) reguli restrictive privind participarea efectivă la alte sisteme de plăți;
- b) reguli care să facă discriminare între prestatorii de servicii de plată, în ceea ce privește drepturile și obligațiile participanților;
- c) restricții bazate pe forma de organizare a entității.

(3) Prevederile alin.(1) și alin.(2) nu se aplică:

a) sistemelor de plăți desemnate de Banca Națională a României în temeiul Legii nr.253/2004 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și în sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare, ca intrând sub incidența acestei legi;

b) sistemelor de plăți formate exclusiv din prestatori de servicii de plată care aparțin unui grup format din entități legate prin participații de capital, în care una dintre entități dispune de control efectiv asupra celorlalte entități legate;

c) sistemelor de plăți în cadrul cărora un singur prestator de servicii de plată, fie ca o singură entitate, fie ca un grup de entități, îndeplinește cumulativ următoarele condiții: acționează sau poate acționa ca prestator de servicii de plată, atât pentru plătitor, cât și pentru beneficiarul plății, și este exclusiv responsabil pentru administrarea sistemului și, în același timp, autorizează participarea la sistem a altor prestatori de servicii de plată care, deși pot stabili propriile tarife în legătură cu plătitorii și cu beneficiarii plății, nu au dreptul de a negocia comisioane între ei în relație cu sistemul de plăți.

Art. 405. - Banca Națională a României emite reglementări cu privire la sistemele de plăți și sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare, referitoare la:

- a) condițiile și modalitatea de organizare a sistemelor;
- b) condițiile și procedura de autorizare, cazurile în care autorizația poate fi revocată;
- c) criteriile și regulile pentru supravegherea sistemelor, inclusiv a participanților la aceste sisteme și a administratorilor acestora;
- d) informațiile și raportările care trebuie furnizate Băncii Naționale a României;
- e) cerințele minime referitoare la funcționarea, auditul operațional și administrarea riscurilor unui sistem și cele referitoare la situațiile financiare și auditul intern ale participanților și ale administratorului unui sistem;
- f) orice alte cerințe specifice necesare bunei funcționări a unui sistem.

Art. 406. - (1) Fondurile și instrumentele financiare ale participanților la sistemele de plăți și sistemele de decontare a instrumentelor financiare, constituite la dispoziția agentului de decontare

sau a operatorului de sistem, în conformitate cu regulile sistemului respectiv și în limitele solicitate de acestea, în scopul garantării îndeplinirii obligațiilor participantului la sistemul în cauză, nu pot face obiectul executării silite de către terți și nu pot fi grevate de alte garanții reale ori sarcini de către participantul debitor.

(2) Fondurile și instrumentele financiare prevăzute la alin. (1) sunt exceptate de la procedura înscrierii în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare.

(3) În cazul insolvenței unui participant la sistemul de plăți, fondurile și instrumentele financiare prevăzute la alin. (1) sunt utilizate în scopul îndeplinirii obligațiilor decurgând din ordinele de transfer irevocabile și din pozițiile nete rezultate din compensare, care revin participantului până la data pronunțării inclusiv a hotărârii de deschidere a procedurii insolvenței.

(4) În cazul încetării calității de participant la sistemul de plăți, fondurile și instrumentele financiare prevăzute la alin. (1) sunt utilizate în scopul îndeplinirii obligațiilor decurgând din ordinele de transfer irevocabile și din pozițiile nete rezultate din compensare, care revin participantului până la momentul încetării calității de participant.

(5) Fondurile și instrumentele financiare existente în conturile participanților la sistemele de plăți și sistemele de decontare a instrumentelor financiare, care sunt destinate îndeplinirii obligațiilor participantului decurgând din ordinele de transfer irevocabile și din pozițiile nete rezultate din compensare, nu pot face obiectul executării silite de către terți, inclusiv prin măsuri asigurătorii sau executorii, decât după îndeplinirea obligațiilor anterior menționate.

(6) Instrumentele financiare înregistrate în conturile participanților la sistemele de decontare a instrumentelor financiare, conturi destinate exclusiv înregistrării deținerilor clienților acestora, nu sunt afectate, în caz de insolvență a participantului, și nu pot face obiectul executării silite a participantului de către terți, inclusiv prin măsuri asigurătorii sau executorii.

CAPITOLUL II

Măsuri de remediere și sancțiuni

Art. 407. - Banca Națională poate dispune participanților și/sau administratorilor sistemelor de plăți și ai sistemelor de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare adoptarea unor măsuri de remediere a deficiențelor constatate în cadrul sistemelor.

Art. 408. - (1) În situația în care Banca Națională a României constată că participanții la sistemele de plăți și sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare sau administratorii acestor sisteme se fac vinovați de nerespectarea dispozițiilor prezentului capitol a reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea acestor dispoziții sau nu se conformează măsurilor de remediere dispuse de aceasta, Banca Națională a României poate aplica următoarele sancțiuni:

- a) avertisment scris;
- b) amendă cuprinsă între 10.000 lei și 100.000 lei;
- c) suspendarea sau excluderea unuia sau mai multor participanți de la unul sau mai multe sisteme;
- d) suspendarea, pe un termen de până la 90 de zile, a autorizației acordate de Banca Națională a României unui administrator de sistem;
- e) retragerea autorizației acordată administratorului de sistem.

(2) Actele prin care sunt dispuse măsurile sau sunt aplicate sancțiuni potrivit prezentului capitol se emit de către guvernatorul, prim-viceguvernatorul sau viceguvernatorii Băncii Naționale a României cu excepția sancțiunilor prevăzute la alin. (1) lit. d) și e) a căror aplicare este de competența consiliului de administrație.

Art. 409. - (1) Aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 407 se prescrie în termen de un an de la data luării la cunoștință, dar nu mai mult de 3 ani de la data săvârșirii faptei.

(2) Amenzile încasate se fac venituri la bugetul de stat.

(3) Aplicarea sancțiunilor nu înlătură răspunderea materială, civilă sau penală, după caz.

PARTEA A III-A **INFRAȚIUNI ȘI DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE**

TITLUL I **INFRAȚIUNI**

Art. 410. - Desfășurarea, fără drept, de activități dintre cele prevăzute la art. 5 alin. (1), precum și începerea desfășurării activităților specifice unei instituții de credit fără a obține autorizația potrivit prevederilor art. 10 alin. (1) constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la un an la 5 ani.

Art. 411. - Utilizarea neautorizată de către o persoană a unei denumiri specifice unei instituții de credit, cu încălcarea dispozițiilor art. 6, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

Art. 412. - Împiedicarea, fără drept, a exercitării, potrivit prezentei legi, de către Banca Națională a României a competențelor sale de supraveghere a instituțiilor de credit constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Art. 413 - abrogat

TITLUL II **DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE**

CAPITOLUL I Dispoziții tranzitorii

Art. 414. - (1) Cererile de autorizare nesoluționate la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență care nu sunt conforme cu dispozițiile legii și/sau cu reglementările emise în aplicarea acesteia, pot fi retrase și prezentate din nou de titularii cererilor după înlăturarea deficiențelor.

(2) Prin excepție de la dispozițiile alin. (1), cererile de autorizare depuse de instituții de credit autorizate și supravegheate de autoritatea competentă dintr-un alt stat membru se clasează ca fiind lipsite de obiect și aceste instituții de credit trebuie să urmeze procedura notificării prevăzută în Secțiunea 1 a Capitolul IV din Titlul I, Partea I.

Art. 415. - (1) Instituțiile de credit, persoane juridice române, sucursalele instituțiilor de credit din state terțe și administratorii sistemelor de plăți care, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, beneficiază de autorizația Băncii Naționale a României și funcționează în

România, se consideră că dispun de o autorizație, conform dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Instituțiile de credit din alte state membre care, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență desfășoară activitate în România printr-o sucursală se consideră că sunt notificate potrivit dispozițiilor Capitolului IV din Titlul I, Partea I. Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, autorizațiile emise de Banca Națională a României acestor sucursale își încetează de drept valabilitatea, acestea funcționând pe baza autorizației acordate instituției de credit de către autoritatea competentă din statul membru de origine. Dispozițiile art. 41 alin. (2) nu sunt aplicabile în aceste cazuri.

Art. 416. - Instituțiile de credit, persoane juridice române și sucursalele instituțiilor de credit din state terțe trebuie să se conformeze noilor cerințe cuprinse în prezenta ordonanță de urgență, în termenele și condițiile care se stabilesc prin reglementările emise în aplicarea acesteia.

Art. 416¹. - Orice referire sau trimitere, în actele normative existente, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, la Legea nr. 541/2002 privind economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, cu modificările și completările ulterioare, se va considera ca referire și/sau trimitere la partea a II-a titlul II «Bănci de economisire și creditare în domeniul locativ» din prezenta ordonanță de urgență și/sau la capitolele corespunzătoare din prezenta ordonanță de urgență, după caz.

CAPITOLUL II

Dispoziții finale

Art. 417. - Instituțiile de credit care își desfășoară activitatea în România în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, inclusiv sucursalele instituțiilor de credit din alte state membre și din state terțe, se evidențiază de către Banca Națională a României în registrul instituțiilor de credit, care este accesibil persoanelor interesate.

Art. 418. - (1) Instituțiile de credit pot să-și constituie asociații profesionale, care să le reprezinte interesele colective față de autoritățile publice, să studieze probleme de interes comun, să promoveze cooperarea, să informeze membrii asociației și publicul și să organizeze serviciile de interes comun. Asociațiile profesionale ale instituțiilor de credit colaborează cu Banca Națională a României.

(2) abrogat

(3) abrogat

(4) abrogat

Art. 419. - (1) Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la 1 ianuarie 2007.

(2) Prezenta ordonanță de urgență se completează cu dispozițiile legislației aplicabile în materia societăților comerciale, în măsura în care acestea nu contravin prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și cu cele specifice desfășurării anumitor activități/operațiuni, după caz.

Art. 420. - (1) Banca Națională a României emite reglementări în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență și a Regulamentului (UE) nr. 575/2013, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, precum și pe pagina de internet a Băncii Naționale a României.

(2) În scopul unei aplicări unitare a dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, a Regulamentului (UE) nr. 575/2013, precum și a reglementărilor emise în baza acestora, Banca Națională a României poate emite instrucțiuni și precizări, care se comunică tuturor instituțiilor de credit și se publică pe pagina de internet a Băncii Naționale a României.

(3) La elaborarea reglementărilor, instrucțiunilor și precizărilor, Banca Națională a României asigură transpunerea legislației relevante adoptate la nivelul Uniunii Europene și urmărește implementarea celor mai bune practici internaționale în domeniul supravegherii prudențiale.

(4) Banca Națională a României are în vedere ghidurile și recomandările emise de Autoritatea Bancară Europeană, în conformitate cu art. 16 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010, și emite, după caz, reglementări, instrucțiuni și/sau precizări prin care stabilește regimul aplicării respectivelor ghiduri și recomandări și le adaptează, dacă este cazul, condițiilor specifice sistemului bancar din România.

(5) Instituțiile de credit au în vedere respectarea ghidurilor și recomandărilor emise de Autoritatea Bancară Europeană, potrivit reglementărilor, instrucțiunilor și/sau precizărilor pe care le emite, după caz, Banca Națională a României potrivit alin. (1).

Art. 421. - abrogat

Art. 421¹. – abrogat

Art. 422. - Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă:

a) Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 24 ianuarie 2005, cu modificările ulterioare;

b) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 14 iulie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 200/2002, cu modificările și completările ulterioare;

c) Legea nr. 541/2002 privind economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 733 din 8 octombrie 2002, cu modificările și completările ulterioare;

d) Legea nr. 33/2006 privind băncile de credit ipotecar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 3 martie 2006;

e) orice alte dispoziții contrare.

Textul se completează cu art.II și art.III din OUG nr.26/2010 pentru modificarea și completarea OUG nr.99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, precum și cu art.III¹ (completat prin Legea nr.231/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.26/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului și a altor acte normative), după cum urmează:

Art.II. - Rezervele existente în sold, reprezentând rezerva generală pentru riscul de credit și fondul pentru riscuri bancare generale, constituite conform legii, pot fi utilizate în scopul pentru care au fost constituite, respectiv pentru diminuarea pierderilor din credite și, după caz, din elementele ce constituie active purtătoare de riscuri specifice activității bancare.

Art. III. - (1) Cererile de aprobare a transformării unei entități în instituție de credit, depuse la Banca Națională a României anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și aflate în curs de analiză la data respectivă, vor fi soluționate după cum urmează:

a) cererea va fi respinsă dacă Banca Națională a României nu s-a pronunțat până la data respectivă cu privire la aprobarea procesului de transformare, conform reglementărilor emise în acest sens;

b) cererea va fi evaluată în baza reglementărilor aplicabile în ceea ce privește autorizarea funcționării instituției de credit rezultate din transformare dacă Banca Națională a României a aprobat procesul de transformare.

(2) Pentru cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b) rămân aplicabile reglementările emise de Banca Națională a României în baza prevederilor secțiunii a 2-a a cap. VII din titlul I al părții I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. III¹ – Până la data de 31 decembrie 2012, termenele prevăzute la art. 182² alin.(1) și art. 182³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.99/2006, cu modificările și completările ulterioare, sunt de 6 luni.

Textul prezentei ordonanțe de urgență se completează cu art.II din Legea nr.231/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.26/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului și a altor acte normative, după cum urmează:

Art. II – Instituțiile de credit trebuie să asigure respectarea principiilor și regulilor în materie de politici de remunerare, stabilite prin reglementările emise în aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.99/2006, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta lege, inclusiv în cazul:

a) remunerațiilor stabilite în temeiul contractelor încheiate înainte de data de 31 decembrie 2010 inclusiv, dar care sunt datorate sau efectiv plătite după această dată;

b) remunerațiilor datorate, dar neplătite, înainte de data de 31 decembrie 2010 inclusiv, pentru activități prestate în anul 2010.

Textul prezentei ordonanțe de urgență se modifică prin:

- art.100 din Legea nr.71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr.287/2009 privind Codul civil, prin care la art.113 alin.(2), după lit.f) se introduce o nouă literă, lit.g) iar după art.117 se introduce un nou articol, art.1171 în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare

- art.192 din Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal, prin care se modifică art.410, art.411 și art.412 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare

- art.86 din Legea nr.255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, prin care se modifică art.114 și prin care se abrogă art.24011 alin.(5) lit.k din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea

capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

Textul se completează cu art.IX-XII din **Ordonanță de urgență nr. 113/2013** privind unele măsuri bugetare și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului precum, după cum urmează:

Art. IX. - Următoarele sintagme din cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 27 decembrie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, se înlocuiesc astfel:

- a) "cerințe de capital" cu "cerințe de fonduri proprii";
- b) "legislație comunitară" cu "legislația Uniunii Europene";
- c) "la nivel comunitar" cu "la nivelul Uniunii";
- d) "participație calificată" cu "deținere calificată";
- e) "persoanele aflate în relații speciale cu instituția de credit" cu "persoanele afiliate cu instituția de credit";
- f) "societate de asigurare" cu "întreprindere de asigurare";
- g) "societate de asigurări de viață" cu "întreprindere de asigurări de viață";
- h) "societate de asigurări generale" cu "întreprindere de asigurări generale";
- i) "societate de reasigurare" cu "întreprindere de reasigurare";
- j) "societate-mamă" cu "întreprindere-mamă";
- k) "societate prestatoare de servicii auxiliare" cu "întreprindere prestatoare de servicii auxiliare";
- l) "societate de administrare a investițiilor" cu "societate de administrare a activelor";
- m) "valori mobiliare" cu "titluri de valoare".

Art. X. - În aplicarea prevederilor art. 126¹ și 164¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, până la operaționalizarea structurii interinstituționale de coordonare în domeniul supravegherii macroprudențiale a sistemului financiar național, recomandările și, respectiv, opiniile consultative se adoptă în baza unui acord de cooperare dintre Banca Națională a României, Autoritatea de Supraveghere Financiară și Ministerul Finanțelor Publice.

Art. XI. - Prevederile art. VIII-X intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2014, cu următoarele excepții:

a) prevederile art. VIII pct. 3 referitor la modificarea art. 4 alin. (5), ale art. VIII pct. 4 referitor la modificarea art. 4¹ alin. (5), ale art. VIII pct. 38, 39, 41, 42, 46, 47, ale art. VIII pct. 49 referitor la modificarea art. 63¹ alin. (3), ale art. VIII pct. 55, ale art. VIII pct. 56 referitor la modificarea art. 85 alin. (1¹), ale art. VIII pct. 59, 60, 97-100, 103, 142-145, 147-149, intră în vigoare la data la care cerința de acoperire a necesarului de lichiditate devine aplicabilă în conformitate cu un act delegat adoptat de Comisie potrivit art. 151 din Directiva nr. 36/2013/UE;

b) prevederile art. VIII pct. 83 intră în vigoare la data introducerii depline în Uniune a unor standarde minime obligatorii privind cerința de acoperire a necesarului de lichiditate, în conformitate cu art. 460 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

c) prevederile art. VIII pct. 35, 40, 43, 51, 57, 96, 141 și 150 intră în vigoare la data la care cerința de acoperire a necesarului de lichiditate devine aplicabilă în conformitate cu un act delegat adoptat de Comisie potrivit art. 151 din Directiva nr. 36/2013/UE.

Art. XII. - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 27 decembrie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea prin lege a prezentei ordonanțe de urgență, dându-se textelor o nouă numerotare.

Textul prezentei ordonanțe de urgență se completează prin Art. II din Legea nr.29/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.113/2013 privind unele măsuri bugetare și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, după cum urmează:

Art. II. - Instituțiile de credit aplică prevederile referitoare la raportul dintre componentele fixă și variabilă ale remunerației totale statuate în reglementările emise în aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta lege, pentru remunerația acordată pentru serviciile prestate sau performanțele obținute începând cu anul 2014, remunerație datorată în temeiul unor contracte încheiate fie înainte de 1 ianuarie 2014, fie ulterior acestei date.

Textul prezentei ordonanțe de urgență se completează cu art.II-III din **Legea nr.164/2018** pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului precum, după cum urmează:

Art. II. - Contractele de economisire-creditare aflate în derulare rămân guvernate de dispozițiile normative în vigoare la momentul încheierii acestora.

Art. III. - În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice modifică în mod corespunzător Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor cap. V din titlul II partea a II-a din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și locuinței și al ministrului finanțelor publice nr. 509/2.471/2009.

Prezenta ordonanță de urgență transpune dispozițiile directivelor Uniunii Europene din domeniul instituțiilor de credit și al firmelor de investiții, după cum urmează:

1. din Directiva nr. 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006, privind accesul la activitate și desfășurarea activității de către instituțiile de credit, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 177/30.06.2006: art. 1-3, art. 4 paragrafele (1)-(5), (7)-(17), (19)-(21) și (46), art. 5-8, art. 9 paragraful (1), art. 10 paragrafele (1) și (5), art. 11-25, art. 26 paragrafele (1)-(3), art. 27, art. 28 paragrafele (1) și (2), art. 29-38, art. 40-49, art. 52-56, art. 75, art. 76, art. 80 paragraful (1) teza a 3-a, art. 81 paragrafele (1), (3) și (4), art. 84 paragrafele (1), (5) și (6), art. 85 paragrafele (1) și (2), art. 89 paragraful 910, art. 91, art. 97 paragrafele (1) și (3)-(5), art. 102 paragrafele (1) și (4), art. 105 paragrafele (1), (3) și (4), art. 109, art. 120, art. 121, art. 122

paragraful (1), art. 123, art. 124 paragrafele (1)-(4), art. 125-132, art. 135-137, art. 138 paragraful (1), art. 139-142, art. 143 paragrafele (1), (2) teza a 2-a și (3), art. 144, art. 145, art. 147-149, art. 152 paragraful (8), art. 157 și Anexa 1;

2. din Directiva nr. 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006, privind adecvarea capitalului firmelor de investiții și instituțiilor de credit, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 177/30.06.2006: art. 1 paragraful (1), art. 2 paragrafele (1) și (2) lit. b), d) și e), art. 3 paragrafele (1) lit. a), f) și g), (2) și (3), art. 10 paragraful (4), art. 13 paragraful (1) teza 1, art. 18 paragraful (1), art. 20 paragraful (1), art. 28 paragraful (1), art. 34, art. 35 paragraful (1), art. 37 paragraful (1), art. 38, art. 39, art. 49 paragraful (1) teza a 2-a și a 3-a și (2), art. 50 paragraful (1) și Anexa 1 paragraful 1;

3. din Directiva nr. 2000/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000, privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 275/27.10.2000: art. 1-3, art. 4 paragraful (1), art. 7 și art. 8;

4. din Directiva nr. 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001, privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 125/05.05.2001: art. 1, art. 2, art. 9-13 și art. 16-33;

5. din Directiva Consiliului nr. 89/117/CEE din 13 februarie 1989 referitoare la obligațiile sucursalelor stabilite într-un stat membru ale instituțiilor de credit și instituțiilor financiare, având sediul central în afara aceluși stat membru, privind publicarea documentelor contabile anuale, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 044/16.02.1989: art. 1 paragraful (1) și art. 2-4.

6. din Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele de instrumente financiare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L145 din 30 aprilie 2004: art. 4 paragraful 1 pct. 1) teza 1 și anexa 1;

7. art. 5 paragrafele 2-4 și ale art. 8 paragraful 2 din Directiva 2007/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de modificare a Directivei Consiliului 92/49/CEE și a directivelor 2002/83/CE, 2004/39/CE, 2005/68/CE și 2006/48/CE în ceea ce privește normele de procedură și criteriile de evaluare aplicabile evaluării prudențiale a achizițiilor și a majorărilor de participații în sectorul financiar, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 247 din 21 septembrie 2007.

8. art. 3, art. 4, art. 6 și 7, art. 20 - 33 și art. 34 paragraful (2) din Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 125 din 5 mai 2001.

9. art. 19 paragraful (1), art. 20, art. 21 paragraful (1) și art. 22 paragraful (1), din Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 267 din 10 octombrie 2009.

10. art. 1 paragraful (2) litera c), paragrafele (3) – (6) și paragrafele (31) – (33) din Directiva 2009/111/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a directivelor 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2007/64/CE în ceea ce privește băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, acordurile de supraveghere, precum și managementul situațiilor de criză, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 302 din 17 noiembrie 2009.

11. Prevederile art. I pct. 7 și 39 și ale art. IV - VI transpun dispozițiile art.28, art.91 și art.92 din Directiva nr.2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007

privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 319 din 5 decembrie 2009

12. dispozițiile art.1 din Directiva Comisiei 2010/16/UE din 9 martie 2010 de modificare a Directivei 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește excluderea unei anumite instituții din domeniul de aplicare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 60 din 10 martie 2010;

13. dispozițiile art. 1 pct. 3, 4, 10, 11 și ale art.3 paragrafele 1 și 2 din Directiva Parlamentului European și a Consiliului de modificare a directivelor 2006/48 și 2006/49 în ceea ce privește cerințele de capital pentru portofoliul de tranzacționare și rescurtizare, precum și procesul de supraveghere a politicilor de remunerare.

14. prevederile art. 20 pct. 1 din Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 267 din 10 octombrie 2009.

15. dispozițiile art. 9 pct. (1) (a), pct. (3), (4), (10), (11), (12), pct. (14) paragraful 1, pct. (15) (a), pct. (16), (17), (18), pct. (19) (a), pct. (31), pct. (32) (a), (b), (d) i-iv), pct. (33), (34), pct. (35) (a) paragrafele 2-4, pct. (35) (b) ii), pct. (36), pct. (37), pct. (38) (a) ii), pct. (38) (b) și ale art. 13 pct. (1) din Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivelor 98/26/EC, 2002/87/EC, 2003/6/EC, 2003/41/EC, 2003/71/EC, 2004/39/EC, 2004/109/EC, 2005/60/EC, 2006/48/EC, 2006/49/EC și 2009/65/EC în ceea ce privește competențele Autorității Europene de Supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), ale Autorității Europene de Supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale) și ale Autorității Europene de Supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 331 din 15 decembrie 2010.

16. Art. I și **art. III pct. 1-31** din prezenta lege asigură transpunerea dispozițiilor art. 2 și 3 din Directiva 2011/89/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 noiembrie 2011 de modificare a Directivelor 98/78/CE, 2002/87/CE, 2006/48/CE și 2009/138/CE în ceea ce privește supravegherea suplimentară a entităților financiare care aparțin unui conglomerat financiar, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 326 din 8 decembrie 2011.

17. prevederi din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 176 din 26 iunie 2013.

18. prevederi din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1.093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 173 din 12 iunie 2014.